

ส่วนที่ 2 การกำหนดกรอบของหนังสือพิมพ์ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ส่วนนี้เป็นวิเคราะห์การกำหนดกรอบข่าว บทบรรณาธิการ และบทความของหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2550 ในปีพ.ศ.2556 เพื่อตอบคำถามว่า หนังสือพิมพ์พยายามจะบอกอะไรกับผู้อ่าน อาศัยวิธีการวิจัยแบบผสม (mixed method) ทั้งวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) เพื่อให้เห็นการกระจายตัวของบรรดากรอบ และวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (qualitative analysis) เพื่อให้เห็นวิธีการตีความที่หนังสือพิมพ์ตีความเหตุการณ์ และวิธีนำเสนออันเฉพาะตัวของหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง

1. การกำหนดกรอบข่าวหน้า 1

การค้นหากรอบข่าวหน้า 1 ผู้วิจัยอาศัยการตีความจากพาดหัวข่าว พาดหัวรอง ความนำ หัวตอน และเนื้อหาข่าวตามลำดับ เพื่อให้ทราบว่า จริง ๆ แล้ว หนังสือพิมพ์ต้องการจะบอกเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไรแน่ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับกรอบที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลักของการรายงานแต่ละวัน (major news frame) แต่ยังคงเก็บกรอบรองเพื่อให้เห็นนัยของการคัดเลือกเฉพาะกรอบใดกรอบหนึ่งขึ้นมาเป็นกรอบหลักในการรายงาน

ผลวิจัยพบ กรอบหลัก 6 กรอบ จัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ 1.กรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้ต้องการจะบอกว่า ที่มาของอำนาจอธิปไตยควรมาอย่างไร การแก้ไขเนื้อหาในรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จะนำไปสู่ความสมดุลของโครงสร้างอำนาจการเมืองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ และใครมีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญและตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้น และ 2.กรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้จับจ้องไปที่การแข่งขันชิงความได้เปรียบทางการเมืองระหว่างฝ่ายผลักดันและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตัวนักการเมือง บรรยากาศและสีสันในและนอกสภา มีรายละเอียดดังนี้

1) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐรายงานข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหน้า 1 จำนวน 94 ชิ้น จาก 127 วันที่เก็บข้อมูล พบกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (30 ชิ้น = 31.91%) 2.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (30 ชิ้น = 31.91%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (16 ชิ้น = 17.02%) 4.กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก (10 ชิ้น = 10.64%) 5. กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (5 ชิ้น = 5.32%) และ 6.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (3 ชิ้น = 3.19%)

ทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ 1.กรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญรวม 65 ชิ้น (69.15%) และ 2.กรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 29 ชิ้น (30.85%) ข้อมูลเชิงปริมาณแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเน้นเสนอกรอบเชิงอำนาจ เพราะมีสัดส่วนแตกต่างกับกรอบเชิงการเมืองอย่างเห็นได้ชัด (69.15% ต่อ 30.85%)

ในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญกับกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย เท่ากับกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (31.91%) หมายถึง เน้นเสนอประเด็นเนื้อหาของกรแก้ไขจะไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ เท่า ๆ กับกระบวนการใช้อำนาจและการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ตารางที่ 4-2 การกำหนดกรอบข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

กรอบข่าว	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รวม.กับ ประชาธิปไตย	0 (2) 0 (16.67%)	9 (21) 34.61%(23.86%)	8 (11) 61.54%(35.48%)	8 (12) 66.67%(25%)	2 (7) 25%(21.21%)	2 (13) 10%(22.41%)	1 (5) 7.69%(17.86%)	30 (71) 31.91%(23.83%)
บทบาทและอำนาจ ของศาลรธน.	1 (2) 50%(16.67%)	11 (22) 42.31%(25%)	2 (5) 15.38%(16.13%)	0 (6) 0 (12.5%)	2 (7) 25%(21.21%)	7 (15) 35%(25.86%)	7 (11) 53.85%(39.28%)	30 (68) 31.91% (22.82)
เทคนิคการแก้ไข รธน.	0 (2) 0 (16.67%)	0 (12) 0 (13.64%)	1 (4) 7.69%(12.90%)	1 (9) 8.33%(18.75%)	2 (7) 25%(21.21%)	1 (10) 5%(17.24%)	0 (3) 0 (10.71%)	5 (47) 5.32% (15.77%)
รวมกลุ่มกรอบเชิง อำนาจ	1 (6) 50% (50%)	20 (55) 76.92%(62.5%)	11 (20) 84.62%(64.52%)	9 (27) 75%(56.25%)	6 (21) 75%(63.64%)	10 (38) 50%(65.52%)	8 (19) 61.54%(67.86%)	65 (186) 69.15%(62.42%)
การต่อสู้ทาง การเมือง	0 (2) 0 (16.67%)	3 (14) 11.54%(15.91%)	1 (7) 7.69%(22.58%)	3 (12) 25%(25%)	1 (7) 12.5%(21.21%)	5 (12) 25%(20.69%)	3 (5) 23.08%(17.86%)	16 (59) 17.02%(19.80%)
การเรียกร้อง เรื่องความแตกแยก	0 (2) 0 (16.67%)	3 (13) 11.54%(14.77%)	0 (2) 0 (6.45%)	0 (3) 0 (6.25%)	0 (2) 0 (6.06%)	5 (7) 25%(12.07%)	2 (4) 15.38%(14.28%)	10 (33) 10.64%(11.07%)
การเขียน ประเด็นข่าวของสื่อ	1 (2) 50%(16.67%)	0 (6) 0 (6.82%)	1 (2) 7.69%(6.45%)	0 (6) 0 (12.5%)	1 (3) 12.5%(9.09%)	0 (1) 0 (1.72%)	- -	3 (20) 3.19% (6.71%)
รวมกลุ่มกรอบเชิง การเมือง	1 (6) 50% (50%)	6 (33) 23.08%(37.5%)	2 (11) 15.38%(35.48%)	3 (21) 25%(43.75%)	2 (12) 25%(36.36%)	10 (20) 50%(34.48%)	5 (9) 38.46%(32.14%)	29 (112) 30.85%(37.58%)
รวมทั้งหมด	2 (12) 100% (100%)	26 (88) 100% (100%)	13 (31) 100% (100%)	12 (48) 100% (100%)	8 (33) 100% (100%)	20 (58) 100% (100%)	13 (28) 100% (100%)	94 (298) 100% (100%)

หมายเหตุ เลขนอกวงเล็บคือ กรอบข่าวที่ถูกเน้นซึ่งแต่ละวันจะมีกรอบหลักเพียงกรอบเดียว ส่วนเลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวทั้งหมดที่ถูกเสนอซึ่งแต่ละวันอาจมีหลายกรอบได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (31.91%) พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอข่าวการแก้ไขรัฐธรรมนูญภาพกว้างในลักษณะโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่เชื่อว่า แก้รัฐธรรมนูญจะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น คำศัพท์สำคัญ คือ “**ควรแก้รัฐธรรมนูญ 2550 เพราะเป็นผลพวงของการรัฐประหาร**” (สุรนนท์ไต้แทนปู ทำไม้ต้องขอโทษ <พาดหัว กรณีน.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ปาฐกถาที่มองโกเลียว่า รัฐประหาร 2549 มีการวางกับดักตีกรอบความเป็นประชาธิปไตย>, ไทยรัฐ, 4 พฤษภาคม 2556; วรชัยชุต.ส.-ส.ว.โหวตวาระ3รธน. <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 22 พฤษภาคม 2556; ภูมิธรรมเฉ่งรธน.50ถ่วงปชต. <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 13 มิถุนายน 2556) “**รัฐธรรมนูญ 2550 ร่างขึ้นเพื่อประโยชน์บางคนบางกลุ่ม**” (อ้อยซี่ปมปชป.ต้านแก้รธน. <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 3 มิถุนายน 2556) “**พรรคเพื่อไทยมีความชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเนื่องจากเป็นไปตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน**” (นักวิชาการกระทุ้งพท.ลุยแก้รธน. <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 17 กรกฎาคม 2556) กับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น เช่น “**แก้รัฐธรรมนูญเพื่อช่วยเหลือ พ.ต.ท.ทักษิณ**” (ปชป.แฉนายใหญ่ชอบใจบับเดินสุดซอยตั้งเป้าพวงแก้ม.309ด้วย <ความนำ>, ไทยรัฐ, 26 พฤษภาคม 2556) แต่ก็ค่อนข้างให้น้ำหนักไปที่ฝ่ายแรก

เนื้อหาข่าวในกรอบนี้ยังมีประเด็นการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง¹²² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอข่าวลักษณะโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่เห็นว่า “**สภาปฏิรูปการเมืองเป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม**” (ยิ่งลักษณ์วอนทุกฝ่ายหันหน้าปรองดองเพื่อชาติ ปิดวุ่นไม่ใช่เกมยื้อต่ออายุรัฐบาล ประเดิมส่งเทียบเชิญบรรหารเป็นตัวช่วยประสาน <ความนำ>, ไทยรัฐ, 4 สิงหาคม 2556; พิชัยตอบรับเข้าร่วมสภาปฏิรูปเตือนสติคนปชป.อย่ามัวตั้งแ่ง! มาร์คสวนอดีตหน.ไม่เกี่ยวพรรค <ความนำ>, ไทยรัฐ, 10 สิงหาคม 2556; สภาปฏิรูปเปิดฉาก ป่าเปรมฝากทหารหนุนนายกฯ <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 26 สิงหาคม 2556; ปฏิรูปเห็นแสงสว่าง <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 28 สิงหาคม 2556) กับฝ่ายที่เห็นว่า “**สภาปฏิรูปการเมืองมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยพรรคพวกตนเอง**” (ป่าชี้จะร่วมสภาปฏิรูปหรือไม่ให้ถึงเวลาก่อน-ส่วนมาร์คปิด <พาดหัว

¹²² เนื้อหาเรื่องนี้คาบเกี่ยวกับข่าวเรื่องการเสนอร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดเนื่องจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมืองของประชาชน พ.ศ.... โดยส.ส.พรรคเพื่อไทยด้วย ซึ่งในภายหลังนำไปสู่ข่าวการชุมนุมขับไล่รัฐบาล

รอง>, ไทยรัฐ, 24 สิงหาคม 2556; มาร์คยันไม่ปิดประตูร่วมปฏิรูป ยังคงเงื่อนไขเดิมชะลอร่างนิรโทษฯ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 30 สิงหาคม 2556; มาร์คปัดตั้งไม่ร่วมปฏิรูป มาร์คฝากตำหนิรัฐบาล ไม่จริงใจแก้ปัญหา ชั่วทีปฏิรูปไม่ตอบโจทย์ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 17 กันยายน 2556) แต่ก็ค่อนข้างให้น้ำหนักไปที่ฝ่ายแรก

เมื่อพิจารณาข้อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐชุมนุมมองสนับสนุนการแก้ไขมาตรา 237 เพียงมาตราเดียวว่า “จะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น” (กมธ.ไฟเขียวปลดล็อกยุบพรรค <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 16 พฤษภาคม 2556)

ขณะเดียวกันเสนอมุมมองคัดค้านเนื้อหาร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 68 ว่า “เป็นการล้มสถาบันศาล” (จากแผนแก้รธน. แทรกแซงศาล <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 14 พฤษภาคม 2556; ปชป.ยืนยันตีความม.68 <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 28 พฤษภาคม 2556)

คัดค้านร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตราว่าด้วยที่มาส.ว.ที่ให้เลือกตั้งทั้งหมดว่า “เป็นการกินรวบประเทศ” โดยนำกรอบเรื่องเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาประกอบ (ด้านแก้รธน. จบวาระ3ยืนยันตีความ <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 20 สิงหาคม 2556; เลขาปปส.อ่านแถลงการณ์ นายสุเทพ เสือสุบรรณ ระบุ รัฐบาลใช้เสียงข้างมากแก้รัฐธรรมนูญทำลายดุลยภาพการตรวจสอบถ่วงดุล <หัวตอนและเนื้อข่าว>, ไทยรัฐ, 10 ธันวาคม 2556) “เป็นการเอื้อประโยชน์ให้ตนเองได้ลงสมัคร” (40ส.ว.จ่อดาบ2 งดม.122เชือดนิคม <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 9 กันยายน 2556)

คัดค้านร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 190 ว่า “เป็นการขายชาติ นักการเมืองมีผลประโยชน์ทับซ้อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในข่าวศาลโลกตัดสินคดีปราสาทพระวิหาร (มาร์คหวั่นแก้ม.190เปิดช่องงุบงิบเจรจาธุรกิจพลังงาน นพดลไต้หวันใหญ่ไม่คิดสั้น พังปัดใบสั่งเอื้อทักษิณ ส.ว.เฉงเสียงเสียดินแดน <ความนำ>, ไทยรัฐ, 17 ตุลาคม 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (31.91%) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอข่าวส่วนใหญ่ในลักษณะการโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายที่เห็นด้วยกับการรับคำร้องและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า การใช้อำนาจดังกล่าวเป็นการแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่ อาทิ

พาดหัว: ศาลรธน.ลงมติ3:2รับคำร้อง

ความนำ: แผนแก้รธน.ตกหลุมอากาศ ศาลรธน.ลงมติ 3 ต่อ 2 รับคำร้องยกเลิกการแก้ไข มาตรา 68 และ 237 ไว้พิจารณา

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 4 เมษายน 2556)

พาดหัว: จัดเจตนารมณ์รธน.สู้ แก้มตรา 68

(ศาลรัฐธรรมนูญถ่วงล้ำอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ, ไทยรัฐ, 6 เมษายน 2556)

ความนำ: ส.ว.ประสิทธิ์ไชว์ตัวไม่รับขอบเขตอำนาจศาลรธน. เมินส่งคำชี้แจงปมแก้รธน.

รายมาตราขัดม.68

(ศาลรัฐธรรมนูญถ่วงล้ำอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ, ไทยรัฐ, 22 เมษายน 2556)

พาดหัว: หลัง 1พ.ค.แถลง พท.ปิดอำนาจศาลรธน.

(ศาลรัฐธรรมนูญถ่วงล้ำอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ, ไทยรัฐ, 26 เมษายน 2556)

พาดหัว: อ้อยหัวเดินหน้าแก้รธน.ไม่ต้องฟังมติศาล

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 12 พฤษภาคม 2556)

พาดหัว: ทำนองครึกอึระ พท.หัว หันอำนาจศาลรธน.

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 15 กันยายน 2556)

พาดหัว: เปิดศึกศาลรธน. พท.จัดม.157 ชน

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 1 ตุลาคม 2556)

ความนำ: จารุพงษ์ยอมรับกังวลศาลรธน.ชี้ชะตาพรรคเพื่อไทยวันที่ 20 พ.ย. นี้

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 18 พฤศจิกายน 2556)

พาดหัว: พท.ลุยศาลรธน. ถอดถอน ฟันอาญาม.157

(ศาลรัฐธรรมนูญล้งล่าอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ, ไทยรัฐ, 22 พฤศจิกายน 2556)

พาดหัว (พ็บล่าง): พท.ร้อง 5ตลท.ศาลรธน. คดีกบฏ

(ศาลรัฐธรรมนูญล้งล่าอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ, ไทยรัฐ, 26 พฤศจิกายน 2556)

หัวตอน (ต่อข่าวชุมนุมพ็บบน): สถาปนารัฐบาลประชาชน <สุเทพ เทือกสุบรรณ ระบุ
รัฐบาลเป็นโมฆะเพราะเคยประกาศไม่ยอมรับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญเท่ากับไม่
ยอมรับอำนาจกฎหมายสูงสุดของประเทศจึงสิ้นสภาพ>

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 26 พฤศจิกายน 2556)

ความนำข่าว 1: กลุ่ม 40 ส.ว.ทวงสปิริตปู ยุบสภา-ลาออกเช่นทูลเกล้าฯร่างแก้ไขรธน.ที่
มาส.ว.

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 30 พฤศจิกายน 2556)

หัวตอน (ต่อข่าว 3): เทพเทือกประกาศกร้าวรัฐบาลออกไป <ระบุปฏิเสธอำนาจศาลรธน.
เท่ากับไม่เคารพกฎหมาย หมดความชอบธรรมตั้งแต่วันที่ดาหน้า
ปฏิเสธรัฐธรรมนูญ>

(ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล, ไทยรัฐ, 30 พฤศจิกายน 2556)

ยังมีการเสนอข่าวลักษณะบอกเล่าความคืบหน้าที่มีนัยว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจ
ตรวจสอบถ่วงดุล” (ศาลรธน.ไม่สน รับวินิจฉัยคำร้องสมเจตน์ ไม่รับยุบปชป. ศาลรธน.มีมติเอกฉันท์ แต่
คะแนน5:3รับคำร้องบวร <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 2 พฤษภาคม 2556; ศาลรธน.รับกรณีเสียบบัตร ยกคำร้อง
ให้ระงับทูลเกล้าฯ <พาดหัวรอง>, ไทยรัฐ 3 ตุลาคม 2556) กลับกันชูประเด็น “ศาลรัฐธรรมนูญถูกใช้เป็น
เครื่องมือเพื่อประโยชน์ทางการเมืองของฝ่ายคัดค้านการแก้ไข” เพียงเล็กน้อย (ปูกร้าวต่างแดน จวกยับ!
องค์กรอิสระไทย ฉะแหล่งรัฐประหาร49ที่ล้มล้างรัฐบาลของพี่ชาย มาร์คดึงทำไมไม่พูดหนักดี <พาดหัว
และพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 30 เมษายน 2556)

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (5.32%) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ถูกใช้เป็นประเด็นโต้แย้งระหว่างฝ่ายคัดค้านและฝ่ายสนับสนุนถึงกระบวนการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติม
รัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาว่า ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมายหรือไม่

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำกรอบนี้ไปประกอบกับกรอบอื่น ๆ เสนอมุมมองค่อนข้างไปในทางคัดค้าน
การแก้ไขรัฐธรรมนูญ คำสำคัญ เช่น “ผลโพลค้านแก้ไขรัฐธรรมนูญ” โดยนำกรอบการต่อสู้ทางการเมือง
คำสำคัญได้แก่ “นักการเมืองเล่นเกม แย่งชิงอำนาจ” และ “รัฐบาลควรทำเรื่องอื่นที่สำคัญกว่าก่อน”
มาประกอบการพาดหัวด้วย (โพลชี้รัฐบาลไม่ค่อยมั่นคง <หัวตอน เนื้อหาอ้างอิงผลสำรวจของสวนดุสิตโพล
ระบุว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญทำให้ความมั่นคงของรัฐบาลสั่นคลอน และการให้
ความสำคัญกับความเป็นอยู่ของประชาชนจะทำให้รัฐบาลมั่นคง>, ไทยรัฐ, 9 มิถุนายน 2556; นักใจ
การเมืองทะเลาะเบาะแว้ง <หัวตอน> เอแบคโพลเผยผลสำรวจประชาชนมองต้นเหตุความขัดแย้งใน
สังคมไทยร้อยละ 80.3 ระบุนักการเมือง ร้อยละ 54.0 ระบุกฎหมายและรัฐธรรมนูญ <เนื้อข่าว>, ไทยรัฐ,

23 กันยายน 2556) รวมถึง “**เร่งรีบรวบรัดกระบวนการแก้ไข**” (ปชป.แต่งตั้งดำเนินสอยนิคม 141ปชป.ยื่นสอยนิคมออกจากเก้าอี้ปช.วุฒิสภานปิดปาก-รวบรัดโหวตรธน.มาตรา5ที่มาส.ว.ออกแถลงการณ์ประจาน 3 พฤติกรรมทับซ้อน-รับใช้รัฐบาล <ความนำ โดยนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่มีทัศนคติค้านการแก้ไข>, ไทยรัฐ, 7 กันยายน 2556; ชุนค้อนแน่นอกโดนฝ่ายค้านยื่นสอยฐานยึกยักไม่เป็นกลางวันถกมาตรา 10 ร่างรธน.ที่มาส.ว. <ความนำ>, ไทยรัฐ, 19 กันยายน 2556) และ “**เสียงข้างมากลากไป**” (ส.ส.เสื่อแดงเล่นของร้อนล่าชื่อส.ส.ชงแก้รธน.ม.309 <ความนำ>, ไทยรัฐ, 9 ตุลาคม 2556)

กรอบกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบย่อยคือ กรอบการต่อสู้ทางการเมืองมากที่สุดในกลุ่มนี้ (17.02%) มีเนื้อหาสะท้อนภาพการ “**รุก-รับ**” ระหว่างพรรคเพื่อไทยและพรรคประชาธิปัตย์ ตลอดจนบรรยากาศและสีสันในการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในรัฐสภา สื่อถึงทัศนคติของนักการเมืองในภาพรวมว่า “**เล่นเกม แย่งชิงอำนาจ**” เนื้อหาข่าวมุ่งไปที่ความเคลื่อนไหวและการตัดสินใจของพรรคเพื่อไทยหลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้พิจารณาและก่อนที่จะตัดสิน และการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภา (วิปรัฐเมื่อนัดประชุม พท.ยับยั้ง 60 วันตกไปแล้ว อดอาจย้ายถอดถอนชุนค้อน <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 8 เมษายน 2556; พท.รุกคืบตีโต้ศาลรธน.ยันหลังออกแถลงการณ์ไม่ยอมรับอำนาจศาลกรณีแก้ไขรธน.แล้วไม่จำเป็นต้องไปชี้แจงข้อกล่าวหา <ความนำ>, ไทยรัฐ 20 เมษายน 2556; ปชป.สับชุนค้อน จอมป่วน! มีแผนยึดสภาสูง ส.ส.พท.ออกมาผสมโรงไล่ ช้อหาประธานคุมเกมไม่อยู่ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 22 สิงหาคม 2556; ชงแก้ม.291 พท.ดันตั้งส.ร., ไทยรัฐ, 6 ธันวาคม 2556; พท.ส่งชิกดันบูฮีตส์ กก.ยุทธศาสตร์เพื่อไทยส่งชิกปูเล่นบทอึดยื้อเวลาก่อนยุบสภาไม่เร่งแก้รธน. <พาดหัวและความนำ>, ไทยรัฐ, 8 ธันวาคม 2556)

ไทยรัฐเสนอมุมมองลดทอนความชอบธรรมของพรรคประชาธิปัตย์อยู่บ้างว่า “**ฝ่ายค้านเล่นเกมการเมือง เตะถ่วงการแก้ไข**” (ชุนค้อนนัด 18 เม.ย. ประชุมรัฐสภาปิดเกมปชป. <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 10 เมษายน 2556; พท.แขวะปึกปชป.ให้ท้ายส.ส.สับพิชัย ปิดเล่นปาที่เวทีปฏิรูป <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 12 สิงหาคม 2556; วัชระป่วนโดนลาก, ไทยรัฐ, 5 กันยายน 2556; วิปรบ.ไวยฝ่ายค้าน อภิปราย-ซ้ำซ้อน <พาดหัวรอง>, ไทยรัฐ 11 กันยายน 2556; งดม.154 สกัตุลเกล้าฯรธน.ปชป.ผนีก 40 ส.ว.ลุยขวาง ปูเครือดกทีมกุนซ้อ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 27 กันยายน 2556; ปชป.-40ส.ว.ป่วน วอล์กเอาต์วาระ3 <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 29 กันยายน 2556)

กรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยก (10.64%) มีเนื้อหาคาดการณ์อนาคตถึงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดจากการเคลื่อนไหวแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า “**ทำให้ชาติแตกแยก**” และ “**ทำให้ลูกกลามเป็นสงครามกลางเมือง**” เนื้อหาข่าวไม่ให้ความชอบธรรมการชุมนุมทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขในช่วงศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องและเตรียมตัดสิน (แดงห่วยยกระดับ ล่าล้านชื่อ ถอดถอนศาลรธน. วรชัยโอบถึงเวลาล้างบาง ชูตลก.ไม่มีแผ่นดินอยู่ ปชป.ปลุกคนไทยต้าน <พาดหัวและพาดหัวรอง>, ไทยรัฐ, 6 พฤษภาคม 2556; รัมือบบุกศาลรธน. ใช้18กองร้อย, ไทยรัฐ, 8 พฤษภาคม 2556; ชูศาลรธน.ระวังเจอลูกฮือต้าน <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 10 พฤศจิกายน 2556; ผวาเศรษฐกิจพัง8พันรง. เมินอารยะขัดขืน สอท.ยันภาคเอกชนไม่เอาด้วย จารุพงศ์อ่านโต้ปชป.ยึดทฤษฎีสมาธิร่วมคิด ยืมมือศาลรธน.-ป.ป.ช.เดินเกมคู่ขนานล้มรัฐบาล <พาดหัว พาดหัวรอง และความนำ สื่อนัยว่าไม่สนับสนุนกลุ่มขับไล่รัฐบาลชุมนุมต่อหลังรัฐบาลถอนร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมไปแล้ว>, ไทยรัฐ, 14 พฤศจิกายน 2556; ลุ้นศาลรธน.ตัดสิน แดงพริบ ลั่นระดมล้านคนสู้ <พาดหัว>, ไทยรัฐ, 20 พฤศจิกายน 2556)

กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (3.19%) เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ มักเสนอคู่กับ

กรอบการต่อสู้ทางการเมือง ว่า “**นักการเมืองไม่มีความน่าเชื่อถือ**” เพื่อสื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ มีผลคือ ลดความสำคัญเชิงการถกเถียงเหตุผลการแก้ไข หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอ 2 เหตุการณ์ ได้แก่ 1.ช่วงประชุมพิจารณาวาระแรกที่นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ถูกกล่าวหาว่าไม่มีมารยาททางการเมืองโดยร่วมลงชื่อในญัตติร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (ขป.วอล์กเอาต์ จัณิคมลงบัลลังก์, ไทยรัฐ, 2 เมษายน 2556; 52ส.ว.ยื่นสอยนิคมทำชัตรชน.<หัวตอน>, ไทยรัฐ, 25 กันยายน 2556) 2.ช่วงสภาปฏิรูปการเมืองเชิญนายโทนี่ แบลร์อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษมาปาฐกถา (ปึงยันแบลร์ไม่คิดค่าปาฐกถา <หัวตอน>, ไทยรัฐ, 18 สิงหาคม 2556)

2) หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

หนังสือพิมพ์คมชัดลึกรายงานข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหน้าหนึ่งจำนวน 96 ชิ้น มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกระบุเป็นกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (31 ชิ้น = 32.29%) 2.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (24 ชิ้น = 25%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (19 ชิ้น = 19.79%) 4.กรอบรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก (11 ชิ้น = 11.46%) 5.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (6 ชิ้น = 6.25%) และ 6.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (5 ชิ้น = 5.21%)

ทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ 1.กรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 60 ชิ้น (62.5%) และ 2.กรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 36 ชิ้น (37.5%) ข้อมูลเชิงปริมาณแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเน้นการเสนอกรอบเชิงอำนาจมากกว่ากรอบการเมือง (62.5% ต่อ 37.5%)

เมื่อพิจารณาในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ พบว่า หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเน้นการเสนอกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ โกล้เคียงกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (32.29% ต่อ 25%) นั้นหมายถึง ให้ความสำคัญกับเรื่องกระบวนการใช้อำนาจและการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ พอ ๆ กับเนื้อหาของกรอแก้ไข

ตารางที่ 4-3 การกำหนดกรอบข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

กรอบข่าว	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
บทบาทและอำนาจของศาลธรรมนูญ.	1 (2) 50% (25%)	8 (20) 29.63%(25.97%)	1 (2) 7.14%(8.69%)	0 (7) 0 (17.07%)	5 (6) 62.5% (21.43%)	10 (15) 45.45%(30.61%)	6 (9) 54.54%(33.33%)	31 (61) 32.29%(24.11%)
รณ.กับประชาธิปไตย	0 (2) 0 (25%)	3 (18) 11.11%(23.38%)	6 (9) 42.86%(39.13%)	6 (12) 50% (29.27%)	1 (6) 12.5%(21.43%)	5 (12) 22.73%(24.49%)	3 (8) 27.27%(29.63%)	24 (67) 25% (26.48%)
เทคนิคการแก้ไขรณ.	-	3 (8) 11.11%(10.39%)	-	1 (7) 8.33% (17.07%)	0 (6) 0 (21.43%)	1 (6) 4.54% (12.24%)	0 (2) 0 (7.41%)	5 (29) 60 (157) 5.21% (11.46%)
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	1 (4) 50% (50%)	14 (46) 51.85%(59.74%)	7 (11) 50% (47.83%)	7 (26) 58.33%(63.41%)	6 (18) 75% (64.28%)	16 (33) 72.73%(67.35%)	9 (19) 81.82%(70.37%)	60 (157) 62.5% (62.05%)
การต่อสู้ทางการเมือง	1 (2) 50% (25%)	4 (13) 14.81%(16.88%)	4 (8) 28.57%(34.78%)	5 (11) 41.67%(26.83%)	1 (7) 12.5% (25%)	3 (7) 13.64%(14.28%)	1 (5) 9.09%(18.52%)	19 (53) 19.79%(20.95%)
การรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก	0 (1) 0 (12.5%)	7 (12) 25.92%(15.58%)	0 (1) 0 (7.14%)	0 (2) 0 (4.88%)	0 (1) 0 (3.57%)	3 (5) 13.64%(10.20%)	1 (3) 9.09%(11.11%)	11 (25) 11.46% (9.88%)
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	0 (1) 0 (12.5%)	2 (6) 7.41%(7.79%)	3 (3) 21.43%(13.04%)	0 (2) 0 (4.88%)	1 (2) 12.5% (7.14%)	0 (4) 0 (8.16%)	-	6 (18) 6.25% (7.11%)
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	1 (4) 50% (50%)	13 (31) 48.15%(40.26%)	7 (12) 50% (52.17%)	5 (15) 41.67%(36.58%)	2 (10) 25% (35.71%)	6 (16) 27.27%(32.65%)	2 (8) 18.18%(29.63%)	36 (96) 37.5% (37.95%)
รวมทั้งหมด	2 (8) 100% (100%)	27 (77) 100% (100%)	14 (23) 100% (100%)	12 (41) 100% (100%)	8 (28) 100% (100%)	22 (49) 100% (100%)	11 (27) 100% (100%)	96 (253) 100% (100%)

หมายเหตุ เลขนอกวงเล็บคือ กรอบข่าวที่ถูกระบุซึ่งแต่ละวันจะมีกรอบหลักเพียงกรอบเดียว ส่วนเลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวทั้งหมดที่ถูกเสนอซึ่งแต่ละวันอาจมีหลายกรอบได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ อันมีส่วนสูงสุด (62.5%) พบว่า ในช่วงเวลาการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอข่าวขึ้นหน้า 1 ในลักษณะบอกเล่าความคืบหน้า (ศาลลงมติ 3:2 รับคำร้อง 2ปมรณ., คมชัดลึก, 4 เมษายน 2556; สภาลุยแก้ว.190 <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 5 ตุลาคม 2556; ศาลถกปมแก้ที่มาส.ว.วันนี้ <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 9 ตุลาคม 2556; นิต 15ต.ค.ประชุมแก้ว.190 <ความนำ>, คมชัดลึก, 13 ตุลาคม 2556) และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองและการรื้ออำนาจความแตกแยกมาใช้ในพาดหัวร่วมด้วย ทำให้บางครั้งมีทัศนคติโน้มเอียงไปทางสนับสนุนว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล” (ผวา 20ส.ส. แจงศาล พท.ถกขอมติ 30เม.ย. แดงขู่แจ้งความกลับ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 28 เมษายน 2556; รับคำร้องค้านแก้มาตรา68 แดงเป่านกหวีดเข้ากรุงนับแสน <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 2 พฤษภาคม 2556; กอดันหนัก ไม่รับศาลรธน. ปูเชื้อชี้ทางออกประเทศ ตร.ส่ง 9กองร้อยคุมเข้ม หัวหน้าหนุ-ด้านเผชิญหน้า <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 20 พฤศจิกายน 2556)

ส่วนการเสนอมุมมองล้วน ๆ ว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล” พบในช่วงใต้สวน แต่มักเสนอเป็นกรอบหลักในลักษณะเป็นข่าวต่อหน้า 1 (นิพิฐรัฐชัตอ้อยตั้งธงแทรกแซงศาล <หัวตอน>, คมชัดลึก, 14 พฤษภาคม 2556; เพื่อไทยเมินศาลรธน.เดินหน้าแก้รธน.ต่อ <หัวตอน>, คมชัดลึก, 24 พฤษภาคม 2556; ส.ว.อดิคมยบ ทำทนายศาล ปชป.ยื่นตีความ, คมชัดลึก, 17 กันยายน 2556; เพื่อไทยชนศาลรธน., คมชัดลึก, 27 กันยายน 2556; เลขาวิปวุฒิสภาค้านเร่งถกม.190 <หัวตอน>, คมชัดลึก, 7 ตุลาคม 2556; คปท.ให้กำลังใจศาล แดงนัดชุมนุม 19-20พ.ย.ราชมิ่งคลาฯ <หัวตอน>, คมชัดลึก, 16 พฤศจิกายน 2556)

แต่เมื่อศาลรัฐธรรมนูญตัดสินแล้ว คมชัดลึกเสนอทัศนคติสนับสนุนว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” ขึ้นพาดหัวหน้า 1 (ปปช.ดาบสองฟันสมศักดิ์-นิคม-ส.ส.-ส.ว. จัดชุดใหญ่ลุย ถอดถอน <พาดหัว>, คมชัดลึก, 22 พฤศจิกายน 2556) ควบคู่กับเสนอสอดแทรกในข่าวการชุมนุม (สุเทพ เทือกสุบรรณ ระบุรัฐบาลเป็นโมฆะไปแล้วตั้งแต่ไม่ยอมรับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ <เนื้อข่าว>, คมชัดลึก, 26, 30 พฤศจิกายน และ 2 ธันวาคม 2556; 40 ส.ว.เครือข่ายแพทย์จุฬาแถลงการณ์ นายกฯต้องลาออกยุบสภา ขอโทษตุลาการที่ละเมิดอำนาจศาล <เนื้อข่าว>, คมชัดลึก, 30 พฤศจิกายน 2556) มีเพียงส่วนน้อยที่เสนอมุมมองโจมตีฝ่ายคัดค้านการแก้ไขว่า “ใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ทางการเมืองฝ่ายตนเอง” (เตือนยิ่งลักษณ์ ฟังเพราะศาล <พาดหัว>, คมชัดลึก, 5 กรกฎาคม 2556)

กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (25%) หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอข่าวลักษณะการโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่เชื่อว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ “เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น” (สุเทพชัตแม้ว่าตัวเหมือนนายหนังตะลุง เชิด-ชัก-พากย์แทนนายกฯทำการเมืองวุ่นไม่รู้จัก <ความนำ>, คมชัดลึก, 16 เมษายน 2556; มหิตลแนะร่างรธน.ใหม่-ตัดตอนเผด็จการนายทุน <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 28 พฤศจิกายน 2556; ปชป.ชี้โหวตม.291แฝงนิรโทษแม้ <หัวตอน>, คมชัดลึก, 8 ธันวาคม 2556) กับแก้รัฐธรรมนูญจะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น เช่น “รัฐธรรมนูญ 2550 ควรแก้ไขเพราะเป็นผลพวงของการรัฐประหาร” (นปช.ย้ำจุดยืนแก้รธน.-หนุมนิรโทษ <หัวตอน>, คมชัดลึก, 20 พฤษภาคม 2556) พรรคเพื่อไทยมีความชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเนื่องจาก “เป็นไปตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน” (วรชัยย่าเถื่อนกม.นิรโทษ-โหวตรธน. <หัวตอน>, คมชัดลึก, 7 กรกฎาคม 2556; ธิตา ถาวรเศรษฐ์ เรียกร้องรัฐบาลเร่งผลักดันแก้รัฐธรรมนูญ 2550 เพราะจะทำให้ประชาชนอยู่เคียงข้างรัฐบาล <เนื้อข่าว>, คมชัดลึก 11 กรกฎาคม 2556) อย่างไรก็ตาม ทัศนคติในแบบหลังนี้มักเป็นข่าวต่อหน้า 1 หมายความว่า คมชัดลึกให้กรอบกับผู้อ่านโน้มเอียงไปทางคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ในกรอบนี้ยังมีประเด็นสภาพปฏิรูปการเมือง ในช่วงแรกหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอข่าวในลักษณะบอกเล่าความคืบหน้า (ปูเทียบเชิญตั้ง ร่วมถกปรองดอง <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 4 สิงหาคม 2556; โคฟี-แบลร์ถกปฏิรูป, คมชัดลึก, 10 สิงหาคม 2556) แต่ระยะถัดมา แม้จะเสนอข่าวในลักษณะบอกเล่าความคืบหน้า แต่เริ่มมีมุมมองว่า “**สภาพปฏิรูปการเมืองมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยพรรคพวกตนเอง**” (อันนันปัดร่วมปฏิรูป <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 14 สิงหาคม 2556; มาร์คพร้อมคุยตั้ง-ปิดปิดประตูตาย <หัวตอน>, คมชัดลึก, 30 สิงหาคม 2556) บางครั้งนำกรอบเรื่องการต่อสู้ทางการเมืองมาร่วมพาดหัวให้เห็นนัยการคัดค้าน (ตั้ง 3 ทีมใหญ่ ตั้งปร.ปฏิรูป ปชป.-ส.ว.เย้ยปาที่ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 26 สิงหาคม 2556)

เมื่อพิจารณาข้อเสนอแก้ไขรายมาตรา หนังสือพิมพ์คมชัดลึกชุมนุมมองว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น เช่น “**การแก้ไขมาตรา 68 เป็นการล้มสถาบันศาล**” (ยะใสชี้เปิดสภาแล้วเทหมดหน้าตัก <หัวตอน>, คมชัดลึก, 12 พฤษภาคม 2556) การแก้ไขมาตราว่าด้วยที่มาส.ว.ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดจะทำให้เป็น “**สภาทาส สภาผู้เมีย**” (คณิตเตือนแก้ที่มาส.ว.เสี่ยงขีดรธน. <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 24 สิงหาคม 2556; กระแสต้านแรง ถอยสภาผู้เมีย, คมชัดลึก, 1 กันยายน 2556) และ “**ทำให้เกิดการกินรวบประเทศ**” โดยนำกรอบเรื่องเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาประกอบ (ชำแหละสภากินรวบ แก้วรณ.ที่มาส.ว. 2 วันจบ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 20 สิงหาคม 2556) “**การแก้ไขมาตรา 190 เป็นการปิดหูปิดตาประชาชน**” (ปชป.หวั่นแก้ม.190ปิดหูปิดตา <ความนำ>, คมชัดลึก, 10 พฤศจิกายน 2556, พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ระบุ ศาลโลกตัดสินเรื่องปราสาทพระวิหารเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ ประกอบกับการแก้มาตรา 190 ให้รัฐบาลทำสัญญาระหว่างประเทศได้โดยไม่ต้องบอกประชาชนจึงเป็นเรื่องไม่น่าไว้วางใจ <เนื้อข่าว>, คมชัดลึก, 12 พฤศจิกายน 2556; สภาทนายจี้รัฐอย่าแก้ม.190ผ่าน <หัวตอน>, คมชัดลึก, 14 พฤศจิกายน 2556)

กรอบเรื่องเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (5.21%) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถูกใช้เป็นประเด็นโต้แย้งระหว่างฝ่ายคัดค้านและฝ่ายสนับสนุนถึงกระบวนการร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาว่า ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมายหรือไม่ หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอมุมมองค่อนข้างไปในทางคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เช่น “**เร่งรีบรวบรัด**” (ยื่นศาลรธน.องค์ประชุม แก้วรณ.ไม่ครบ <หัวตอน>, คมชัดลึก, 8 เมษายน 2556¹²³; วิปฝ่ายค้านขู่อัดถอยจนขุ่นค้อน <หัวตอน>, คมชัดลึก, 18 เมษายน 2556; พธม.ยื่นศาลรธน.ระงับแก้มาตรา 68 <พาดหัว>, คมชัดลึก, 28 พฤษภาคม 2556; ยื่นราชเลขาฯชะลอทูลเกล้าฯร่างแก้ไขรธน. <พาดหัว>, คมชัดลึก, 1 ตุลาคม 2556) “**เสียงข้างมากลากไป**” (แบลร์ร้ายปรองดอง แนะนำอย่าเมินเสียงส่วนน้อย <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 3 กันยายน 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบย่อยคือ กรอบการต่อสู้ทางการเมืองมากที่สุดในกลุ่มนี้ (19.79%) เนื้อหาข่าวมุ่งไปที่ความเคลื่อนไหวและการตัดสินใจของพรรคเพื่อไทยที่ต้องการเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญหลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้พิจารณาและก่อนที่จะ

¹²³ ในช่วงนี้ยังมีการอ้างอิงเอแบคโพลในตอนที่หาย โดยระบุว่า ประชาชนในช่วงที่สำรวจความเห็น ร้อยละ 41.7 เห็นด้วยว่ารัฐบาลบริหารงานลำบากภายใต้รัฐธรรมนูญนี้ ร้อยละ 30.7 ไม่เห็นด้วย ที่น่าพิจารณาคือ เกือบครึ่งหรือร้อยละ 44.5 ระบุว่า เป็นช่วงที่เหมาะสมจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 29.8 ไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม ประชาชนเห็นด้วยการแก้ไขในเวลาที่ยังไม่ถึงครึ่งซึ่งฝ่ายการเมืองต้องดำเนินการอย่างระวัง ที่น่าห่วงคือส่วนใหญ่ร้อยละ 67.3 กังวลว่าการแก้ไขอาจทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงตามมาเพราะกังวลว่าจะแก้ไขเพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ปรากฏว่า มีการสร้างกรอบผ่านหัวตอนว่า “ปชช.ไม่ถึงครึ่งหนุนแก้วรณ. หวั่นรุนแรง”

ตัดสิน การพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภา และฝ่ายคัดค้านที่ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการชี้ให้เห็นความไม่ชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ชุดของคำที่ใช้สื่อความหมายว่า “**นักการเมืองเล่นเกม แย่งชิงอำนาจ**” (พท.ระดมรับมือศาลรธน. <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 6 เมษายน 2556; ขุนค้อนโยน วิป 3 ฝ่ายเคาะถกข้อสรุปเปิดประชุมร่วมรัฐสภาลงมติวันแปรญัตติใหม่ <ความนำ>, 10 เมษายน 2556; เบนถล่มส.ว.แต่งตั้ง <พาดหัว>, คมชัดลึก, 4 พฤษภาคม 2556; มาร์คจับตารธน. 6-7ส.ค.อาจเข้าสภา <พาดหัวรองและความนำ>, 23 กรกฎาคม 2556; ปชป.ย่อนเกล็ดปู ขอบปโคฟี-แบลร์ แจงรัฐต่อเมินคอป. <พาดหัวและพาดหัวรอง>, 12 สิงหาคม 2556; ขุนค้อนสั่งหิวปช. สภาป่วนไมค์ฟัง-สาทิศย์เจ็บ ถล่มสภา ผัวเมียไม่ไปรุ่งใส <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 5 กันยายน 2556; ปชป.ยื่นศาล-ขุนค้อนเมิน <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 29 กันยายน 2556; 119ส.ส.ฝ่ายค้านอภิปรายร่างแก้ม.190 <หัวตอน>, คมชัดลึก, 15 ตุลาคม 2556)

มีการเสนอบรรยากาศและสีสันในการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ 3 ฉบับในรัฐสภา โดยนำกรอกรเบียงเบนประเด็นข่าวของสื่อว่า “**นักการเมืองไม่มีความน่าเชื่อถือ**” มาประกอบ (ถกรธน.วุ่นปชป.วอลท์เอาท์ รัฐสภาถกร่างแก้รธน.วันแรกวุ่น ปชป.วอลท์เอาท์ต้านนิคมนั่งปช.วุฒิชไม่เป็กลาง ส่อขัดรธน.หลังลงชื่อหนุนแก้รธน. นิคมเมิน-ทำย่นศาลตีความ <พาดหัวรองและความนำ>, คมชัดลึก, 2 เมษายน 2556) และนำเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า “**เร่งรีบ รวบรวม**” มาประกอบ ทำให้ทัศนคติที่เสนอออกมาโน้มเอียงไปทางคัดค้านการแก้ไข (นิคมไม่กังวลถูกถกถอดถอน สภาป่วนอีก ปชป.รุมตำหนิปช.รัฐสภา <ความนำ>, คมชัดลึก, 7 กันยายน 2556) นอกจากนี้ยังมีมุมมองโจมตีนักการเมืองในสภา โดยนำกรอกรเบื้อ อารมณ์ความแตกแยกว่า “**แก้รัฐธรรมนูญทำให้ชาติแตกแยก**” มาประกอบ (ปักตูเตือนสภาอย่าตีกัน ดู อียิปต์เป็นอุทาหรณ์ ขุนค้อนบ่นโคตรเปื้อ <พาดหัวและพาดหัวรอง>, คมชัดลึก 22 สิงหาคม 2556)

กรอกรเบื้ออารมณ์ความแตกแยก (11.46%) มีเนื้อหาคาดการณ์อนาคตถึงความขัดแย้งที่ อาจเกิดจากการเคลื่อนไหวแก้ไขรัฐธรรมนูญ เช่น “**ทำให้ชาติแตกแยก**” (มาร์คชี้ นිරโทษ-รธน.ประเด็น ร้อน <หัวตอน>, คมชัดลึก, 14 เมษายน 2556) “**ทำให้ความขัดแย้งลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง**” ซึ่ง ส่วนใหญ่ถูกนำเสนอในลักษณะที่ไม่ให้ความชอบธรรมกับผู้ชุมนุมฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขในช่วงศาล รัฐธรรมนูญรับคำร้องและเตรียมตัดสิน (แดงขู่อ้อมศาลรธน. <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 24 เมษายน 2556; แแดงระดมมือบชนตุลาการ <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 26 เมษายน 2556; มาร์คจี้ปูคุมแดง <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 6 พฤษภาคม 2556; มือบฮิมชุมนุมใหญ่ <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 18 พฤษภาคม 2556; แแดง จัดทัพ 18-20 พ.ย. <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 14 พฤศจิกายน 2556; ตร.คุ้มกันบ้านตุลาการ <พาดหัว รอง>, คมชัดลึก, 18 พฤศจิกายน 2556; แแดงระดมป้อมปู <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 24 พฤศจิกายน 2556)

กรอกรเบียงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (6.25%) เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ชุดของคำ หมายควมว่า “**นักการเมืองไม่มีความน่าเชื่อถือ**” เพื่อสื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ มีผลในการลดความสำคัญของการอภิปรายสาธารณะของการแก้ไข หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอ 2 เหตุการณ์ ได้แก่ 1.ช่วงกรรมาธิการวิสามัญประชุม ขณะนั้น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปแสดง ปาฐกถาที่มองโกเลียและเธอถูกวิพากษ์วิจารณ์ (ตร.เรียกชัย ราชวัตร รับทราบข้อกล่าวหาหมิ่นประมาทปู 5 มิ.ย. <ความนำ>, คมชัดลึก, 22 พฤษภาคม 2556; ชัย ราชวัตรปิดหมิ่นปู-ถั่นสูในศาล <พาดหัวรอง>, คมชัดลึก, 25 มิถุนายน 2556) 2.ช่วงสภาปฏิรูปการเมืองเชิญนายโทนี่ แบลร์อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษมา ปาฐกถา (สุรพงษ์ปัดจ้างแบลร์ 20 ล้าน <ความนำ>, คมชัดลึก, 16 สิงหาคม 2556) 3.ช่วงวาระ 3 ที่มีการ

กล่าวหาว่าส.ส.พรรคเพื่อไทยลงมติแทนกัน (ปชป.ยื่นพินกบัตรแทนกัน<พาดหัว>, คมชัดลึก, 25 กันยายน 2556)

3) หนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนรายงานข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหน้าหนึ่งจำนวน 112 ชิ้น จาก 127 วันที่เก็บข้อมูล มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (46 ชิ้น = 41.07%) 2.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (26 ชิ้น = 23.21%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (24 ชิ้น = 21.43%) 4.กรอบเรือารมณธ์เรื่องความแตกแยก (9 ชิ้น = 8.04%) 5.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (5 ชิ้น = 4.46%) และ 6. กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (2 ชิ้น = 1.79%)

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ จัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ 1.กรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 74 ชิ้น (66.07%) และ 2.กรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบเรือารมณธ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 38 ชิ้น (33.93%) ข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์มติชนเน้นการเสนอกรอบเชิงอำนาจมากกว่ากรอบเชิงการเมืองอย่างเห็นได้ชัด (66.07% ต่อ 33.93%)

เมื่อพิจารณาเจาะลึกลงไปในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ พบว่า หนังสือพิมพ์มติชนเน้นการเสนอกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มากกว่ากรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยเกือบเท่าตัว (41.07% ต่อ 23.21%) นั่นหมายถึง ให้ความสำคัญกับเรื่องกระบวนการใช้อำนาจและการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ มากกว่าเนื้อหาของกรอแก้ไข

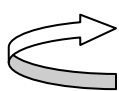
ตารางที่ 4-4 การกำหนดกรอบข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์มติชน

กรอบข่าว	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
บทบาทและอำนาจของศาลรธน.	1 (1) 50%(14.28%)	14 (27) 46.67%(30.68%)	7 (10) 30.43%(21.74%)	1 (10) 7.69%(18.87%)	4 (7) 50%(29.17%)	12 (17) 52.17%(26.56%)	7 (10) 53.85%(27.03%)	46 (82) 41.07%(25.71%)
รธน.กับประชาธิปไตย	0 (2) 0 (28.57%)	6 (23) 20%(26.14%)	8 (11) 34.78%(23.91%)	4 (13) 30.77%(24.53%)	1 (5) 12.5%(20.83%)	4 (17) 17.39%(26.56%)	3 (12) 23.08%(32.43%)	26 (83) 23.21%(26.01%)
เทคนิคการแก้ไขรธน.	0 (1) 0 (14.28%)	0 (8) 0 (9.09%)	2 (5) 8.69%(10.87%)	0 (9) 0 (16.98%)	0 (6) 0 (25%)	0 (9) 0 (14.06%)	0 (4) 0 (10.81%)	2 (42) 1.79%(13.17%)
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	1 (4) 50%(57.14%)	20 (58) 66.67%(65.91%)	17 (26) 73.91%(56.52%)	5 (32) 38.46%(60.38%)	5 (18) 62.5%(75%)	16 (43) 69.56%(67.19%)	10 (26) 76.92%(70.27%)	74 (207) 66.07%(64.89%)
การต่อสู้ทางการเมือง	0 (1) 0 (14.28%)	5 (13) 16.67%(14.77%)	5 (12) 21.74%(26.09%)	6 (11) 46.15%(20.75%)	2 (4) 25%(16.67%)	5 (13) 21.74%(20.31%)	1 (4) 76.92%(10.81%)	24 (58) 21.43%(18.18%)
การเรือารมณธ์เรื่องความแตกแยก	0 (1) 0 (14.28%)	3 (14) 10%(15.91%)	1 (6) 4.34%(13.04%)	1 (4) 7.69%(7.55%)	-	2 (7) 8.69%(10.94%)	2 (6) 15.38%(16.22%)	9 (38) 8.04%(11.91%)
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	1 (1) 50%(14.28%)	2 (3) 6.67%(3.41%)	0 (2) 0 (4.34%)	1 (6) 7.69%(11.32%)	1 (2) 12.5%(8.33%)	0 (1) 0 (1.56%)	0 (1) 0 (2.70%)	5 (16) 4.46%(5.02%)
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	1 (3) 50%(42.86%)	10 (30) 33.33%(34.09%)	6 (20) 26.09%(43.48%)	8 (21) 61.54%(39.62%)	3 (6) 37.5%(25%)	7 (21) 30.43%(32.81%)	3 (11) 23.08%(29.73%)	38 (112) 33.93%(35.11%)
รวมทั้งหมด	2 (7) 100%(100%)	30 (88) 100%(100%)	23 (46) 100%(100%)	13 (53) 100%(100%)	8 (24) 100%(100%)	23 (64) 100%(100%)	13 (37) 100%(100%)	112 (319) 100%(100%)

หมายเหตุ เลขนอกวงเล็บคือ กรอบข่าวที่ถูกเน้นซึ่งแต่ละวันจะมีกรอบหลักเพียงกรอบเดียว ส่วนเลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวทั้งหมดที่ถูกเสนอซึ่งแต่ละวันอาจมีหลายกรอบได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีสัดส่วนสูงสุด (41.07%) พบว่า ในช่วงเวลาการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา หนังสือพิมพ์มติชนเสนอข่าวในลักษณะบอกเล่าความคืบหน้า (ศาลรธน.ถก 2 คดีใหญ่ <พาดหัวรอง>, มติชน, 13 มิถุนายน 2556;

แก้รธน.-นิรโทษปลายส.ค. <พาดหัว>, มติชน, 23 มิถุนายน 2556; นั้ดถกวันนี้ คำร้องคัดค้านแก้ที่มาส.ว. <พาดหัว>, มติชน, 9 ตุลาคม 2556) และเสนอการโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายที่เห็นด้วยกับการรับคำร้องและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า การใช้อำนาจดังกล่าวเป็นการแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่ โดยมีมุมมองค่อนข้างไปในทางที่เห็นว่า “ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” ายมาตรา และบางครั้งก็เสนอข้อความโต้ทันที (ดูลูกศรที่ตัวอย่างข้างล่าง) อาทิ

พาดหัว: มติศาลรัฐธรรมนูญ 3:2 รับคดีม.68 สั่ง 6 พรรคแจ้งใน 15 วัน

ความนำ: เพื่อไทยเตือนมติ 3 ต่อ 2 ศาลรัฐธรรมนูญรับตีความแก้ม.68 อีก 4 คนไปนอก
โกคินนำทีมถก พลิกกม.หาช่องฟ้องอาญาตุลาการกล่าวหาขยายอำนาจเหนือ
รัฐสภา

(มติชน, 4 เมษายน 2556)

พาดหัว: วสันต์แจ้งรับรับคดีม.68 ได้ 2 มาตรฐาน

(มติชน, 6 เมษายน 2556)

พาดหัวรอง: พท.ลุยยื่นถอดถอนยกชุด พลิกกม.แจ้งความศาลรธน.

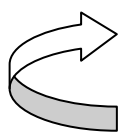
(มติชน, 20 เมษายน 2556)

พาดหัว: 2ปร.สภาค้านศาลรธน. โกคินลุยต่อ ร่างจม.ฟ้องประชาชน

(มติชน, 22 เมษายน 2556)

พาดหัว: ถึงเวลารื้อใหญ่ศาลรธน. อ้อยเชียร์ ชัดกก.พลิก-ต่อนักมวย

(มติชน, 26 เมษายน 2556)

พาดหัวรอง: ปชป.จ่อตีความรธน.

(มติชน 13 กันยายน 2556)

พาดหัว: เตือนทำลายนิติบัญญัติ ตีความรธน.

(มติชน 15 กันยายน 2556)

พาดหัว: ไม่ระงับทุลเกล้าฯรธน. มติตลก.

(มติชน 3 ตุลาคม 2556)

พาดหัว: ฮัมฟ้องอาญา 5 ตลก. พท.ชนศาล เปิด 9 ปมเเมนคำตัดสิน

(มติชน 22 พฤศจิกายน 2556)

พาดหัว: นิติราษฎร์แนะรัฐสภา เเมนศาลสั่ง

(มติชน 24 พฤศจิกายน 2556)

พาดหัว: 2 สภาไม่รับคำวินิจฉัย ขอมติ 28 พ.ย.

(มติชน 26 พฤศจิกายน 2556)

ยังมีการเสนอข่าวสั้นๆถึงการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญว่ามี “2 มาตรฐาน และถูกใช้เป็น เครื่องมือทางการเมือง” (ไม่รับคำร้องยุบปชป. มติศาล 8:0 แต่รับอีกคดีรื้อม.68 <พาดหัว>, มติชน, 12 เมษายน 2556; กลุ่มต้านปชต.ยังไม่เลิก ปูแฉลับ ไซรธน.-องค์กรอิสระบีบ <พาดหัว>, มติชน, 30 เมษายน 2556; ยื่นอีก-จี้ตลก.แตะเบรก สกัตม.68 <พาดหัว>, มติชน, 28 พฤษภาคม 2556; ช้องใจปช.เร่งคดี 310 ส.ส.ว.<หัวตอน>, มติชน, 28 พฤศจิกายน 2556) ขณะเดียวกันมีการนำกรอบการต่อสู้ทางการเมือง มาร่วมในการพาดหัวข่าวด้วย โดยเฉพาะในช่วงก่อนการตัดสินคดีของศาลรัฐธรรมนูญ มีมุมมองค่อนข้างไป

ในทางที่เห็นว่า รัฐสภาดำเนินการกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญถูกต้องแล้ว แต่ “ฝ่ายคัดค้านกำลังชัดเจน” (เพื่อไทยเร่งปฏิรูปสภาฯ แก้รธน. 358 เสียงหนุนวาระ 3 <พาดหัว>, มติชน, 29 กันยายน 2556; ยื่นหนังสือราชเลขาฯ 40 ส.ว. ยื้อ ขวางปฏิรูปสภาฯ <พาดหัว>, มติชน, 1 ตุลาคม 2556)

อย่างไรก็ดี มีการนำกรอบร่างอารมณณ์เรื่องความแตกแยกมาร่วมในการพาดหัวด้วยในช่วงก่อนการตัดสินใจของศาลรัฐธรรมนูญ โดยมีมุมมองค่อนข้างไปในทางคัดค้านการมาชุมนุมฟังคำตัดสิน (แดงเลี้ยงชุมนุมยาว ล้นศาลรธน. 20 พ.ย. <พาดหัว>, มติชน, 18 พฤศจิกายน 2556; แดงปรับล้นศาลรธน. ชี้ 11 โมงวันนี้ <พาดหัว>, มติชน, 20 พฤศจิกายน 2556) และมีการเสนอทัศนคติสนับสนุนอำนาจศาลรัฐธรรมนูญเล็กน้อยในช่วงการชุมนุมขับไล่รัฐบาลหลังศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าการแก้ไขมาตราว่าด้วยที่มาของ ส.ว. มิชอบ แต่ก็ยังเป็นเพียงการฝังอยู่ในเนื้อหาข่าวการชุมนุม (สุเทพ เทือกสุบรรณ ระบุว่า รัฐบาลขาดความชอบธรรมในการบริหารและเป็นโมฆะตั้งแต่ไม่ยอมรับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ <เนื้อข่าว>, มติชน, 26 พฤศจิกายน 2556; 40 ส.ว. จี้ปูลาออก-ยุบสภา <หัวตอน>, มติชน, 30 พฤศจิกายน 2556)

สำหรับกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ (23.21%) พบว่า หนังสือพิมพ์มติชนเสนอมุมมองส่วนใหญ่สนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า แก้ไขแล้วจะทำให้การเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น คำสำคัญคือ “รัฐธรรมนูญฉบับ 2550 ไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งเป็นผลพวงมาจากการรัฐประหาร” (3 เส้าหลักต้องถ่วงดุล แนวคิดปู ชี้แก้รธน. ยึดนิติธรรม <พาดหัว>, มติชน, 28 เมษายน 2556; แม้วเปรี๊ยะรธน. ไทยล้ำหลัง <หัวตอน>, มติชน, 12 พฤษภาคม 2556; กมธ. ยันตามร่างเลิกยุบพรรค <หัวตอน>, มติชน, 16 พฤษภาคม 2556; ธิตาประกาศจุดยืน 4 ข้อต้านรัฐประหารทุกรูปแบบ <ความนำ>, มติชน, 20 พฤษภาคม 2556) “พรรคเพื่อไทยมีความชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเนื่องจากเป็นไปตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน” (พท. เปิด 6 เวทีช่วงปิดประชุม <หัวตอน>, มติชน, 3 มิถุนายน 2556) “สถาปนาปฏิรูปการเมืองเป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม” (ตั้งสภาปฏิรูปการเมือง ปูแถลง 3 ส.ค. ระดมสมองทุกฝ่ายทุกสี <พาดหัว>, มติชน, 2 สิงหาคม 2556; พงศ์เทพพบตั้งถึงบ้าน หนุนปฏิรูป เผยคิดตั้งอานันท์ร่วม <พาดหัว>, มติชน, 4 สิงหาคม 2556; ปูตั้งโทนี่ แบลร์-ผู้นำโลก ถกวิกฤตสี <พาดหัว>, มติชน, 10 สิงหาคม 2556; ปูวอนมาร์คร่วมปฏิรูป จิว-สนธยารับคำเชิญ <พาดหัวรอง>, มติชน, 14 สิงหาคม 2556; ตั้งชื่อ 3 เดือนสภาปฏิรูปชุด <พาดหัว>, มติชน, 23 กันยายน 2556)

มีเพียงส่วนน้อยที่เสนอทัศนคติว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญ “เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น” ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข่าวอื่น ได้แก่ ข่าวการเสนอร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรม ข่าวการชุมนุมขับไล่รัฐบาล และข่าวศาลโลกตัดสินคดีปราสาทพระวิหาร (ปูพิชัยลาออกปฏิรูป <พาดหัวรอง>, มติชน, 6 พฤศจิกายน 2556) บางชิ้นกลายเป็นกรอบหลักเนื่องมาจากเสนอผ่านหัวตอนในหน้าต่อหน้าหน้า 1 เพราะในวันนั้นไม่มีเรื่องรัฐธรรมนูญขึ้นพาดหัว เช่น แก้รัฐธรรมนูญเพื่อช่วยเหลือ พ.ต.ท. ทักษิณ (นิพิฏฐ์ชุดแยกกันเดินรวมกันดี <หัวตอน เนื้อหาระบุถึงการนิรโทษกรรมต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 309 ด้วย>, มติชน, 26 พฤษภาคม 2556; สุเทพ เทือกสุบรรณ ระบุ การลุกขึ้นมาพิทักษ์รัฐธรรมนูญเป็นหน้าที่ของประชาชนไม่ให้ระบบนายทุนทักษิณกลับมาปกครองประเทศ <เนื้อข่าว>, มติชน, 4 ธันวาคม 2556; กปปส. นำกล่าวปฏิญาณ <หัวตอน>, มติชน, 6 ธันวาคม 2556; สุเทพ เทือกสุบรรณ ระบุ รัฐบาลใช้เสียงข้างมากแก้รัฐธรรมนูญทำลายคุณภาพการตรวจสอบถ่วงดุล <เนื้อข่าว>, มติชน, 10 ธันวาคม 2556) แก้มาตรา 190 เป็นการปิดหูปิดตาประชาชน (ชุดแก้ม. 190 กระทบบประโยชน์ประเทศ <หัวตอน>, มติชน, 10 พฤศจิกายน 2556; จำลองปึกธงต้านรัฐบาล <หัวตอน>, มติชน, 12 พฤศจิกายน 2556)

กรอบเรื่องเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (1.79%) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการแก้ไข

รัฐธรรมนูญ ถูกใช้เป็นประเด็นโต้แย้งระหว่างฝ่ายคัดค้านและฝ่ายสนับสนุนถึงกระบวนการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาว่า ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมายหรือไม่ หนังสือพิมพ์มติชนเสนอ มุมมองทั้งสนับสนุนการแก้ไขว่า “การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติรัฐบาลไม่เกี่ยวข้อง” (วราเทพโยนวิปเคาะวาระแรกเปิดสภา 24 ก.ค.<ความนำ>, มติชน, 17 กรกฎาคม 2556) และคัดค้านการแก้ไขว่า “เป็นการเร่งรีบรวบรัด” (20 ส.ค.แก้รธน.ชุดใหญ่ 3 ร่างรวด วิปผวา-2 สภาเดือด อีก <พาดหัว>, มติชน, 18 สิงหาคม 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง หนังสือพิมพ์มติชนเสนอกรอบย่อยคือ กรอบการต่อสู้ทางการเมืองมากที่สุดในกลุ่มนี้ (21.43%) มีเนื้อหาเป็นการโจมตีกันระหว่างพรรคเพื่อไทยและพรรคประชาธิปัตย์ ตลอดจนบรรยากาศและสีสันในการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ 3 ฉบับในรัฐสภา หนังสือพิมพ์มติชนเสนอ มุมมองทั้งโจมตีพรรคประชาธิปัตย์ว่า “ฝ่ายค้านเล่นการต่อสู้ทางการเมือง ตะลึงการแก้ไข” และโจมตีการชุมนุมขับไล่รัฐบาลที่ยืดออกไปหลังรัฐบาลถอนร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมออกไปแล้ว (พท.ขอการเมืองสร้างสรรค์ ชัดปชป.ตะลึงแก้รธน.<หัวตอน>, มติชน, 14 เมษายน 2556; ขุนค้อนมั่นใจสมัยสามัญไม่วุ่น <หัวตอน เนื้อหาระบุว่า ถ้าทุกฝ่ายลดทูลิติการประชุมก็ไม่มีอะไรรุนแรง>, มติชน, 27 มิถุนายน 2556; เพื่อไทยขับป.แรงเดินเกมหมดหน้าตัก <พาดหัวรอง>, มติชน, 7 กันยายน 2556, ปชป.ได้ที่ตั้งโยงแก้ม.190 <พาดหัวรอง>, มติชน, 17 ตุลาคม 2556; เต็มซ็ร 20 พ.ย.ตลก.ฟัน <พาดหัวรอง>, มติชน, 12 พฤศจิกายน 2556)

ยังมีการเสนอ มุมมองโจมตีนักการเมืองในภาพรวมว่า “เล่นเกมการเมือง แย้งชิงอำนาจ” เนื้อหามุ่งไปที่ความเคลื่อนไหวและการตัดสินใจของพรรคเพื่อไทยหลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้พิจารณา และก่อนที่จะตัดสินใจ และการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภา (เรื่องไกรลุยร้อง ศาลรธน.จับปชป. ชัดมาร์ค-11กมธ.ผิดม.68 <พาดหัว>, มติชน, 8 เมษายน 2556; ขุนค้อนโยนวิป 3 ฝ่ายเคาะ <หัวตอน เนื้อหาระบุถึงการเรียกประชุมกำหนดวันแปรญัตติใหม่>, มติชน, 10 เมษายน 2556; แม้วสโกป์เร่งแก้รธน.ถ้าไม่สำเร็จต้องยุบ <พาดหัวรอง>, มติชน, 18 เมษายน 2556; แก้รธน.เบียดเข้าสภา คิวถก 6 ส.ค. <พาดหัว>, มติชน, 23 กรกฎาคม 2556; รัฐสภาถกที่มาส.ว.วันนี้ พท.เครียด สั่งส.ส.อยู่ 6 วันรวด <พาดหัว>, มติชน, 20 สิงหาคม 2556; สามารถกัก-นิคมหนุน แก้ใหม่.5 <พาดหัว>, มติชน, 3 กันยายน 2556; ผวาการเมืองเปลี่ยน เร่งโหวตรธน.28 ก.ย.<พาดหัวรอง>, มติชน, 19 กันยายน 2556; เดินเครื่องปิดเกมรธน. นัด 2 ตุลาคม ถกอีก 2 ร่าง-ม.190 ก่อน <พาดหัว>, มติชน, 27 กันยายน 2556; วิปรัฐตั้งร่างแก้ม.190 วันเดียวจบ 106 ปชป.ดาหน้าถลก <พาดหัว>, มติชน, 15 ตุลาคม 2556, พท.แนะชิง ยุบสภาหนี <พาดหัวรอง>, มติชน, 10 พฤศจิกายน 2556) นอกจากนี้ มีโจมตีพรรคเพื่อไทยเล็กน้อยเรื่อง “การตั้งสภาปฏิรูปเป็นการต่อสู้ทางการเมืองของรัฐบาล” (แจง 8 ข้อเหตุเมินปฏิรูป มาร์คส่งปู, มติชน, 24 สิงหาคม 2556) และการตั้งคำถามว่า “ควรทำเรื่องอื่นก่อนหรือไม่” เพื่อรอศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย (ขอลกั 2 ล้านล้านก่อนรธน วิปวุฒิแย้ง เนะพท.ชะลอแก้ม.190 <พาดหัว>, มติชน, 7 ตุลาคม 2556)

กรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยก (8.04%) มีเนื้อหาคาดการณ์อนาคตถึงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดจากการเคลื่อนไหวแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งที่เกิดจากฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขและการเผชิญหน้ากัน หนังสือพิมพ์มติชนเสนอ มุมมองว่า “กลุ่มคัดค้านการแก้ไขเป็นผู้สร้างชนวนขัดแย้ง” (พงค์เทพยันแก้ม.ยึดกติกา <หัวตอน เนื้อหาระบุว่า การชุมนุมคัดค้านการแก้รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายฉบับใดก็ตาม ขอให้ผู้เห็นต่างเข้าใจว่านี่คือกลไกภายใต้กติกาประชาธิปไตยที่ทุกประเทศใช้กัน>, มติชน, 29 กรกฎาคม 2556) บางครั้งนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมาพาดหัวร่วมด้วยให้ มุมมองนักการเมืองทั้งหมด สร้างความแตกแยก (ปักตู่เนะสภาเลิกทะเลาะ จี้ยึดกติกา <พาดหัว>, มติชน, 22 สิงหาคม 2556)

อย่างไรก็ดี หนังสือพิมพ์มติชน ยังเสนอมุมมองลดความชอบธรรมกับทุกกลุ่มการเมืองที่ออกมาเคลื่อนไหวบนท้องถนน ให้ภาพ “สงครามกลางเมือง” (แดงชุมนุมหน้าศาลรธน. ชูยกระดับ <พาดหัว>, มติชน 24 เมษายน 2556; กวป.บุกบ้านจรัญจீลาออก <หัวตอน>, มติชน, 1 มิถุนายน 2556; สุเทพปลุกทหาร-ตร.ร่วม ลั่นกลองระดมมือปล้นคนวันนี้ นปช.ยึดเยื่อราชมิ่งคลา <พาดหัว>, มติชน, 24 พฤศจิกายน 2556)

กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (4.46%) เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ มักเสนอคู่กับกรอบการต่อสู้ทางการเมือง ชุดของคำหยาบความว่า “**นักการเมืองไม่มีความน่าเชื่อถือ**” เพื่อสื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ มีผลในการลดความสำคัญของกรอบอื่น ๆ ที่มีการถกเถียงกันในเชิงสาระของการแก้ไข หนังสือพิมพ์มติชนเสนอ 3 เหตุการณ์ ได้แก่ 1.ช่วงประชุมพิจารณาวาระแรกที่นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ร่วมลงชื่อในญัตติร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (รุมประท้วง-วอล์กเอาต์ ไล่ปธ.นิคม สภาป่วนถรธ.วันแรก <พาดหัว>, มติชน, 2 เมษายน 2556) 2.ช่วงกรรมาธิการวิสามัญที่น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปแสดงปาฐกถาที่มองโกเลียและเธอถูกวิพากษ์วิจารณ์ (แจ้งความชัยราชวัตร ปูเอาเรื่อง ส.ส.หญิงพท.ประณาม <พาดหัว>, มติชน, 4 พฤษภาคม 2556; ไอซีทีออกโรงป้องปู ชูปิดเว็บฯ หมิ่นนายกฯออนไลน์ <พาดหัว>, มติชน, 6 พฤษภาคม 2556) 3.ช่วงพิจารณาวาระ 2 และ 3 ที่มีความวุ่นวายในสภา (จ้องยึดออกขอโทษสภาอลหม่าน <หัวตอน>, มติชน, 26 สิงหาคม 2556; สภาป่วน ขุนค้อนสั่งจนท.หิวปชป. <พาดหัว>, มติชน, 5 กันยายน 2556)

4) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์รายงานข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหน้าหนึ่งจำนวน 117 ชิ้น จาก 127 วันที่เก็บข้อมูล มากที่สุดในบรรดาหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (51 ชิ้น = 43.59%) 2.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (16 ชิ้น = 13.67%) 3.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (15 ชิ้น = 12.82%) 4.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (14 ชิ้น = 11.97%) 5.กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก (14 ชิ้น = 11.97%) และ 6.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (7 ชิ้น = 5.98%)

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ 1.กรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 80 ชิ้น (68.38%) และ 2.กรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 37 ชิ้น (31.62%) ข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เน้นการเสนอกรอบเชิงอำนาจมากกว่ากรอบเชิงการเมืองอย่างเห็นได้ชัด (68.38% ต่อ 31.62%)

เมื่อพิจารณาเจาะลึกลงไปในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เน้นการเสนอกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมากกว่าสองกรอบที่เหลือในกลุ่มนี้ถึง 3 เท่า (43.59% ต่อ 12.82% และ 11.97%) แสดงให้เห็นว่า ให้ความสำคัญกับเนื้อหาการแก้ไขมากกว่ากระบวนการการแก้ไข

ตารางที่ 4-5 การกำหนดกรอบข่าวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

กรอบข่าว	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รณ.กับ ประชาธิปไตย	1 (2) 50% (22.22%)	17 (28) 53.12%(34.57%)	8 (14) 38.09%(29.17%)	9 (19) 47.37%(32.20%)	2 (7) 28.57%(24.14%)	11 (19) 39.28%(30.16%)	3 (6) 37.5% (24%)	51 (95) 43.59%(30.25%)
เทคนิคการแก้ไข รณ.	0 (2) 0 (22.22%)	0 (11) 0 (13.58%)	1 (3) 4.76%(6.25%)	3 (11) 15.79%(18.64%)	2 (5) 28.57%(17.24%)	9 (11) 32.14%(17.46%)	0 (5) 0 (20%)	15 (48) 12.82%(15.29%)
บทบาทและอำนาจ ของศาลรณ.	0 (2) 0 (22.22%)	4 (18) 12.5%(22.22%)	2 (8) 9.52%(16.67%)	1 (9) 5.26%(15.25%)	1 (7) 14.28%(24.14%)	4 (14) 14.28%(22.22%)	2 (7) 25% (28%)	14 (65) 11.97%(20.70%)
รวมกลุ่มกรอบเชิง อำนาจ	1 (6) 50% (66.67%)	21 (57) 65.62%(70.37%)	11 (25) 52.38%(52.08%)	13 (39) 68.42%(66.10%)	5 (19) 71.43%(65.52%)	24 (44) 85.71%(69.84%)	5 (18) 62.5% (72%)	80 (208) 68.38%(66.24%)
การต่อสู้ทาง การเมือง	0 (2) 0 (22.22%)	2 (8) 6.25%(9.88%)	6 (14) 28.57%(29.17%)	5 (13) 26.31%(22.03%)	0 (5) 0 (17.24%)	1 (9) 3.57%(14.28%)	2 (3) 25% (12%)	16 (54) 13.67%(17.20%)
การเรียกร้อง เรื่องความแตกแยก	-	7 (12) 21.87%(14.81%)	3 (7) 14.28%(14.58%)	0 (2) 0 (3.39%)	0 (2) 0 (6.90%)	3 (8) 10.71%(12.70%)	1 (3) 12.5% (12%)	14 (34) 11.97%(10.83%)
การเขียน ประเด็นข่าวของสื่อ	1 (1) 50% (11.11%)	2 (4) 6.25%(4.94%)	1 (2) 4.76%(4.17%)	1 (5) 5.26%(8.47%)	2 (3) 28.57%(10.34%)	0 (2) 0 (3.17%)	0 (1) 0 (4%)	7 (18) 5.98% (5.73%)
รวมกลุ่มกรอบเชิง การเมือง	1 (3) 50% (33.33%)	11 (24) 34.37%(29.63%)	10 (23) 47.62%(47.92%)	6 (20) 31.58%(33.90%)	2 (10) 28.57%(34.48%)	4 (19) 14.29%(30.16%)	3 (7) 37.5% (28%)	37 (106) 31.62%(33.76%)
รวมทั้งหมด	2 (9) 100% (100%)	32 (81) 100% (100%)	21 (48) 100% (100%)	19 (59) 100% (100%)	7 (29) 100% (100%)	28 (63) 100% (100%)	8 (25) 100% (100%)	117 (314) 100% (100%)

หมายเหตุ เลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวที่ถูกเน้นซึ่งแต่ละวันจะมีกรอบหลักเพียงกรอบเดียว ส่วนเลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวทั้งหมดที่ถูกเสนอซึ่งแต่ละวันอาจมีหลายกรอบได้

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่มีสัดส่วนสูงสุด (43.59%) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอทัศนคติคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญชัดเจนในพาดหัว ไม่ว่าจะ เป็นภาพรวมการแก้ไขที่ให้มุมมองว่า “การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี เอื้อประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง” (วสันต์ชิตตพงศ์เสพติดอำนาจ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 6 เมษายน 2556; ถอดอภิปรายพินม.122 <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 8 เมษายน 2556; แหล่งข่าวจากพรรคเพื่อไทยระบุ การเมืองจะเข้มข้นขึ้นประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การเร่งผลักดันร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมซึ่งเป็นการวางแผนเตรียมการให้พ.ต.ท.ทักษิณ กลับบ้านให้ได้ภายในปีนี้ ครั้งหนึ่งน.ส.ยิ่งลักษณ์เปรยว่า ถ้าต้องยุบสภาก็ต้องยุบ <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 16 เมษายน 2556; แม้วห้ามแจกศาล สั่งส.ส.พท. ฉุนขุ่นค้อนไปในนามส่วนตัว เรียกพบที่ดูไบ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 26 เมษายน 2556; ปูดาไทยพอกแม้ว! จุดไฟเผาเรือนแผนรบจากภายนอก อ้างคนต้านปชต.ยังอยู่ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2556; แม้วซ่อมDNAโง่ง สำรอกใส่รณ. ต่ากราดแบงก์ชาติ-ศาล/ชดนภดลแพร่ข้อมูลเท็จ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 12 พฤษภาคม 2556; สั่งรอกานใหญ่! ทักษิณสไปดแดง พร้อมพอกตัว ชัดศาล-ปชป.-ไทยสปริง <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 20 พฤษภาคม 2556; จับตาสอดรับพท.แก้ม.309ส่งผลแม้วหลุดคดีคตส.ด้วย <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 11 ตุลาคม 2556; สุเทพ เสือกสุบรรณ ระบุ กปปส.ใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญตามมาตรา 69 ขจัดระบอบทักษิณ <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 2 ธันวาคม 2556)

เช่นเดียวกับประเด็นการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง เสนอทัศนคติว่า “การตั้งสภาปฏิรูปการเมืองมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยเหลือพรรคพวกตนเอง” (ปูชนมิตปปฏิรูป แผนอภัยคดีตั้งเปรม-แม้วร่วมโต๊ะไม่ถอนกม.ล้างผิด <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 4 สิงหาคม 2556; ส.ว.ชุดปฏิรูปไม่จริงจังพูดอย่างทำอย่าง <ความนำ>, ไทยโพสต์, 20 สิงหาคม 2556; แเบะท่าปฏิลวง แค้โซ่ววิสัยทัศน์ 40 ส.ว.เมินร่วม <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 22 สิงหาคม 2556; ปูชื้อตาใส เสียตายมาร์ค-พธม.เมินร่วมปาที่ปฏิลวง <ความนำ>, ไทยโพสต์, 24 สิงหาคม 2556; วราเทพฟุ้งปาที่มีผู้เข้าร่วมคึกคัก คาดกลางเดือนต.ค.เปิดอีกรอบ <ความนำ>, ไทยโพสต์, 13 กันยายน 2556)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาการแก้ไขรายมาตรา พบว่า เสนอมุมมองคัดค้านการแก้ไข ได้แก่ “การ

แก้ไขมาตรา 68 เป็นการล้มสถาบันศาล” (ยึดอำนาจศาลธรณ. <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 4 เมษายน 2556; รุกคืบ! ศึกต่อไปศาลฎีกากรรม. เล็งขยับบนเวทียูเอ็น <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 22 พฤษภาคม 2556; สุเทพ เทือกสุบรรณ ปราศรัยว่า มีความพยายามเขียนรัฐธรรมนูญใหม่ที่พวกเขาต้องการเพื่อให้มีพรรคเดียวบริหาร จะทำรัฐไทยใหม่คุม 3 อำนาจ <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 9 มิถุนายน 2556; มาร์คระบุมืออบมุทหลายกลุ่มบงบอกว่าประชาชนอึดอัดรัฐบาล <ความนำ>, ไทยโพสต์, 23 กรกฎาคม 2556)

การแก้ไขมาตราว่าด้วยที่มาส.ว. ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดจะทำให้เป็น **“สภาทาส สภาผู้เมีย”** โดยนำกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาประกอบให้ทัศนะเพิ่มเติมว่า **“เสียงข้างมากลากไป”** (พื้นสภาผู้เมีย! นัดชำระธรณ. 20ส.ค. <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 18 สิงหาคม 2556; คปก.ชี้แก้ส.ว. ชัดเจตนาธรณ. <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 24 สิงหาคม 2556; ฝากถั่วดีเตือนหน้าพื้นสภาผู้เมีย <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 5 กันยายน 2556; สกัดสภาผู้-เมีย/ถอดชี้เข้า เย้ยปาทีไม่แตะโครงสร้าง <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 17 กันยายน 2556) **“การเลือกตั้งส.ว.ทั้งหมดจะเป็นการกินรวบประเทศ”** (ล้างบางส.ว.สรรหา พท.แปรญัตติรื้อธรณ. ให้อยู่หน้าที่ทันทีหลังเลือกตั้งส.ว. <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 20 สิงหาคม 2556; สุเทพ เทือกสุบรรณ แกล้งการณัฐบาลใช้อำนาจรัฐสภายุติการนำของพรรคเพื่อไทยที่อยู่ภายใต้อำนาจเงินแก้รัฐธรรมนูญทำลายดุลยภาพจนศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีชอบ <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 10 ธันวาคม 2556)

การแก้ไขมาตรา 190 เป็นการ **“ขายชาติ นักการเมืองมีผลประโยชน์ทับซ้อน”** โดยนำไปเป็นส่วนหนึ่งในข่าวศาลโลกตัดสินคดีปราสาทพระวิหาร (พท.เรียงหน้าโต้แก้ม.190 ไม่เอื้อธุรกิจพลังงานให้แม่ นพตลอ้างนายใหญ่สนใจลงทุนภูมิภาคอื่น <ความนำ>, ไทยโพสต์, 17 ตุลาคม 2556; คำคุณ สิทธิสมาน ระบุม. ในอนาคตถ้าแก้ม.190 สำเร็จ รัฐบาลต้องนำข้อตกลงเกี่ยวกับปราสาทพระวิหารเข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภา <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 12 พฤศจิกายน 2556) **“การแก้มาตรา 190 เป็นการเป็นการปิดหูปิดตาประชาชน”** (นพ.สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ กมธ.พิจารณาร่างแก้ไขมาตรา 190 กล่าวถึงการวิจารณ์แก้ไขมาตรา 190 เป็นกฎหมายขายชาติเพราะตัดสิทธิรับฟังความเห็นประชาชนว่า¹²⁴ กมธ.ไม่ทราบมาก่อนว่าจะลงมติที่ละพรรคและเสียงข้างมากจะตัดรายละเอียดเรื่องนี้ออกไป <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 19 ตุลาคม 2556; มาร์คชี้แผนแก้ม.190หวังงุบงิบปิดปากปชช. <ความนำ>, ไทยโพสต์, 14 พฤศจิกายน 2556)

กรอบเรื่องเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ (12.82%) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอทัศนะคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า กระบวนพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาไม่ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมาย ได้แก่ **“มีการใช้เสียงข้างมากลากไป”** (สภาคิวนั่น งบประมาณเสร็จ ชำเรารธน.ต่อ <ความนำ>, ไทยโพสต์, 10 สิงหาคม 2556; แบลร์ชู 5 หลักปรองดองระบูประชาธิปไตยไม่ใช่คนส่วนใหญ่เข้าไปมีอำนาจหรือชนะทุกอย่างเพราะจะทำให้คนกลุ่มน้อยรู้สึกถูกกีดกัน <ความนำ>, ไทยโพสต์, 3 กันยายน 2556; ชี้เข้าจับมือทาสฝ่ายวาระ 3 <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 15 กันยายน 2556; ชูศาลอย่าคร่อมเลน 358ชี้เข้าโหวตวาระ 3 ทูลเกล้าฯธรณ.แน ปชป.ไวยลั่นสภาทาส <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 29 กันยายน 2556; พท.ได้คืบเอาศอกสปีดาคท์หน้าชำระธรณ.ม.190 ต่อด้วย 68 และ 237 ปล่อยผืนนักการเมืองโกง <ความนำ>, ไทยโพสต์, 5 ตุลาคม 2556; ค้อนปลอมเรียกประชุมรัฐสภา 15 ตุลาชำระธรณ.ต่อ วิปรบ.คาดแก้ม.190ใช้เวลาแค่วันเดียวอ้างปชช.เอาด้วย <ความนำ>, ไทยโพสต์, 13 ตุลาคม 2556; พท.ระดมส.ส.ต้นแก้ม.190 <ความนำ>, ไทยโพสต์, 15 ตุลาคม 2556) **“มีการเร่งรีบรวบรัดดำเนินการแก้ไข”** (เร่งวันเร่งคืนพื้นสภาผู้เมีย เผ่านิกมพ้อกลางข้างชี้เข้า <พาดหัว>, ไทย

¹²⁴ แทรกความคิดเห็นของผู้เขียนลงไป คำถาม เป็นการสร้างกรอบโดยวิธีการเขียนแบบเนียนๆ เข้าไปในเนื้อข่าว

โพสต์, 11 กันยายน 2556; ปชป.ยื่นถอดถอนตราดูไบรวบรัดปิดปาก <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 19 กันยายน 2556) “มีการยื่นร่างเข้าสภาคนละฉบับกับที่เสนอญัตติ” (ปลอมร่างรธน.! แฉต้นฉบับไม่ตรงสำเนา เอื้อ ส.ว.ลงเลือกตั้งต่อเนื่อง <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 1 ตุลาคม 2556; ปชป.ย้ำแก้ส.ว.มิชอบตั้งแต่เริ่ม ปีปุ่คุมแดง <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 18 พฤศจิกายน 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (11.97%) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอทัศนะสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า “มีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล” ตั้งแต่ช่วงรับคำร้องไปจนถึงหลังมีคำวินิจฉัย และการยกเป็นเหตุผลหนึ่งในช่วงการชุมนุมขับไล่รัฐบาล (เปรียบศาลรธน. บ.กำจัดปลวก! 15พ.ค.ถม.68, ไทยโพสต์ <พาดหัว>, 10 พฤษภาคม 2556; เก็บทุกเม็ดจบบที่ศาล ปชป.ลั่นยื่นตีความ/วอนชี้ข้ออ้างเห็นแก่ตัว <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 22 สิงหาคม 2556; วัดใจพุลเกล้าฯรธน. ปูเคียดนัดถกทิมกฎหมาย/ปชป.ขงสมศักดิ์ระงับ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 27 กันยายน 2556; ระวังล้างอำนาจศาล ลั่นชี้ชะตาแก้ไขที่มาส.ว. 312ทาส-แดงชี้เข้าไม่รับคำตัดสิน <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 20 พฤศจิกายน 2556; ชี้เข้าเหิมถอดศาลข่มขืนรธน.ได้ยึดข้อหา.112 ปชป.รวมสำนวนโจรจ่อฟัน <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 22 พฤศจิกายน 2556; โฆษกปชป.ระบุงิฎตขับไล่รัฐบาลข้อหนึ่งเกิดจากการไม่รับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญตัดสินเรื่องการแก้ไขที่มาส.ว.ทำให้ประชาชนไม่รับอำนาจรัฐบาล <เนื้อข่าว>, ไทยโพสต์, 8 ธันวาคม 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอกรอบย่อยคือ กรอบการต่อสู่ทางการเมืองมากที่สุดในกลุ่มนี้ (13.67%) เนื้อหาข่าวมุ่งไปที่ความเคลื่อนไหวและการตัดสินใจของพรรคเพื่อไทยที่ต้องการเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญหลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้พิจารณาและก่อนที่จะตัดสิน การพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภา และฝ่ายคัดค้านที่ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการชี้ให้เห็นความไม่ชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีชุดคำที่สื่อว่า “**นักการเมืองเล่นเกม แย่งชิงอำนาจ**” และ “**การตั้งสภาพัฒนาเป็นทางต่อสู่ทางการเมืองของรัฐบาล**” (สมศักดิ์โยนเผือกร้อนไหวตวันแปรญัตติให้วิป3ฝ่ายตกลงกัน พงศเทพแนะตัดปัญหา ยกมือใหม่สุดท้ายรัฐบาลก็ชนะ ปูชิงตามฟอร์มโยนให้สภา <ความนำ>, ไทยโพสต์, 10 เมษายน 2556; กกด.จับกระแส โหมมาร์คทายยุบสภาก่อนอายุ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 18 พฤษภาคม 2556; โคฟี-แบลร์รับปากร่วมปาที่ปฏิรูป <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 10 สิงหาคม 2556; จับโก๋ปฏิแหล แฉโคฟีเคยพบปูแนะใช้แนวคอป.แล้วแต่นายกฯตีมัน <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 12 สิงหาคม 2556; สร้างภาพหน้าแหก! โคฟีเมินร่วมปาที่ปฏิรูป/คปก.จับทบทวนกม.ล้างผิด <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 14 สิงหาคม 2556; พลิก!ทบทวนสภาผว-เมีย อ่างปชช.ยี้/ไปใช้แบบเดิม <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 3 กันยายน 2556; ปูกระเตงชี้เข้า โยนพรรคอื่นส.ส.ก็มาน้อย/ทาสทำใจรอเจ้แดงเชือด <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 9 กันยายน 2556; นิติเรตแนะรัฐสภาหักศาล <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 24 พฤศจิกายน 2556; แดงรับใบสั่งนัดชุมนุมด่วนวันเดียวกัน <หัวตอนข่าวชุมนุม>, ไทยโพสต์, 24 พฤศจิกายน 2556)

กรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยก (11.97%) มีเนื้อหาคาดการณ์อนาคตถึงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดจากการเคลื่อนไหวแก้ไขรัฐธรรมนูญ และไม่ให้ความชอบธรรมกับผู้ชุมนุมฝ่ายสนับสนุนการแก้ไข ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำเสนอในช่วงศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องและเตรียมตัดสิน และมีการผูกเข้ากับข่าวการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ได้แก่ “**การแก้รัฐธรรมนูญทำให้ความขัดแย้งลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง**” (ลิ่วล้อแม้วรบศาล เพื่อไทยปลุกคุกคาม-ฉฉัฐวุฒิจุดไฟดำใช้อำนาจเรียกราด <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 24 เมษายน 2556; ปูหิ้วตาแดงยาศาล หนุนเสรีภาพหายบคาย ธาริตเล็งปล่อยเผาเมือง มีชัยเตือนลูกโซ่ไร้ข้อแป <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 28 เมษายน 2556; ผบ.ทบ.หวังมือระดับ 3 เหลี่ยมแฉแดงล่าหัวล้อเล่น <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 30 เมษายน 2556; นอกกรีตแตกหักศาล แดงขู่ 8 พ.ค.ชนแสนคนขับไล่ มติ 5:3 ตุลาการไต่สวนแก้ไข.68 <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 2 พฤษภาคม 2556; แดงเหิม!ขู่ศาล วินิจฉัยทางลบ คน3พันล้อม

แน่ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 16 พฤศจิกายน 2556; ยะไศห้วงปลุกมือชนมือบสร้างเงื่อนไขซ้ารอยรพท.49 <ความนำ>, ไทยโพสต์, 18 พฤศจิกายน 2556; ห่วงนองเลือด! ภาคปชช.จี้นายกฯผ่าทางตันยุบสภา-ลาออก <ความนำ>, ไทยโพสต์, 30 พฤศจิกายน 2556)

กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (5.98%) เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เสนอชุดคำที่มีความหมายว่า “**นักการเมืองไม่มีความน่าเชื่อถือ**” เพื่อสื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ มีผลในการลดความสำคัญของกรอบอื่น ๆ ที่มีการถกเถียงกันเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอ 5 เหตุการณ์ ได้แก่ 1.ช่วงประชุมพิจารณาวาระแรกที่นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ร่วมลงชื่อในญัตติร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (รวมประณามนิคม เสนอแก้รธน.-นั่งปธ.คุมเกมในสภา/ถกวันแรกป่วน <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 2 เมษายน 2556) 2.ช่วงกรรมาธิการวิสามัญที่น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปแสดงปาฐกถาที่มองโกเลียและเธอถูกวิพากษ์วิจารณ์ (ฟ้องหมิ่นหญิงชั่วปรับไม่ได้ส่งนายค้ำความ ชัย:ทฤษฎีให้ดำสันดานธาริต <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 4 พฤษภาคม 2556; หญิงชั่วตีสจจริต อดีตผู้พิพากษาหนูน <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 6 พฤษภาคม 2556) 3.ช่วงสภาปฏิรูปการเมืองเชิญนายโทนี่ แบลร์อดีตนายกรัฐมนตรีอังกฤษมาปาฐกถา (ปึงศักดิ์ปัดจ่าย 20 ล้านค่าตัวโทนี่แบลร์ สรุปรายชื่อเข้าร่วมปาที 16 สิงหา <ความนำ>, ไทยโพสต์, 16 สิงหาคม 2556) 4.ช่วงพิจารณาวาระ 2 ที่น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เข้าร่วมประชุมรัฐสภาด้วย (บุโผล่สภา ส.ว.เซลิเยร์สวยเก่ง <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 28 สิงหาคม 2556) 5.ช่วงวาระ 3 ที่มีการกล่าวหาว่าส.ส.พรรคเพื่อไทยลงมติแทนกัน (โงงเสียงแก้รธน. คลิปมัดส.ส.รัฐบาลกดบัตรแทนกัน ปชป.ยื่นหลักฐานให้ศาลสั่งโมฆะ <พาดหัว>, ไทยโพสต์, 25 กันยายน 2556)

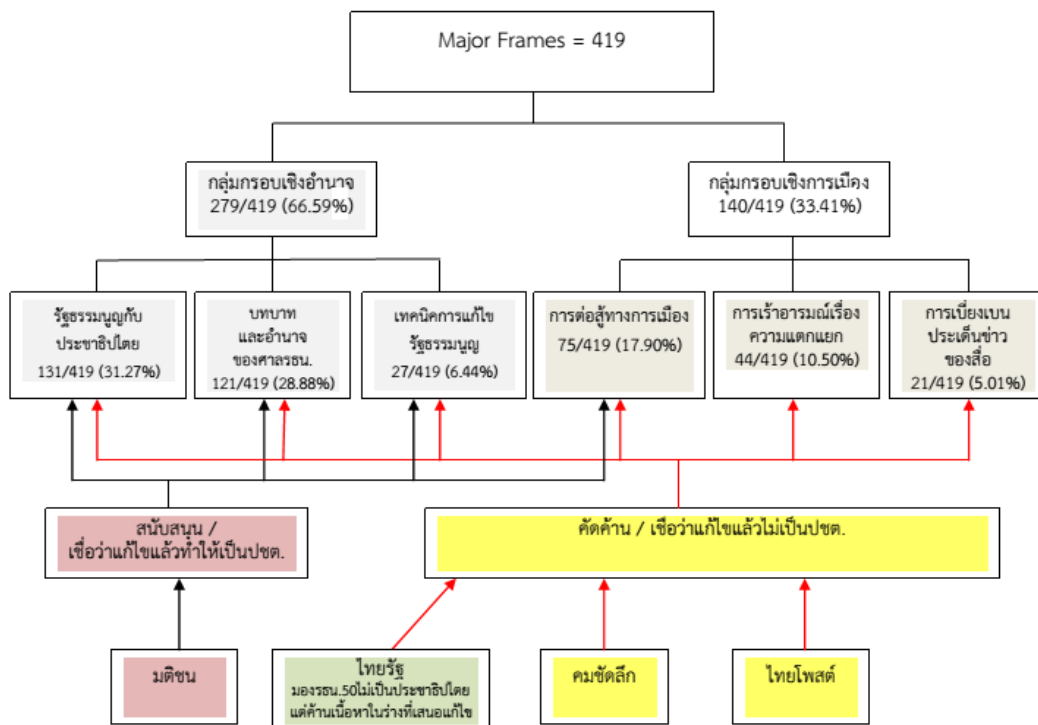
สรุปกรอบข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง 4 ฉบับ

จากช่วงเวลาที่ศึกษา หนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ รายงานข่าวหน้า 1 เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 419 ขึ้น พบกรอบข่าวที่ถุกเน้นเป็นกรอบหลักผ่านพาดหัว พาดหัวรอง ความนำ หรือหัวตอน 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (131 ขึ้น = 31.27%) 2.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (121 ขึ้น = 28.88%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (75 ขึ้น = 17.90%) 4.กรอบเรือารมณณ์เรื่องความแตกแยก (44 ขึ้น = 10.50%) 5.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (27 ขึ้น = 6.44%) และ 6.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (21 ขึ้น = 5.01%)

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 279 ขึ้น (66.59%) แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้ต้องการจะบอกว่า ที่มาของอำนาจอธิปไตยควรมาอย่างไร การแก้ไขเนื้อหาในรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จะนำไปสู่หรือไม่นำไปสู่ความสมดุลของโครงสร้างอำนาจการเมืองระบอบประชาธิปไตย และใครมีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญและตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้น

กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบเรือารมณณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 140 ขึ้น (33.41%) แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้จับจ้องไปที่การแข่งขันชิงความได้เปรียบในการดำเนินการทางการเมืองระหว่างฝ่ายผลักดันและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตัวนักการเมือง บรรยากาศและสีสนในสภาและนอกสภา

ภาพที่ 4-2 แสดงกรอบข่าวหน้า 1 ที่สนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ

ข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนระหว่างกลุ่มกรอบเชิงอำนาจมีส่วนแตกต่างกับกลุ่มกรอบเชิงการเมืองอย่างเห็นได้ชัด น่าจะเป็นเพราะการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการเสนอแก้ไขรายมาตรา จึงมีการเสนอข้อถกเถียงตัวเนื้อหา และการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ

กรอบในกลุ่มแรก กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีส่วนสูงสุด (131 ชิ้น = 31.27%) มีมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ด้านระหว่าง การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น กับอีกด้านหนึ่งมีทัศนะว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น มีประเด็นข่าว 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ ภาพรวมการแก้ไข เนื้อหาที่เสนอแก้ไขรายมาตรา และการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในการเสนอข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์แต่ละค่าย หนังสือพิมพ์มติชนเสนอมุมมองประเด็นภาพรวมการแก้ไขว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่มีทัศนะไม่ชัดเจนต่อร่างแก้ไขแต่ละมาตรา อย่างไรก็ตาม มีท่าทีสนับสนุนการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มองประเด็นภาพรวมว่า ควรแก้ไขเพราะรัฐธรรมนูญ 2550 เป็นผลพวงจากการรัฐประหาร แต่คัดค้านเนื้อหาการแก้ไขมาตรา 68 ว่า เป็นการล้มสถาบันศาล มาตราว่าด้วยที่มาส.ว.ว่า การเลือกตั้งส.ว.ทั้งหมดจะเป็นการกินรวบประเทศ เป็นการเอื้อประโยชน์ให้ตนเองได้ลงสมัคร และร่างแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 190 ว่า เป็นการขายชาติ นักการเมืองมีผลประโยชน์ทับซ้อน แต่สนับสนุนการแก้ไขเพียงมาตรา 237 มาตราเดียวว่า แก้ไขแล้วจะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ส่วนข่าวการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง ไทยรัฐเสนอการโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่เห็นว่า สภาปฏิรูปการเมืองเป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม กับฝ่ายที่เห็นว่าสภาปฏิรูปการเมืองมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยพรรคพวกตนเอง

ขณะที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึก แม้ประเด็นภาพรวมการแก้ไขจะเสนอที่ทัศนะโต้แย้งกันของฝ่ายคัดค้านและฝ่ายสนับสนุนการแก้ไข แต่ส่วนใหญ่เสนอที่ทัศนะฝ่ายคัดค้านการแก้ไขขึ้นหน้า 1 ขณะที่วันที่ไม่

มีข่าวการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นโพรยในหน้า 1 เสนอที่คณะฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขเป็นกรอบข่าวหลักผ่านหัวตอน นอกจากนี้ มีมุมมองคัดค้านเนื้อหาทุกมาตราที่มีการเสนอแก้ไข ส่วนประเด็นการตั้งสภาปฏิรูปการเมืองมีที่เห็นว่า รัฐบาลมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยพรรคพวกตนเอง ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์มีมุมมองคัดค้านการแก้ไขทั้งในภาพรวมและรายมาตรา รวมถึงการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (121 ชิ้น = 28.88%) มีมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ด้าน ระหว่างฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายที่เห็นด้วยกับการรับคำร้องและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า การใช้อำนาจดังกล่าวเป็นการแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและมติชนเสนอข่าวส่วนใหญ่ในลักษณะการโต้แย้งกันของ 2 มุมมองดังกล่าว แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีท่าทีค่อนข้างไปในทางเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญของฝ่ายนิติบัญญัติ ส่วนหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอลักษณะบอกเล่าความคืบหน้าและนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองและการรื้ออารมณ์ความแตกแยกมาใช้ในพาดหัวร่วมด้วย ทำให้บางครั้งมีที่ชนะโน้มเอียงไปทางเห็นด้วยกับการรับคำร้องและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ และแม้จะขมมอมบ้างว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล แต่ก็เสนอในช่วงไตสวนเป็นกรอบหลักในลักษณะเป็นข่าวต่อหน้าหนึ่ง จนเมื่อศาลรัฐธรรมนูญตัดสินแล้ว จึงเสนอที่ชนะสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญขึ้นพาดหัวหน้าหนึ่งควบคู่กับเสนอสอดแทรกในข่าวการชุมนุมขับไล่รัฐบาล ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอที่ชนะสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า มีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลในทุกช่วงเวลาการศึกษา

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (27 ชิ้น = 6.44%) ถูกทำให้เป็นประเด็นโต้แย้งระหว่างฝ่ายคัดค้านและฝ่ายสนับสนุนถึงกระบวนการร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาว่า ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมายหรือไม่ หนังสือพิมพ์มติชนเสนอขมมอมโต้แย้งกันระหว่างฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการแก้ไข ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำกรอบนี้ไปประกอบกับกรอบอื่น ๆ เสนอขมมอมค่อนข้างไปในทางคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขณะที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึกและหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอขมมอมคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า กระบวนการร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภาไม่ถูกต้องตามขั้นตอนทางกฎหมาย

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง มีกรอบการต่อสู้ทางการเมืองสัดส่วนสูงสุด (75 ชิ้น = 17.90%) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอเนื้อหา “รุก-รับ” ระหว่างพรรคเพื่อไทยและพรรคประชาธิปัตย์ตลอดจนบรรยากาศและสีสันในการพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ 3 ฉบับในรัฐสภา มีที่ชนะโจมตีนักการเมืองในภาพรวมว่า เล่นเกมทางการเมืองต่อกัน ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนเสนอขมมอมทั้งโจมตีพรรคประชาธิปัตย์ว่า เล่นเกมการเมือง เตะถ่วงการแก้ไข และโจมตีการชุมนุมขับไล่รัฐบาลที่ยืดออกไปหลังรัฐบาลถอนร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมออกไปแล้ว และเสนอขมมอมโจมตีนักการเมืองในภาพรวมว่า เล่นเกมการเมืองต่อกัน ขณะที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึกและไทยโพสต์ เสนอเนื้อหาข่าวมุ่งไปที่ความเคลื่อนไหวและการตัดสินใจของพรรคเพื่อไทยที่ต้องการเดินหน้าแก้ไขรัฐธรรมนูญหลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้พิจารณา และก่อนที่จะตัดสิน การพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในที่ประชุมรัฐสภา และฝ่ายคัดค้านที่ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการชี้ให้เห็นความไม่ชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

กรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก (44 ชิ้น = 10.50%) มีเนื้อหาคาดการณ์อนาคตถึงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดจากการเคลื่อนไหวแก้ไขรัฐธรรมนูญ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอขมมอมในลักษณะที่ไม่ให้ความชอบธรรมกับการชุมนุมทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขในช่วงศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องและเตรียมตัดสิน ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนเสนอขมมอมโจมตีกลุ่มคัดค้านการแก้ไขว่า เป็นผู้สร้างชนวนขัดแย้ง แต่ก็ไม่ให้ความชอบธรรมกับการชุมนุมทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขในช่วงศาล

รัฐธรรมนูญรับคำร้องและเตรียมตัดสิน ขณะที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึกและไทยโพสต์ เสนอที่คณะกัตค้ำการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า จะยังทำให้ประเทศเกิดความแตกแยก และเกิดสงครามกลางเมือง

กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (21 ชิ้น = 5.01%) เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ หนังสือพิมพ์ทุกฉบับเสนอกรอบนี้เพียงเล็กน้อย โดยทุกฉบับสื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ ลดความน่าเชื่อถือของนักการเมือง มีผลในการลดความสำคัญของกรอบอื่น ๆ ที่มีการถกเถียงกันเรื่องเนื้อหาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

2. การกำหนดกรอบบทบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการหรือบทนำคือข้อเขียนที่เป็นความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ ปกติแล้วเรื่องที่น่ามาเขียนจะผ่านการคัดเลือกจากคณะบรรณาธิการก่อน ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เพิ่งเป็นข่าว มีคุณค่าความเป็นข่าวสูง มีผลกระทบและเป็นที่น่าสนใจของสังคม จากนั้นคณะบรรณาธิการจะถกเถียงกันจนได้ข้อสรุปออกมาเป็นจุดยืนของหนังสือพิมพ์และมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งในคณะบรรณาธิการเขียน ในหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่คณะบรรณาธิการนี้อาจจะมี 2-3 คน หรือมากกว่านั้น ส่วนหนังสือพิมพ์ขนาดเล็กอาจมีเพียงคนเดียว แต่บางฉบับก็ให้ผู้รู้ดีที่สุดในเรื่องนั้นเขียน¹²⁵

การค้นหาว่า หนังสือพิมพ์ที่ศึกษานำเสนอบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไรนั้น ผู้วิจัยอาศัยการตรวจสอบจากชื่อเรื่อง เนื้อหาและมุมมองที่บทบรรณาธิการสื่อออกมาเพื่อค้นหาการกำหนดกรอบของบทบรรณาธิการ มีข้อค้นพบดังนี้

1) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทบรรณาธิการจำนวน 25 ชิ้น พบว่ามีกรอบหลัก 4 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (14 ชิ้น = 56%) 2.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (9 ชิ้น = 36%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (1 ชิ้น = 4%) 4.กรอบรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก (1 ชิ้น = 4%)

ตารางที่ 4-6 การกำหนดกรอบบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

กรอบบทนำ	วาระ 1	กมร.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รธน.กับประชาธิปไตย	-	5 62.5%	1 100%	3 100%	-	3 60%	2 33.33%	14 56%
บทบาทและอำนาจของศาลรธน.	-	2 25%	-	-	1 50%	2 40%	4 66.67%	9 36%
เทคนิคการแก้ไขรธน.	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	-	7 87.5%	1 100%	3 100%	1 50%	5 100%	6 100%	23 92%
การรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก	-	1 12.5%	-	-	-	-	-	1 4%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	-	-	-	1 50%	-	-	1 4%
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	-	1 12.5%	-	-	1 50%	-	-	2 8%
รวมทั้งหมด	-	8 100%	1 100%	3 100%	2 100%	5 100%	6 100%	25 100%

¹²⁵ Wilber, R. and Miller, R. (2003) *Modern Media Writing*. Canada: Thomson Wadsworth, 162.

กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย และกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญจัดเป็นกรอบย่อยในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจรวม 23 ชิ้น (92%) ส่วนสองกรอบการต่อสู้ทางการเมือง และกรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก เป็นกรอบย่อยในกลุ่มกรอบเชิงการเมือง รวม 2 ชิ้น (8%) ข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า บทบรรณาธิการมุ่งแสดงจุดยืนอย่างเฉาะเจาะจงไปที่เนื้อหาและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า จะนำไปสู่ความสมดุลของอำนาจในโครงสร้างการเมืองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่

ไทยรัฐเสนอกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย มากที่สุด (14 ชิ้น = 56%) เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแม้จะชี้ให้เห็นความสำคัญในการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามระบอบประชาธิปไตย แต่ก็ทักท้วงว่า ในการแก้ไขนั้นยังต้องคงระบบตรวจสอบถ่วงดุลให้มีอยู่ เช่น “สนับสนุนให้แก้ไขมาตรา 68 เพื่อให้อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญให้ชัดเจนขึ้น” (ไทยรัฐ: “ระวังถอยหลังลงคลอง” – หากลดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นการถอยหลัง ศาลรัฐธรรมนูญต้องมีเพื่อตรวจสอบถ่วงดุลนักการเมือง แต่อาจจำเป็นต้องปรับปรุงในบางเรื่อง เช่น ชิดเส้นแบ่งอำนาจให้ชัดเจน แต่ต้องสามารถตรวจสอบนักการเมืองได้, 27 เมษายน 2556)

ส่วนมาตราว่าด้วยที่มาของส.ว. มีทัศนะคัดค้านชัดเจนว่า หากแก้ไขให้ส.ว.มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดจะ “เป็นการฟื้นสภาพัวเมีย” ทำให้ระบบตรวจสอบถ่วงดุลล้มเหลว “เปิดช่องให้กินรวบประเทศ” (ไทยรัฐ: “ถ้าส.ว.อยู่เกินวาระ 6 ปี” – ส.ว.ช่วยผลักดันการแก้มาตรา 68 190 และ 237 ซึ่งอาจนำไปสู่การลงมติมาตรา 291 ส่วนรัฐบาลจะช่วยให้ส.ว.มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด และเพิ่มจาก 150 คน เป็น 200 คนและมีสิทธิลงสมัครเกิน 1 วาระ แต่ประเด็นนี้มีปัญหาเพราะพรรคการเมืองอาจช่วยเหลือผู้สมัคร พรรคที่กุมเสียงข้างมากในวุฒิสภาจะกุมอำนาจในการเลือกองค์กรอิสระ การถอดถอนนักการเมืองจะเป็นอัมพาต ประชาธิปไตยจะกลายเป็นเผด็จการที่มาจากจากการเลือกตั้ง, 9 เมษายน 2556; “วิวาทะกระบวนการยุติธรรม” – คำปราศรัยของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีตอนหนึ่งเรียกร้องให้นปช.สู้ต่อไป ภารกิจยังไม่จบ ทั้งนี้การต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยแม้เป็นเรื่องถูกต้อง แต่ไม่ใช่เพียงต่อสู้เพื่อรัฐธรรมนูญใหม่หรือให้มีการเลือกตั้งอย่างต่อเนื่อง แต่ต้องปกป้องระบบตรวจสอบด้วย ซึ่งถ้ามีการทำลายระบบศาล องค์กรอิสระ สังคมบางส่วนก็รับไม่ได้, 13 เมษายน 2556; “ระบบคณาญาติจงเจริญ” – วงการเมืองเชื่อว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเรื่องที่มาส.ว.เป็นการต่างตอบแทนแลกกับการแก้ไขมาตรา 68 และ พ.ร.บ.นิรโทษกรรม นำไปสู่การฟื้นสภาพัวเมีย เกิดการผูกขาดอำนาจแค่ไม่กี่ตระกูล, 21 สิงหาคม 2556; “อำนาจกับความชอบธรรม” – คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญสนับสนุนให้มีส.ว.เลือกตั้งและสรรหาเท่าๆ กัน เพราะส.ว.เลือกตั้ง และองค์กรอิสระในอดีตถูกรวบอำนาจ ไม่ได้หมายความว่าเลือกตั้งไม่ดี แต่ต้องยอมรับว่าการเลือกตั้งในประเทศไทยยังไม่สมบูรณ์และมีข้อบกพร่องมหาศาล, 29 พฤศจิกายน 2556)

เช่นเดียวกับประเด็นการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอมุมมองคัดค้านว่า “ปฏิรูปการเมืองมีวาระซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือนักการเมืองพวกตัวเอง” โดยเห็นว่า ต้นตอของปัญหาอยู่ที่ตัวบุคคลคือนักการเมืองทุจริต ดังนั้นควรสร้างระบบตรวจสอบนักการเมือง (ไทยรัฐ: “ปฏิรูปการเมืองให้ตรงจุด” – นายกรัฐมนตรีเชิญทุกฝ่ายร่วมปฏิรูปการเมืองบอกว่าจะยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ จุดนี้อาจเป็นชนวนความขัดแย้งรอบใหม่ ปัญหาต้นตอคืออยู่รู่แล้วว่า นักการเมืองทุจริต ดังนั้นการปฏิรูปที่แท้จริงต้องสร้างระบบตรวจสอบ ประชาธิปไตยไม่ใช่แค่การเลือกตั้งและแก้รัฐธรรมนูญเท่านั้น, 19 สิงหาคม 2556; “ปฏิรูปจนถึงวงจรวาฬ” – การปฏิรูปไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย เคยปฏิรูปมาแล้วหลายครั้งแต่ส่วนใหญ่เป็นการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่จนมีรัฐธรรมนูญมากที่สุดในโลก แต่ล้มเหลวทุกครั้งเพราะไม่ได้ปฏิรูปคน, 5 ธันวาคม 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญเป็นกรอบที่มีสัดส่วนรองลงมา (36%) มีเนื้อหาถกเถียงเรื่องอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญว่า สามารถรับเรื่องและวินิจฉัยการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตราได้หรือไม่ บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐในช่วงแรกไม่แสดงทัศนคติชัดเจนว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบหรือศาลรัฐธรรมนูญแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ใช้ถ้อยคำที่มีนัยว่า “**ศาลรัฐธรรมนูญน่าจะมีอำนาจ**” (ไทยรัฐ: “ถึงยุคสภาท้าทายศาล” – ประเทศไทยประสบวิกฤตรัฐธรรมนูญอีกครั้งเมื่อส.ส. ส.ว. บางส่วนออกแถลงการณ์ไม่ยอมรับอำนาจศาล เป็นการท้าทายอำนาจครั้งสำคัญระหว่างองค์กรสมาชิกรัฐสภาถือว่าศาลรัฐธรรมนูญก้าวฝ่ายนิติบัญญัติ มาจากหลักคิดที่ว่า รัฐสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชน คนที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งจึงไม่มีอำนาจมาตรวจสอบ ซึ่งเรื่องนี้มีสัญญาณหลายอย่างที่เรื่องจะถึงขั้นแตกหัก เพราะคู่ขัดแย้งเป็นศาลรัฐธรรมนูญจึงยังไม่รู้ว่าองค์กรใดจะมาตัดสิน, 23 เมษายน 2556)

ข้อเสนอบางอย่างของบทน่ายังสะท้อนกรอบคิดในอดีตที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 291 เมื่อปี 2555 ที่แนะนำว่า “**อำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญเป็นของประชาชนผ่านประชามติ**” ซึ่งเมื่อนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมาประกอบ จึงสะท้อนที่ชนะลดความชอบธรรมการดำเนินการของฝ่ายนิติบัญญัติ (ไทยรัฐ: “ประชามติคือทางออก” – ความขัดแย้งระหว่างรัฐสภากับศาลรัฐธรรมนูญยังหาข้อยุติไม่ได้ ไม่มีองค์กรใดชี้ขาด ถ้ารัฐบาลยืนยันจะแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ไม่ควรใช้วิธีสับขาหลอกหรือลบลวงพราง แต่ควรถามประชามติตรงๆ ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถ้าเสียงข้างมากเห็นด้วย ความขัดแย้งก็เห็นข้อยุติ แต่ถ้าไม่พร้อมให้ประชาชนตัดสินก็อาจทำตามโพลที่ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้เกิดความขัดแย้งและควรแก้ที่ตัวนักการเมืองก่อน, 15 พฤษภาคม 2556)

ทั้งนี้ในช่วงก่อนการลงมติวาระ 3 ร่างแก้ไขมาตราว่าด้วยที่มาส.ว. มีความชัดเจนขึ้นว่า จะให้ส.ว. มาจากเลือกตั้งทั้งหมด และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญตัดสินแล้ว บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ชูมุมมองชัดเจนว่า “**ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบ**” (ไทยรัฐ: “สู่ความขัดแย้ง 2 อำนาจ” – วิวาทะเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญอาจบานปลายเป็นความขัดแย้งระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายตุลาการ ประธานวุฒิสภาฟันธงว่า รัฐธรรมนูญไม่ได้เปิดช่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ประเด็นที่จะต้องถกเถียงคือ ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจจริงหรือ? เพราะมาตรา 68 ระบุว่า ผู้รู้เห็นการใช้สิทธิเสรีภาพล้มล้างระบอบประชาธิปไตยสามารถเสนอยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งเลิกกระทำได้ บทบัญญัติที่ห้ามล้มล้างระบอบประชาธิปไตยไม่ได้เป็นเรื่องจินตนาการแต่เป็นบทเรียนจริงจากพรรคนาซีของฮิตเลอร์ที่เลือกตั้งเข้ามาแล้วใช้เสียงข้างมากแก้ไขรัฐธรรมนูญล้มประชาธิปไตย ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เปิดช่องให้พรรคการเมืองครอบงำวุฒิสภาได้ ทำให้ไม่สามารถเลือกองค์กรอิสระได้อย่างเป็นกลาง เท่ากับระบบตรวจสอบถ่วงดุลถูกทำลาย ในเรื่องนี้ถือเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตยหรือไม่? จึงเป็นอำนาจศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย, 16 กันยายน 2556; “ศาลมีสิทธิ์ก้าวก้าว” – การแก้ไขรัฐธรรมนูญถึงจะเป็นอำนาจของรัฐสภาแต่ก็ไม่อาจแก้ไขได้โดยไม่มีขอบเขต เช่น ต้องไม่เปลี่ยนแปลงระบอบ การตีความว่าการแก้ไขมาตราว่าด้วยที่มาส.ว. ต้องไม่มองแค่ขั้นเดียวว่า แก้ให้มาจากเลือกตั้งจึงเป็นประชาธิปไตยแท้ แต่ต้องมองหลายชั้นว่า การไม่จำกัดวาระ การให้ส.ส. หรือสมาชิกพรรคสมัครเป็นส.ว. โดยไม่ต้องเว้นวรรค 5 ปี เป็นการเปิดทางให้พรรคเข้าครอบงำวุฒิสภาและองค์กรอิสระหรือไม่? ถ้าพรรคคุมเสียงข้างมากในสภาล่างและเข้ามาคุมวุฒิสภา การเลือกองค์กรอิสระจะถือเป็นการคุมอำนาจเบ็ดเสร็จแบบเผด็จการหรือไม่? ถ้ามีปัญหาที่ต้องตีความใครจะตัดสิน? ถ้าไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญ, 30 กันยายน 2556; “ยันต์กันลัทธิทรราช” – ถ้ามองในแง่ดีควินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเรื่องการแก้ไขที่มาส.ว. ถือเป็นคุณูปการต่อประชาธิปไตย เพราะเป็นการตรวจสอบถ่วงดุล 3 อำนาจแบ่งแยกกันชัดและตุลาการมีอำนาจสูงสุดในการตรวจสอบ ถ้าทุกอย่างทั้ง

บริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการอยู่ในมือคนๆ เดียว จึงต้องมีอำนาจตุลาการตรวจสอบถ่วงดุลไม่ให้ผู้แก้อำนาจจนกลายเป็นทรราชในคราบประชาธิปไตย, 27 พฤศจิกายน 2556)

ส่วนกลุ่มกรอบเชิงการเมือง บทนำของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบย่อยคือ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง 1 ชั้น ในช่วงวาระ 3 ของการแก้ไขที่มาส.ว.โดย “อ้างอิงผลโพล” ของสวนดุสิตโพลที่ระบุว่าประชาชนส่วนใหญ่เรียกร้องให้รัฐบาลเร่งแก้ปัญหาปากท้องความเป็นอยู่ และชี้ว่า ต้องแก้พฤติกรรมไม่ดีของนักการเมืองก่อนแก้ไขรัฐธรรมนูญ (“คำขอร้องของชาวบ้าน”, ไทยรัฐ, 18 กันยายน 2556) และเสนอกรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยก 1 ชั้น เช่นกัน มีทัศนะไม่ให้ความชอบธรรมกับกลุ่มการเมืองเสื้อแดงเพราะจะทำให้ความขัดแย้ง “ลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง” (ไทยรัฐ: “กฎหมายหรือกฎหมาย?” – หลายฝ่ายคงโล่งใจที่กลุ่มคนเสื้อแดงยุติการชุมนุมแล้วเลือกแนวทางยื่นถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ด้านนิด้าโพลระบุว่า ประชาชน 61.80% พึงพอใจผลงานศาลรัฐธรรมนูญ และ 61.64% เห็นว่าการกีดกันศาลไม่เหมาะสม ดังนั้นที่กvp.เลือกแนวทางนี้ทำถูกทางตามระบบนิติธรรมซึ่งตรงข้ามกับกลับกฎหมายแต่การประกาศจัดตุลาการศาลรัฐธรรมนูญถือว่าล้ำเส้น อย่างไรก็ตามการยื่นถอดถอนเป็นการพิสูจน์ว่า ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระไม่ได้อยู่เหนือการตรวจสอบตามที่ฝ่ายรัฐบาลชอบกล่าวอ้าง, 11 พฤษภาคม 2556)

2) หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก เสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทบรรณาธิการจำนวน 3 ชั้น พบว่ามีกรอบหลัก 3 กรอบ คือ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบละ 1 ชั้น

ตารางที่ 4-7 การกำหนดกรอบบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

กรอบบทนำ	วาระ 1	กม.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลฯตัดสิน	หลังศาลฯตัดสิน	รวม
บทบาทและอำนาจของศาลฯ	-	1 100%	-	-	-	-	-	1 33.33%
รธน.กับประชาธิปไตย	-	-	1 50%	-	-	-	-	1 33.33%
เทคนิคการแก้ไขรธน.	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	-	1 100%	1 50%	-	-	-	-	2 66.67%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	-	1 50%	-	-	-	-	1 33.33%
การเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก	-	-	-	-	-	-	-	-
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	-	-	1 50%	-	-	-	-	1 33.33%
รวมทั้งหมด	-	1 100%	2 100%	-	-	-	-	3 100%

บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์คมชัดลึกทั้ง 3 ชั้น เสนอทัศนะคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และตั้งข้อสงสัยต่อสภาพปฏิรูปการเมือง หากพิจารณาตามช่วงเวลาเหตุการณ์จะพบว่า เริ่มจากเสนอกกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในช่วงที่มีการชุมนุมคัดค้านศาลรัฐธรรมนูญรับคดีการแก้ไขมาตรา 68 ไว้วินิจฉัย ให้ทัศนะสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า “มีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” และชี้ว่า

ผู้เสนอแก้ไขต้องการ “ล้มสถาบันศาล” และรู้เห็นให้ผู้ชุมนุมออกมาประท้วงศาล (คมชัดลึก: “ในนอกสภา ปีศาลธรณ.” – ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรอิสระ จัดตั้งตามรัฐธรรมนูญ 2540 เพื่อพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ มีพันธกิจหลักในการรักษาความเป็นกฎหมายสูงสุด เมื่อศาลรัฐธรรมนูญไปขวางกั้นไม่ให้มีการเมืองใช้อำนาจในทางที่ผิด จึงเกิดเสียงวิจารณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญในด้านลบเพราะไม่พอใจถึงขั้นเสนอปรับปรุงและยุบทิ้งเกิดเป็นแรงกดดันในการทำงานของศาล การแก้มาตรา 68 ที่ระบุว่า เพื่อความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง อันที่จริงเป็นการลิดรอนสิทธิชอบเขตอำนาจศาล เมื่อประชาชนชุมนุมต่อต้านศาลเท่ากับศาลโดนกดดันทั้งศึกในและนอก เดินไปสู่ทางตันและสถานการณ์ที่ร้อนแรงขึ้น หากศาลรัฐธรรมนูญปฏิบัติไม่ถูกต้องจริงก็สมควรถอดถอนไปตามระบบ เพื่อความเป็นระเบียบของบ้านเมือง รัฐบาลต้องเร่งหาทางคลี่คลายมิฉะนั้นถือว่าเข้าข่ายยุ่งยงให้เกิดความวุ่นวาย, 25 เมษายน 2556)

จากนั้นในช่วงเปิดประชุมรัฐสภาสมัยสามัญที่รัฐบาลเสนอตั้งสภาปฏิรูปการเมืองควบคู่ได้ เสนอกรอบการต่อสู้ทางการเมือง มีมุมมองว่า “หากรัฐบาลจริงใจในการทำสภาปฏิรูปการเมืองไม่ใช่เป็นเกม ก็ต้องถอนร่างกฎหมายที่เป็นปัญหา” (คมชัดลึก: “ทางออกที่ดีที่สุด” – กฎหมายที่ผ่านเข้าสภาส่วนใหญ่ล้วนเป็นเรื่องผลประโยชน์ของนักการเมืองมากกว่าปากท้องประชาชน อย่างไรก็ตามเมื่อปัญหาการเมืองตกอยู่ในสถานะเดินหน้าไม่ได้ ถอยหลังก็ไม่มีใครยอมใคร การตั้งสภาปฏิรูปจึงเป็นข้อเสนอที่น่าสนใจ มีอดีตนายกรัฐมนตรี 3 ท่านเข้ามาเป็นองค์ประกอบจึงเป็นทางออกทางเดียว ขณะเดียวกันฝ่ายค้านขอให้ถอนร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมก่อนเพื่อแสดงความจริงใจ หากรัฐบาลยอมโอกาสที่ประเทศจะกลับมาสงบสุขเป็นไปได้สูง และสิ่งสำคัญคือเนื้อหาในการถกกันต้องเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ไม่ขัดหลักนิติรัฐ, 7 สิงหาคม 2556)

ในช่วงเวลาถัดจากนี้เพียงเล็กน้อย ยังเสนอกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย โดยมีมุมมองว่า “การเสนอตั้งสภาปฏิรูปมีวาระซ่อนเร้น ต้องการช่วยเหลือตนเองและพวกพ้อง” (คมชัดลึก: “จะปฏิรูปต้องปฏิบัติตามกฎหมาย” – การเสนอตั้งสภาปฏิรูปการเมืองมาจากฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งริเริ่ม ทำให้ยากจะเชื่อว่า สภาปฏิรูปจะผลิตแนวทางที่จะช่วยให้บ้านเมืองหลุดพ้นความขัดแย้งได้ การปฏิรูปที่ดีที่สุดตอนนี้คือเพียงแค่ทุกคนทุกฝ่ายปฏิบัติตามกรอบกฎหมาย ต่อให้สภาปฏิรูปป้อกร้อยชุดก็ไม่ทำให้บ้านเมืองดีขึ้นถ้ายังทำนอกกฎกันแบบนี้, 13 สิงหาคม 2556)

3) หนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชน เสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทบรรณาธิการจำนวน 10 ชิ้น พบว่ามีกรอบหลัก 4 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1. บทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (4 ชิ้น = 40%) 2. กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (3 ชิ้น = 30%) 3. กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (2 ชิ้น = 20%) 4. กรอบเจ้าอากรมณ์เรื่องความแตกแยก (1 ชิ้น = 10%)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยจัดเป็นกรอบย่อยในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจรวม 7 ชิ้น (70%) ส่วนกรอบการต่อสู้ทางการเมือง และกรอบเจ้าอากรมณ์เรื่องความแตกแยก หลังจัดอยู่ในกลุ่มกรอบเชิงการเมือง (3 ชิ้น = 30%) เท่ากับว่า บทบรรณาธิการมุ่งแสดงจุดยืนไปที่เนื้อหาและกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า จะนำไปสู่ความสมดุลของอำนาจในโครงสร้างการเมืองระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ มากกว่าการมุ่งไปที่กลยุทธ์ทางการเมืองของนักการเมือง

ตารางที่ 4-8 การกำหนดกรอบบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์มติชน

กรอบหน้า	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
บทบาทและอำนาจของศาลรธน.	-	1 100%	1 50%	-	1 100%	1 50%	-	4 40%
รธน.กับประชาธิปไตย	-	-	1 50%	2 100%	-	-	-	3 30%
เทคนิคการแก้ไขรธน.	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	-	1 100%	2 100%	2 100%	1 100%	1 50%	-	7 70%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	-	-	-	-	1 50%	1 50%	2 20%
การรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก	-	-	-	-	-	-	1 50%	1 10%
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	-	-	-	-	-	1 50%	2 100%	3 30%
รวมทั้งหมด	-	1 100%	2 100%	2 100%	1 100%	2 100%	2 100%	10 100%

ในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ เป็นกรอบที่มีสัดส่วนสูงที่สุด (4 ชั้น) บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์มติชน แสดงทัศนคติชัดเจนว่า “ศาลรัฐธรรมนูญไม่น่าจะมีอำนาจรับคำร้องและตัดสินการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา” (มติชน: “กรรมการกับนักมวย” – จริฎภักดีธนากุล ตลกาการศาลรัฐธรรมนูญตัดพ้อว่า ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในบ้านเมือง นักมวยไล่ต่อยกรรมการ นักมวยมีความผิดแน่แต่ในทางกลับกัน หากกรรมการไล่ต่อยนักมวยหรือเอนเอียงเข้าข้างใดก็ย่อมมีความผิดด้วยเช่นกัน เมื่อนักมวยมีบทลงโทษห้ามแข่ง ถ้ากรรมการทำผิดก็มีบทลงโทษตั้งแต่พักการทำหน้าที่ไปจนถึงถึงถอนใบอนุญาต กติกาไม่ซับซ้อนแตกต่างจากการเมืองที่ซับซ้อน ผู้ทำหน้าที่กรรมการจึงต้องปฏิบัติหน้าที่เคร่งครัด เทียงธรรม สอดคล้องกฎหมายเพื่อให้คำวินิจฉัยมีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาถูกวิจารณ์ว่า ขยายขอบเขตอำนาจ แม้ศาลรัฐธรรมนูญยืนยันว่า มีมาตรฐานแต่ก็ยอมรับว่า บางครั้งไม่สมบูรณ์นักหรือมุ่งให้เกิดความสงบมิได้เคร่งครัดหลักกฎหมาย ซึ่งพิสูจน์แล้วว่า นอกจากยุติความขัดแย้งไม่ได้ยังทำให้บ้านปลาย การวิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญส่วนหนึ่งมาจากผู้เสียประโยชน์ แต่อีกจำนวนไม่น้อยหวังโยมาตรการ ซึ่งสาระการวิจารณ์จากทั้งสองส่วนไม่ต่างกัน ดังนั้นรูปธรรมคำตัดสินที่สามารถอธิบายได้ชัดเจนตามหลักวิชา จะเป็นคำตอบยืนยันมาตรฐานอันจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันปกติเมื่อทุกคนได้รับความเสมอภาค, 27 เมษายน 2556)

มีการแสดงทัศนคติขงชาต่อการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญว่า “ถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง” โดยยังมีการนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย ที่เชื่อว่า ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ 3 ฉบับ จะทำให้ระบบการเมืองเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น มาประกอบ (มติชน: “สุญญากาศ-สูญเสีย” – สดศรี สัตยธรรม กกด.แสดงความห่วงใยสถานการณ์ที่อาจนำไปสู่ภาวะชะงักงันทางการบริหาร จากกรณีศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้อง 312 ส.ส.ส.ว.ลงชื่อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 68 และปช.กำลังพิจารณาสำนวนทุจริตโครงการจำนำข้าวซึ่งอาจจะลงมติใกล้กับช่วงพิจารณาร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมพอดีตี หากมีการตัดสินแล้วเกิดสุญญากาศอาจทำให้มีการชุมนุมจนนำไปสู่ความรุนแรงยิ่งกว่าปี 2553 ดังนั้นทุกฝ่ายต้องช่วยกันคิดอ่าน การทำงานตามบทบาทหน้าที่อันพึงมีของแต่ละฝ่ายอย่างเคร่งครัด เทียงธรรม มุ่งรักษาประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก ไม่แกว่งไปตามกระแสการต่อสู้ทางการเมืองเป็นวิธีรักษาบรรยากาศให้ดำเนินไปตามครรลองประชาธิปไตย, 3 สิงหาคม 2556 ; “อำนาจที่ 4?” – ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องร่างพ.ร.บ.

งบประมาณปี 2557 และกรณีประธานและรองประธานรัฐสภาและ 310 ส.ส.ส.ว.เสนอร่างแก้ไขที่มาส.ว. ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและข้อบังคับต่างๆ ไว้พิจารณา ผลคือการแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.ให้เป็นประชาธิปไตย ยิ่งขึ้นเผชิญความไม่แน่นอน ที่มีข้อสงสัยโต้แย้งยิ่งกว่าคือ มาตรฐานการรับคำร้อง จากเดิมเคยยกคำร้อง ลักษณะเดียวกันไปแล้ว สดศรี สัตยธรรม กกต.เห็นว่า มีการค้ำไม่ปกติ และวิจารณ์ว่า รัฐธรรมนูญ 2550 ให้อำนาจองค์กรอิสระเหมือนเป็นอำนาจที่ 4 เอื้อประโยชน์ตุลาการ องค์กรอิสระมากไป หากใช้อำนาจมากจะทำให้บ้านเมืองแตกแยกมากขึ้น ดังนั้นถึงเวลาต้องสังคายนาองค์กรเหล่านี้ก่อนปฏิรูปการเมืองหรือไม่ เป็นคำถามที่น่าใคร่ครวญอย่างยิ่ง, 28 กันยายน 2556)

กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย เป็นกรอบที่มีสัดส่วนรองลงมา (3 ชั้น) มีการเสนอมุมมองสนับสนุนการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง และการแก้ไขมาตราที่มาส.ว.ให้มาจากการเลือกตั้งว่า **“เป็นการยึดโยงประชาชน”** (มติชน: “ปฏิรูปการเมือง” – นายกรัฐมนตรีแถลงว่า จะเปิดเวทีระดมความเห็นเชิญตัวแทนจากทุกฝ่ายมาร่วมออกแบบประชาธิปไตยของประเทศให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและเป็นที่ยอมรับของนานาอารยประเทศ ปัญหาประชาธิปไตยไทยเลียงกันมานาน ฝ่ายหนึ่งเห็นว่า ยังไม่เหมาะสมกับสังคมไทยโดยอ้างว่า เป็นเพียงฉากบังหน้าของนักการเมืองใช้เงินลงเลือกตั้ง เข้ามาทุจริต จนเกิดรัฐประหาร แต่อีกฝ่ายเห็นว่า สังคมมนุษย์มีแต่จะพัฒนาไปสู่เสรีภาพมากขึ้น จึงหนีไม่พ้นประชาธิปไตย ประชาชนตัดสินใจชะตากรรมของตนเองผ่านการเลือกตั้ง ส่วนปัญหาที่ฝ่ายแรกระบุเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องการวิธีการแก้ไขที่ไม่ใช่ปฏิวัติ ซึ่งการปฏิรูปครั้งนี้มีทิศทางไปสู่ประชาธิปไตยมากขึ้น เรื่องสำคัญคือควรคิดรูปแบบที่ยึดโยงกับประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจนมากขึ้น, 5 สิงหาคม 2556; “ส.ว.-ยึดโยงประชาชน” – การแก้ไขให้ส.ว.มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ไม่ห้ามบุพการี คู่สมรส ไม่ห้ามส.ว.ปัจจุบันลงสมัคร กลุ่ม 40 ส.ว.-ปชป.คัดค้านโดยมองว่า จะเกิดการกินรวบอำนาจ อย่างไรก็ตาม เรื่องที่ควรพิจารณาคือระบบสรรหาสอดคล้องหรือสวนทางประชาธิปไตย คำตอบที่เป็นหลักวิชาคือสวนทางเป็นอย่างยิ่ง เพราะต้องเปิดกว้างประชาชนทุกระดับด้วยการเลือกตั้ง ประชาธิปไตยออกแบบมาให้ยึดโยงประชาชน การแก้ไขที่มาส.ว.ยึดโยงประชาชนจึงมีเหตุผล ส่วนเรื่องสภาผู้แทนราษฎรเป็นจุดอ่อนที่ต้องช่วยกันหาวิธีปรับแก้ไขให้เหมาะสมกว่านี้ แต่ไม่ใช่ไปล้มการแก้ไขในเรื่องที่มีเหตุผลทั้งหมด, 21 สิงหาคม 2556)

กลุ่มรอบเชิงการเมือง มีกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมีสัดส่วนมากที่สุดในกลุ่มนี้ (2 ชั้น) หนังสือพิมพ์มติชนเสนอกรอบนี้ในช่วงที่รัฐบาลเตรียมทูลเกล้าฯ ร่างแก้ไขที่มาส.ว.หลังผ่านมาวาระ 3 ขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ตัดสิน และหลังจากมีคำตัดสิน โดยมีทัศนะ **“ไม่เห็นด้วยกับการเอาชนะคะคานกันของทั้งฝ่ายหนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ”** เพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน (มติชน: “ทำตามกฎหมาย” – นายกรัฐมนตรีเตรียมนำร่างแก้ไขที่มาส.ว.ขึ้นทูลเกล้าฯ ขณะที่ฝ่ายคัดค้านการแก้ไขได้ยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย การนำร่างขึ้นทูลเกล้าฯ จึงเป็นประเด็นถกเถียง อย่างไรก็ตาม トラบใดที่ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่วินิจฉัยก็ยากจะหาข้อยุติ แต่ละฝ่ายดำเนินการไปตามการตีความของตนเอง แต่สิ่งที่ทุกฝ่ายควรคำนึงคือ ความละเอียดอ่อนในขั้นตอนนี้ หากศาลรัฐธรรมนูญเร่งตัดสินจะช่วยยุติปัญหาได้ และทุกฝ่ายต้องพร้อมรับผิชอบผลที่จะตามมา, 2 ตุลาคม 2556; “รับฟังเสียงวิจารณ์” – ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ร่างแก้ไขที่มาส.ว.ตกไปทำให้เกิดปฏิกิริยาทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ประเด็นสำคัญที่มีผู้สงสัยจำนวนมากคือ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยหรือไม่เมื่อรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดอำนาจไว้ นักกฎหมายเองก็เห็นต่างกันในเรื่องนี้ ทางออกจะเป็นอย่างไรจึงไม่มีใครทราบ ขณะที่ฝ่ายได้ประโยชน์ก็เดินหน้าขยายผล อย่างไรก็ตาม ในขั้นนี้ทุกฝ่าย-ผู้ตกเป็นเป้าวิจารณ์ ควรโน้มรับไปใช้ประโยชน์และหาทางแก้ไข ไม่ควรถือว่ามาจากฝ่ายเสียประโยชน์ หรือฝ่ายที่มีแนวคิดทางการเมืองที่แตกต่าง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ยุติธรรมแท้จริงที่ทุกฝ่ายยอมรับ, 23 พฤศจิกายน 2556)

ส่วนกรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก เสนอเพียง 1 ชิ้นในช่วงหลังจากศาลรัฐธรรมนูญ ตัดสิน มิมีมุมมองไม่ให้ความชอบธรรมกับการชุมนุมทั้งฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านรัฐบาลที่ปราศรัยโจมตีกัน เพราะอาจทำให้เกิดการ “ปะทะกันระหว่างสี” (มติชน: “ระวังการเผชิญหน้า” – นพ.ระดมประชาชนฟัง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ กลุ่มนี้เห็นว่า รัฐสภามีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขณะเดียวกันกลุ่มอดีตปป. ชุมนุมยึดเยื่อต่อต้านพ.ร.บ.นิรโทษกรรม ยกกระดับมาขับไล่ระบอบทักษิณ ประชาชน 2 เวทีเห็นต่างกัน หลายประเด็น ความเห็นต่างเป็นเรื่องปกติในระบอบประชาธิปไตย การชุมนุมก็เป็นเรื่องปกติ แต่น่าห่วงที่ การชุมนุมมีการขับเคลื่อนด้วยการปราศรัยโจมตีซึ่งกันทำให้เห็นความเลวร้าย เยาะเย้ยฝ่ายตรงข้ามจะเป็น ทางออกที่ดีหรือไม่ สถานการณ์เช่นนี้ตัวแทนอำนาจอธิปไตย 3 ฝ่ายต้องตั้งมั่นเป็นหลัก ประชาชนมี เสรีภาพเลือกข้าง แต่ผู้ที่มีอำนาจรักษากฎหมายต้องให้ความเป็นธรรมตามกฎหมายและไม่สามารถเลือกข้าง ได้เว้นแต่ต้องการเห็นบ้านเมืองพัง, 21 พฤศจิกายน 2556)

4) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทบรรณาธิการจำนวน 19 ชิ้น พบว่ามีกรอบหลัก 5 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.รัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (8 ชิ้น = 42.11%) 2.กรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก (4 ชิ้น = 21.05%) 3.เทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (3 ชิ้น = 15.79%) 4.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (3 ชิ้น = 15.79%) และ 5.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (1 ชิ้น = 5.26%)

กรอบหลักทั้ง 5 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของ ศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 12 ชิ้น (68.16%) ส่วนกลุ่มที่สองเป็นกรอบ เชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 2 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบรื้ออารมณ์เรื่อง ความแตกแยก รวม 7 ชิ้น (36.84%)

ตารางที่ 4-9 การกำหนดกรอบบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

กรอบหน้า	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รธน.กับ ประชาธิปไตย	1 100%	2 40%	3 100%	2 40%	-	-	-	8 42.11%
เทคนิคการแก้ไข รธน.	-	-	-	2 40%	1 50%	-	-	3 15.79%
บทบาทและอำนาจ ของศาลรธน.	-	1 20%	-	-	-	-	-	1 5.26%
รวมกลุ่มกรอบเชิง อำนาจ	1 100%	3 60%	3 100%	4 80%	1 50%	-	-	12 63.16%
การรื้ออารมณ์ เรื่องความแตกแยก	-	1 20%	-	-	-	2 100%	1 100%	4 21.05%
การต่อสู้ทาง การเมือง	-	1 20%	-	1 20%	1 50%	-	-	3 15.79%
การเบี่ยงเบน ประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิง การเมือง	-	2 40%	-	1 20%	1 50%	2 100%	1 100%	7 36.84%
รวมทั้งหมด	1 100%	5 100%	3 100%	5 100%	2 100%	2 100%	1 100%	19 100%

ในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย เป็นกรอบที่มีสัดส่วนสูงที่สุด

(42.11%) บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ แสดงทัศนคติคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะ เป็นประเด็นภาพรวมของรัฐธรรมนูญ 2550 ที่มองว่า “**แก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อช่วยพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี**” (ไทยโพสต์: “อนาคตประชาธิปไตย” – ปาฐกถาของนายกรัฐมนตรีนั่งมองโกเลีย สะท้อนว่าเห็นแก่ประโยชน์ครอบครัวมากกว่าประเทศ คำว่าประชาธิปไตยในสายตารัฐบาลบิดเบี้ยว อ่าง เสียงส่วนใหญ่ มองฝ่ายตรงข้ามต่อต้านประชาธิปไตย ฟอกคนเผาเมือง-โกงเมืองทั้งที่ต้นตอความวิบัติมา จากเจ้าของประโยชน์ที่ว่บพร่องโดยสุจริต ทัศนคติของนายท.ไม่ต่างฮิตเลอร์ มุสโสลินี มีเสื้อแดงคอยขับไล่ กดดันผู้เห็นตรงข้ามรัฐบาล อีกไม่นานคงยกเลิกรัฐสภาและตั้งรัฐบาลพรรคแทน มีการป้ายสีทหารและศาล รัฐธรรมนูญ งานนี้สังคมจะยังนิ่งปล่อยให้ความจริงแบบตอแหลลอยย่นยงหรือ สุดท้ายประชาธิปไตยอาจ หมายถึงทุกอย่างที่คนเสื้อแดงและรัฐบาลทำก็เป็นได้, 1 พฤษภาคม 2556; “ตั้งสมมติฐานแบบมีอคติ รัฐ นาวาไปไม่รอดฝั่งฝัน” – รัฐบาลกำลังเผชิญปัญหารอบด้านทั้งเรื่องต่อต้านคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ร.บ.นิรโทษกรรม การแก้ปัญหาปากท้อง ปัญหาภาคใต้ แต่ในสภาก็แก้ที่มาส.ว.ให้เป็นสภาผู้เฒ่าเมีย ไม่ จำกัถวาระส.ว.อ่างประชาธิปไตยข้างมาก ปัญหาที่รุนแรงเกิดจากตั้งโจทย์ผิดว่า การเมืองอยู่เบื้องหลังทุก เรื่อง ทั้งที่จริงไม่เคยสนใจจริยธรรมทางการเมืองอันพึงปรารถนาที่สมควรต้องส่งเสริมคนดีกำจัดคนชั่วเป็น ต้นเหตุบ้านเมืองขาดความปรองดอง เมื่อตั้งโจทย์ผิดจึงวนเวียนกับการแก้ปัญหามองเมืองมากกว่า แก้ปัญหาบนพื้นฐานของปัญหาอย่างแท้จริง, 2 กันยายน 2556;)

มาตรา 68 ที่ตั้งข้อสงสัยว่า “**นำไปสู่การแก้ไขทั้งฉบับ**” (ไทยโพสต์: “เลิกประกาศคปค. เพื่อใคร” – การเลิกประกาศคปค.ฉบับ 36 ในช่วงเวลาที่มีการเสนอแก้มาตรา 68 หลายฝ่ายมองว่าชุกช่อน การแก้ไขทั้งฉบับและนิรโทษกรรม เพราะอาจเป็นจุดเริ่มต้นการยกเลิกประกาศคปค.ฉบับอื่นโดยเฉพาะ ฉบับ 30,31 ซึ่งเกี่ยวกับคตส., 3 เมษายน 2556) หรือขุมมองว่า “**การแก้มาตรา 68 เป็นการล้มศาล**” และ “**ตัดทอนอำนาจประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ**” (ไทยโพสต์: “ไม่เห็นด้วยกับศาลรธน. ต้อง หักล้างด้วยเหตุผลไม่ใช่การข่มขู่” – เกิดความเห็นมากมายหลังศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องส.ส.ส.ว.ส่อใช้อำนาจชี้รัฐธรรมนูญด้วยการเสนอแก้ไขมาตรา 68 เป็นการตัดสิทธิบุคคลพิทักษ์รัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่ง การวิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญทำได้ แต่การตรวจสอบต้องไม่ละเมิดสิทธิศาลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชูยุบเพียง เพราะวินิจฉัยออกมาแล้วฝั่งตนเองไม่พอใจหรือเพราะโดนขัดขวาง แต่ถ้าออกมาแล้วฝั่งตนเองได้ประโยชน์ ก็เจียบ การแสดงออกเช่นนี้ไม่ถูกต้อง สิ่งที่ถูกต้องคือหากไม่เห็นด้วยก็ควรแย้งด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง ข้อ กฎหมาย หากศาลรัฐธรรมนูญชี้แจงไม่ได้เชื่อว่าสังคมจะตั้งคำถามกับการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญเอง, 5 เมษายน 2556)

การแก้ไขให้ส.ว.มาจากเลือกตั้งทั้งหมด เป็น “**สภาผู้เฒ่า**” และ “**กินรวบประเทศ**” (ไทย โพสต์: “โฉมหน้าสภาสูง” – การพลิกกลับมาให้ส.ว.เลือกตั้งทั้งหมด ไม่จำกัถวาระ และบุพการีคู่สมรสส.ส. ลงสมัครได้ ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือพ้นจากตำแหน่งการเมืองมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี บางส่วนที่ หนุนอ้างว่า ให้ประชาชนตัดสิน ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยอ้างว่า จะทำให้วุฒิสภาถูกรวบงำได้ง่าย พรรคการเมือง ยึดสภาสูงเบ็ดเสร็จ เป็นสภาผู้เฒ่าเมีย กลไกนิติบัญญัติจะไม่อิสระ ถูกควบคุมจากฝ่ายการเมือง ดังนั้นถึง ตอนนี้นั้นกับประชาชนว่า เลือกตั้งอย่างไรจะให้วุฒิสภาออกมาแล้วดูดีที่สุดในที่สุด, 6 กันยายน 2556)

เช่นเดียวกับประเด็นสภาปฏิรูปการเมือง หนังสือพิมพ์มีทัศนคติผ่านบทนำว่า “**มีวาระซ่อนเร้น เพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง**” และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมาประกอบด้วย (ไทยโพสต์: “ทางออก...เพื่อประเทศไทย ต้องถอนกฎหมายล้างผิดคนโกง” – สถานการณ์วันนี้ยิ่งมึนหม่น แม้ นายกรัฐมนตรีจะเชิญทุกฝ่ายมาอภิปรายอย่างเป็นทางการเป็นประชาธิปไตย แต่ไม่ได้ทำให้เกิดความไว้วางใจใจ ตรง ข้ามถูกมองว่าเล่นละคร หลายฝ่ายไม่ร่วมสังฆกรรมเพราะรัฐบาลปฏิเสธข้อเรียกร้องที่ขอให้หยุดผลักดัน

กฎหมายล้างผิดให้พี่ชาย ดังนั้นทางออกคือต้องแสดงความจริงใจ ถอนร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมทุกฉบับเพื่อล้างผิดนักโทษทักษิณ นี่คือชนวนดึงคนลงไปสู่ท้องถนน, 5 สิงหาคม 2556”)

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มนี้ (15.79%) ชูที่ชนะคัดค้านกระบวนการดำเนินการพิจารณาในรัฐสภาว่า ไม่ถูกต้อง เป็นการ “เร่งรีบรวบรัด” “ใช้เสียงข้างมากลากไป” (ไทยโพสต์: “นี่หรือประมุขฝ่ายนิติบัญญัติ” – การพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญว่าด้วยที่มาส.ว.มีผู้เสนอคำแปรญัตติ 202 คน แต่ปรากฏชัดเรื่องความไม่เป็นกลางของประธานและรองประธานรัฐสภา มีการหักดิบปิดปากผู้สงวนคำแปรญัตติ 57 คน เอาใจผู้มีอำนาจเหนือกว่า เอาตำรวจมาล้อมกรอบมลากตัวส.ส.ที่ไม่ยอมรับคำวินิจฉัย แม้จะเข้าใจได้ว่าเพื่อความเรียบร้อยเพราะเคยมีส.ส.ปาแฟ้ม แต่สาเหตุความวุ่นวายมาจากการกระทำไม่เหมาะสมของประธานรัฐสภาที่มีดมือชกลงมติ สะท้อนว่าลูกแก่อำนาจ คุกคามตัวแทนประชาชน ส่วนรองประธานรัฐสภาก็เปลือยตัวตนเช่นกัน รวบรัดตัดบท ฉะนั้นการพิจารณาแก้ที่มาส.ว.ที่อ้างว่าทำเพื่อชาติ หากจะรวมถึงแก้ไขการคัดเลือกประธานรัฐสภา ประเทศอาจสูงกว่าที่เป็นอยู่, 21 สิงหาคม 2556; “ประชาธิปไตยเสียงข้างมากลากไป ประเทศไทยเจอทางออกหรือทางตัน” – การพิจารณาวาระ 2 ที่มาส.ว.ในสภา 13 วัน ปชป.ใช้กระบวนการตามครรลองประชาธิปไตยฟ้องผ่านทีวีถึงการพิจารณาที่รวบรัดตัดตอน ใช้เสียงข้างมาก เอาชนะคะคานเพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมาย ปราศจากความแยแสต่อความรู้สึกประชาชนเจ้าของประเทศ ชำร่วยยังตอบได้ว่าเป็นการต่อสู้ทางการเมือง แม้จะมีการร้องขอว่า การแก้ไขแบบนี้จะทำให้ประชาธิปไตยขาดดุลยภาพ ชัดเจตนารัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ถ่วงดุลอำนาจ แต่สุดท้ายก็แก้ไขให้ตัดตอนลดทอนกระบวนการตรวจสอบแบบเบ็ดเสร็จด้วยการกุมอำนาจไว้ในเสียงข้างมากทั้งหมด ดังนั้นหากรัฐบาลจริงใจต้องการหาทางออกให้ประเทศ เสียงที่ตะโกนครั้งแล้วครั้งเล่า น่าจะตอกย้ำให้เห็นว่า วิธีใดแน่เป็นทางออกที่ดีที่สุดของบ้านเมือง, 16 กันยายน 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มีบทนำ 1 ชิ้น ชูมุมมองว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของนักการเมือง” (ไทยโพสต์: “ถ้าว่า...ชื่อแปประเทศไทย เสียงข้างมาก มีอบเป็นใหญ่???” – เจตนารมณ์การเมืองค์กรอิสระที่เรียกว่าศาลรัฐธรรมนูญเพื่อรักษาความเป็นกฎหมายสูงสุด ทำให้เสรีภาพประชาชนเป็นจริงและควบคุมการใช้อำนาจ ที่ผ่านมามีงานวิจัยประเมินว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญสร้างคุณูปการ แต่เสื่อแดงในนามกบป.ที่ชุมนุมหน้าศาลเรียกร้องให้ยุติการทำหน้าที่และประกาศจับตัวตุลาการ จนถึงกรณีส.ส.เพื่อไทยยื่นถอดถอน เป็นประเด็นที่ต้องตั้งคำถาม ศาลรัฐธรรมนูญไม่ชอบธรรมจริงหรือ หรือเป็นกระบวนการของขบวนการที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบทำทุกทางเพื่อบั่นทอนอำนาจองค์อิสระ ฉวยโอกาสใช้เสียงข้างมากในสภาผลักดันวาระซ่อนเร้นของตนเองจากแนวคิดระบอบทักษิณ ศาลรัฐธรรมนูญถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญ หากจะล้างบางต้องมีคำตอบว่า ทำเพื่อใคร เพื่ออะไร สร้างประโยชน์หรือไม่ การใช้เสียงข้างมากทำทุกทางไม่ใช่วิธปฏิบัติรูป ตรงข้าม สตช.ออส.ดีเอสไอ สภา สักหั้นซ้ายขวาได้ทุกเรื่องนั้นใช่ประชาธิปไตยที่เรียกหาหรือ, 29 เมษายน 2556)

กลุ่มกรอบเชิงการเมือง มีกรอบย่อยเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยกสัดส่วนสูงสุด (21.05%) บทนำเสนอกรอบนี้ในช่วงที่คนเสื่อแดงชุมนุมคัดค้านศาลรัฐธรรมนูญ มีที่ชนะลดความชอบธรรมของคนเสื่อแดง และสร้างภาพ “การปะทะกันระหว่างสี” และ “สงครามกลางเมือง” ที่อาจจะเกิดจากคำวินิจฉัย (ไทยโพสต์: “หลักการถอยหลัง หลังกฎเดินหน้า” – ครม.ตัดบงค์กรอิสระอย่างศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนส.ส.เสื่อแดงจะระดมมวลชนไม่ต่ำกว่า 5 หมื่นกดดันการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ ขณะที่ส.ส.ว.312 คนเตรียมยื่นจดหมายเปิดผนึกปฏิเสธอำนาจศาลรัฐธรรมนูญที่รับคำร้องแก้รัฐธรรมนูญรายมาตรา แคมป์ส่งสัญญาณรัฐมนตรีแกนนำแดงไฟเขียวปลุกระดมมวลชนบุกคุกศาลรัฐธรรมนูญ ช่มชู้คุกคาม ทั้งที่กระบวนการตามขั้นตอนของศาลรัฐธรรมนูญยังไม่เกิด กลับสร้างบรรทัดฐานไม่เคารพกติกา ฝ่ายการเมือง

เปิดฉากรบทุกด้านทั้งใน-นอกระบบ จุดไฟมวลชนแดงในอาณัติรุมนำโดยไม่สนหลักการ เลือกสร้างอำนาจนอกระบบแบบใหม่ เดินไปสู่หลักที่ดำเนินตามความพอใจของทักษิณนักโทษหนีคดี หนทางรัฐบาลน.ส.ยิ่งลักษณ์ นับถอยหลังสู่วิกฤตการเมือง, 25 เมษายน 2556; “หยุดขบวนการกอดต้นศาลรธน.” – เป็นไปตามคาดว่าจะมีการสร้างกระแสกอดต้นศาลรัฐธรรมนูญช่วงวินิจฉัยเรื่องที่มาส.ว. การวิพากษ์วิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญทำได้แต่ต้องไม่ให้ร้ายดิสเครดิตตั้งท่ากอดต้นข่มขู่ หากศาลรัฐธรรมนูญตัดสินก็ต้องยอมรับคำวินิจฉัย หากไม่เห็นด้วยก็โต้แย้งไม่ใช้วิธีนอกระบบยกพวกกอดต้นข่มขู่ ศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องแสดงเหตุผล หากทุกฝ่ายทำตามนี้ก็ไม่น่ามีเหตุแทรกซ้อน, 15 พฤศจิกายน 2556; “เบียดเบียนทางการเมือง” – การเมืองไทยเข้าสู่เขม็งเกลียวเพราะ 20 พ.ย.ศาลรัฐธรรมนูญจะอ่านคำวินิจฉัยแก้รัฐธรรมนูญเรื่องที่มาส.ว. ใกล้เวลาตัดสินไม่ควรมีการเคลื่อนไหวข่มขู่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ขณะนี้สื่อแดงนัดชุมนุม ทั้งนี้ทุกฝ่ายควรยอมรับผลวินิจฉัย แต่ตอนนี้มีมวลชน 2 กลุ่มทั้งราชดำเนินและสื่อแดงที่มีความเห็นต่างเป็นเดิมพัน จึงสู่มเสี่ยงรุนแรงภายใต้สถานการณ์ยั่วยุ รัฐบาลไม่ควรสร้างเงื่อนไขความรุนแรงเสียเอง คนไทยควรต่อต้านความรุนแรง ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาประชาชนเป็นเพียงเบียดเบียนให้นักการเมืองย่ำค้ำไปแสวงหาประโยชน์ให้ตัวเองเสมอ, 19 พฤศจิกายน 2556)

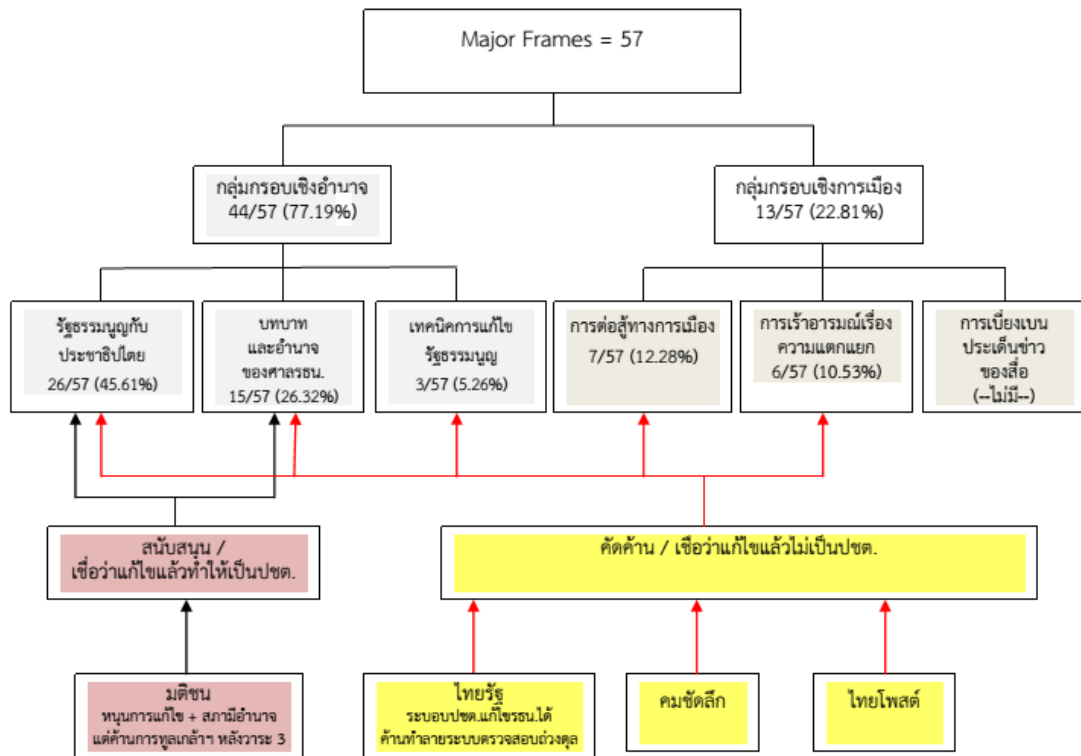
กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (15.79%) เป็นการมองเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า เป็นกลยุทธ์การช่วงชิงความได้เปรียบเสียเปรียบทางการเมือง บทนำของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอทัศนะโจมตีพรรคเพื่อไทยว่า “ควรทำเรื่องที่มีความสำคัญอันก่อนคือ ปัญหาของประชาชน” ไม่ใช่มีวุ่นวายกับเรื่องการเมืองที่เป็นประโยชน์ของฝ่ายตนเอง (ไทยโพสต์: “หันลูกศรให้ถูกทิศ” – สถานการณ์ไม่สงบทางการเมืองกำลังถูกจุดชนวนโดยฝ่ายที่มีอำนาจบริหารพุ่งเป้าไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม วาระแห่งชาติที่แท้จริงคือการแก้ปัญหาของประชาชนอย่างจริงจังโดยเฉพาะเรื่องภาคใต้ รัฐบาลควรพุ่งเป้าแก้เรื่องนี้มากกว่าหมกมุ่นทำลายองค์กรอิสระเพื่อตอบสนองผลประโยชน์ทางการเมืองของใครบางคน, 27 เมษายน 2556; “ปฏิรูปความจน” – รัฐบาลควรหันมาปฏิรูปปัญหาความยากจนอย่างจริงจัง อย่ามัวหมกมุ่นแก้ปัญหาการเมืองที่เป็นผลประโยชน์เฉพาะหน้าให้ทักษิณทั้งนิรโทษกรรม-การแก้รัฐธรรมนูญ หรือมัวสร้างภาพเรื่องปรองดองปฏิรูปประเทศจนมองไม่เห็นปัญหาปากท้องประชาชน, 29 สิงหาคม 2556)

สรุปกรอบบทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง 4 ฉบับ

จากช่วงเวลาที่ศึกษา หนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ เสนอบทบรรณาธิการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 57 ชิ้น พบกรอบที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลักผ่านชื่อเรื่อง เนื้อหาและมุมมอง ที่บทบรรณาธิการสื่อออกมา มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (26 ชิ้น = 45.61%) 2.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (15 ชิ้น = 26.32%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (7 ชิ้น = 12.28%) 4.กรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก (6 ชิ้น = 10.53%) และ 5.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (3 ชิ้น = 5.26%)

กรอบหลักทั้ง 5 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 44 ชิ้น (77.19%) แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้ต้องการจะบอกว่า ที่มาของอำนาจอธิปไตยควรมาอย่างไร การแก้ไขเนื้อหาในรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จะนำไปสู่หรือไม่นำไปสู่ความสมดุลในโครงสร้างอำนาจการเมืองระบอบประชาธิปไตย และใครมีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญและตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้น

ภาพที่ 4-3 แสดงกรอบทบทวนรายการที่สนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ

กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 2 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง และกรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก รวม 13 ชิ้น (22.81%) แก่นความคิดในกลุ่มนี้จับจ้องไปที่การแข่งขันชิงความได้เปรียบในการดำเนินการทางการเมืองระหว่างฝ่ายผลักดันและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และบรรยากาศ สีสันในและนอกสภา

ข้อมูลเชิงปริมาณดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า สัดส่วนระหว่างกลุ่มกรอบเชิงอำนาจมีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มกรอบเชิงการเมืองเกือบ 3 เท่า เป็นการให้น้ำหนักการถกเถียงไปที่เนื้อหา และการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ กรอบในกลุ่มแรก กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีสัดส่วนสูงสุด (26 ชิ้น = 45.61%) มีมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ด้านระหว่าง การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น กับอีกด้านหนึ่งมีทัศนะว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น มีประเด็นข่าว 3 เรื่องคือ ภาพรวมการแก้ไขเนื้อหาที่เสนอแก้ไขรายมาตรา และการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง ในเชิงประเด็นภาพรวมของการแก้ไขหนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เสนอทัศนะว่า “รัฐธรรมนูญ 2550 มีความไม่เป็นประชาธิปไตย” และสมควรแก้ไข อย่างไรก็ตาม เมื่อลองลึกในรายมาตรา ปรากฏว่า หนังสือพิมพ์มติชนเพียงฉบับเดียวที่แสดงทัศนะสนับสนุนเนื้อหาของการแก้ไข ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คมชัดลึก และไทยโพสต์ คัดค้าน โดยเฉพาะที่มาของส.ว.ที่จะให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับเห็นว่า “เป็นการทำลายระบบตรวจสอบอย่างดุล” พรรคการเมืองหากยึดกุมวุฒิสภาได้ จะยึดกุมองค์กรอิสระได้ และทำให้เกิดการ “กินรวบประเทศ”

ขณะที่ประเด็นการตั้งสภาพภูมิรูปการเมืองก็เช่นกันที่มีเพียงหนังสือพิมพ์มติชน แสดงทัศนคติสนับสนุนว่า “เป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม” ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมองว่า ปัญหาการเมืองไทยเกิดจากพฤติกรรมนักการเมือง ส่วนคมชัดลึกและไทยโพสต์แสดงทัศนคติว่า “เป็นวาระซ่อนเร้นเพื่อช่วยตนเองและพรรคพวกของฝ่ายรัฐบาล”

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (15 ชิ้น = 26.32%) มีมุมมองที่แตกต่างกัน 2 ด้านระหว่างฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับฝ่ายที่เห็นด้วยกับการรับคำร้องและคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่า การใช้อำนาจดังกล่าวเป็นการแทรกแซงฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่ ซึ่งมีเพียงหนังสือพิมพ์มติชนที่แสดงทัศนคติว่า การ “แก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ” ศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถตรวจสอบได้เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้ ขณะที่อีก 3 ฉบับ แสดงทัศนคติว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุล” โดยเชื่อมโยงกับกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่ทั้ง 3 ฉบับเห็นว่า การแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดเป็นการทำลายระบบตรวจสอบถ่วงดุล จึงต้องมีองค์กรที่เข้ามาตรวจสอบนั่นคือศาลรัฐธรรมนูญ

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (3 ชิ้น = 5.26%) มีเพียงหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ที่เสนอกรอบนี้ มีมุมมองว่ากระบวนการดำเนินการพิจารณาในรัฐสภาว่า ไม่ถูกต้อง เป็นการ “เร่งรีบรวบรัด” “ใช้เสียงข้างมากลากไป”

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง มีกรอบการต่อสู้ทางการเมืองสัดส่วนสูงสุด (7 ชิ้น = 12.28%) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ คมชัดลึก และไทยโพสต์ เสนอมุมมองลดความชอบธรรมฝ่ายที่เสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบนี้ 1 ชิ้น ในช่วงวาระ 3 ของการแก้ไขที่มาส.ว.โดย “อ้างอิงผลโพล” ที่ระบุว่า ประชาชนส่วนใหญ่เรียกร้องให้รัฐบาลเร่งแก้ปัญหาปากท้องความเป็นอยู่ และชี้ว่า ต้องแก้พฤติกรรมไม่ดีของนักการเมืองก่อนแก้ไขรัฐธรรมนูญ ส่วนหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบนี้ 1 ชิ้น ในช่วงเปิดประชุมรัฐสภาสมัยสามัญที่รัฐบาลเสนอตั้งสภาพภูมิรูปการเมืองควบคู่ มีมุมมองว่า “หากรัฐบาลจริงจังในการทำสภาพภูมิรูปการเมืองไม่ใช่เป็นเกม ก็ต้องถอนร่างกฎหมายที่เป็นปัญหา” ขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอ 3 ชิ้น มีทัศนคติพร้อมเพื่อไทยว่า “ควรทำเรื่องที่มีความสำคัญอื่นก่อน” คือ ปัญหาของประชาชน ไม่ใช่ยุ่งกับเรื่องการเมืองที่เป็นประโยชน์ของฝ่ายตนเอง ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนเสนอกรอบนี้ในช่วงที่รัฐบาลเตรียมทูลเกล้าฯ ร่างแก้ไขที่มาส.ว.หลังผ่านมาวาระ 3 ขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ตัดสิน และหลังจากมีคำตัดสิน โดยมีทัศนคติ “ไม่เห็นด้วยกับการเอาชนะคะคานกันของทั้งฝ่ายหนุนและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” เพราะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน

กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก (6 ชิ้น = 10.53%) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน และไทยโพสต์ เสนอกรอบนี้ มีทัศนคติแสดงความเป็นห่วงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและไทยโพสต์เสนอมุมมองไม่ให้ความชอบธรรมกับกลุ่มการเมืองเสื้อแดง และสร้างภาพ “การปะทะกันระหว่างสี” และ “สงครามกลางเมือง” ที่อาจจะเกิดขึ้น ขณะที่มติชนเสนอ 1 ชิ้นในช่วงหลังจากศาลรัฐธรรมนูญตัดสิน มีมุมมองไม่ให้ความชอบธรรมกับการชุมนุมทั้งฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านรัฐบาลที่ปราศรัยโจมตีกัน เพราะอาจทำให้เกิดการ “ปะทะกันระหว่างสี”

3. การกำหนดกรอบบทความ

บทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์เป็นพื้นที่แสดงความคิดเห็นของส่วนตัวของคอลัมนิสต์ ซึ่งผู้เขียนแต่ละคนอาจจะมีมุมมองเห็นต่างหลากหลายและอาจไม่จำเป็นต้องเหมือนกับความคิดเห็นของบรรณาธิการก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวนี้มาจากหลักการที่เรียกว่า ตลาดความคิด (marketplace of ideas) นั่นเอง คอลัมนิสต์อาจจะเห็นทั้งบุคลากรในหนังสือพิมพ์ที่เขียนประจำ คอลัมนิสต์ภายนอกที่เขียนประจำ

หรือคอลัมน์นิสต์ภายนอกที่ส่งเรื่องเข้ามาเป็นครั้งคราว ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องหรือศึกษาในประเด็นที่น่าสนใจ แล้วส่งเรื่องเข้ามาตีพิมพ์¹²⁶

การค้นหาว่า หนังสือพิมพ์ที่ศึกษานำเสนอบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไรนั้น ผู้วิจัยอาศัยการตรวจสอบจากชื่อเรื่อง เนื้อหาและมุมมองที่บทความสื่อออกมา เพื่อค้นหากรอบของบทความ มีข้อค้นพบดังนี้

1) หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทความจำนวน 21 ชิ้น มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลัก 4 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (7 ชิ้น = 33.33%) 2.กรอบรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก (7 ชิ้น = 33.33%) 3.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (6 ชิ้น = 28.57%) และ 4.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (1 ชิ้น = 4.77%)

กรอบหลักทั้ง 4 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 2 กรอบ ได้แก่ กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย รวม 7 ชิ้น (33.33%) ส่วน กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 2 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง และกรอบรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก รวม 14 ชิ้น (66.67%) จะเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบกลุ่มเชิงการเมืองมากกว่ากลุ่มกรอบเชิงอำนาจครั้งต่อครั้ง (66.67% ต่อ 33.33%) หมายถึงให้ความสำคัญสนใจหลักไปที่นักการเมืองมากกว่าเนื้อหาสาระการแก้ไข

ตารางที่ 4-10 การกำหนดกรอบบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

กรอบบทความ	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
บทบาทและอำนาจของศาลรธน.	-	1 20%	-	-	2 50%	3 42.86%	-	6 28.57%
รธน.กับประชาธิปไตย	-	-	-	1 33.33%	-	-	-	1 4.77%
เทคนิคการแก้ไขรธน.	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	-	1 20%	-	1 33.33%	2 50%	3 42.86%	-	7 33.33%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	-	1 50%	1 33.33%	2 50%	3 42.86%	-	7 33.33%
การรื้ออารมณเรื่องความแตกแยก	-	4 80%	1 50%	1 33.33%	-	1 14.28%	-	7 33.33%
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	-	4 80%	2 100%	2 66.67%	2 50%	4 57.14%	-	14 66.67%
รวมทั้งหมด	-	5 100%	2 100%	3 100%	4 100%	7 100%	-	21 100%

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนสูงสุด (28.57%) “แม่ลูกจันทร์” คอลัมน์นิสต์ประจำของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐรายเดียวที่เสนอทัศนะในกรอบนี้ ทุกชิ้นเสนอมุมมองชัดเจนว่า “ศาลรัฐธรรมนูญแทรกแซงอำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญของ

¹²⁶ Wilber, R. and Miller, R. (2003) Ibid, 164.

ฝ่ายนิติบัญญัติ” ทั้งนี้บางชั้นมีการนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยและกรอบการต่อสู้ทางการเมือง มาประกอบในรายละเอียดว่า “**แก้แล้วจะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น**” และ “**พรรคฝ่ายค้านเล่นเกม ยื้อเวลา**” (แม่ลูกจันทร์: “ผิดฝาผิดตัว” – หลังจากแตกแล้วแตกอีก ป่วนแล้วป่วนอีก ที่ประชุมรัฐสภาที่ ผ่านการแก้ไขรัฐธรรมนูญเรื่องที่มาของส.ว.วาระ 2 ครบ 13 มาตรา หลังอภิปรายลากยาวซ้ำซากวนเวียน นานถึง 13 วัน ประท้วงตีรวนสารพัดวิธีนาน 50 ชั่วโมง การที่ปชป.ประกาศคัดค้านยกเลิกส.ว.สรรหาที่ให้ อำนาจคน 7 คน ขโมยอำนาจประชาชน 65 ล้านคนไปลากตั้งตามอำเภอใจเป็นจุดยืนที่สวนทางกับ หลักการสำคัญของประชาธิปไตย แต่ปชป.และกลุ่ม 40 ส.ว.จะยื่นร้องศาลรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยว่า การ แก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตราเข้าข่ายล้มล้างการปกครอง แม่ลูกจันทร์เชื่อว่า ปชป.กับกลุ่ม 40 ส.ว.ยังมึ ความหวังว่าศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งล้มการแก้ไขเหมือนที่เคยทำสำเร็จมาแล้วเมื่อปีที่ผ่านมา แต่ครั้งนี้แม่ลูก จันทร์เชื่อว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับคำร้องเพราะเพิ่งลงมติยกคำร้องของขาประจำไปไม่กี่วันที่ผ่านมา และการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นอำนาจโดยตรงของรัฐสภา จึงไม่มีเหตุอันควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งระงับ ยับยั้ง ขออย่าอีกครั้งว่า การแก้ยกเลิกส.ว.ลากตั้งไม่ได้เพื่อประโยชน์ของส.ว.เลือกตั้ง 70 คนจะได้ลงสมัคร อีกครั้งอย่างที่ฝ่ายค้านบิดเบือน แต่เป็นการแก้เพื่อประโยชน์ของประชาชน 44 ล้านคนจะได้สิทธิคืนหลัง ถูกเผด็จการขโมยไป 6 ปี และการแก้ครั้งนี้เป็นรายมาตราตามคำแนะนำของศาลรัฐธรรมนูญเอง ถ้าครั้งนี้ แก้ไม่สำเร็จก็ไม่รู้จะว่าอย่างไร, ไทยรัฐ, 14 กันยายน; แม่ลูกจันทร์: “ห้ามกะพริบตา” – 28 ก.ย.รัฐสภาจะ ลงมติวาระ 3 แก้ไขรัฐธรรมนูญเรื่องที่มาของส.ว.ยกเลิกระบบลากตั้งซึ่งขัดหลักประชาธิปไตย ฟันธงว่าจะ ลงมติเห็นชอบเกินครึ่งสภา แม้ปชป.กับกลุ่ม 40 ส.ว.จะขู่ว่า ส.ส.ส.ว.ที่โหวตเห็นชอบจะโดนศาล รัฐธรรมนูญเช็กบิล แต่ถึงจุดนี้ไม่มีใครกลัวคำขู่เพราะถ้าแก้ทั้งฉบับไม่ได้ แก้รายมาตราไม่ได้ก็ยุ่งตายซาก แสดงว่ารัฐสภาไม่สามารถแก้รัฐธรรมนูญฉบับต่อต่ออำนาจเผด็จการให้เป็นประชาธิปไตยได้เลย!! แม่ลูก จันทร์ขออย่าว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเขตอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติโดยตรง องค์กรอื่นไม่มีอำนาจก้าว ก้าวแทรกแซง แต่ถึงผ่านวาระ 3 ตามมติกานายกรัฐมนตรีก็ยังไม่สามารถนำร่างขึ้นทูลเกล้าฯ เพราะศาล รัฐธรรมนูญมีมติรับคำร้องไว้ทำให้การทวงคืนอำนาจของประชาชนต้องติดไฟแดง ขอให้ติดตามกระบวนการท่า ศาลรัฐธรรมนูญอย่ากะพริบตา, ไทยรัฐ, 28 กันยายน 2556)

นอกจากนี้เสนอมุมมองว่า “**มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมือง**” (แม่ลูกจันทร์: “ไม่เกินสิ้นปี” – คนเสื้อแดงชุมนุมเต็มแยกราชประสงค์ในโอกาสครบรอบ 3 ปี สลายการชุมนุมโดยใช้ กำลังทหาร อาวุธสงครามครั้งใหญ่ที่สุดในการเมืองไทย วันนั้นคนเสื้อแดงเรียกร้องนิรโทษกรรมคนเสื้อแดงที่ ยังติดคุกทุกคดีและแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ขอมองข้ามข้อที่ว่า การใช้กำลัง ทหารปฏิวัติโค่นล้มประชาธิปไตยจะไม่เกิด แต่ไม่รับประกันว่ารัฐบาลจะอยู่ครบเทอม เพราะอำนาจชี้เป็นชี้ ตายอยู่ในมือศาลรัฐธรรมนูญ ป.ป.ช. และกกต. ย้ำว่าสัญญาณอันตรายของรัฐบาลเริ่มชัดขึ้นทุกที ที่ชัดมาก ๆ มาจากอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านที่ระบุว่า จะมีเหตุสำคัญทำให้รัฐบาลต้องยุบสภาเลือกตั้งใหม่ไม่ เกินสิ้นปี ข้อมูลอะไรที่ทำให้อภิสิทธิ์มั่นใจ แม่ลูกจันทร์เชื่อว่า อภิสิทธิ์ได้ข่าวคอนเฟิร์มจากใครบางคน หรือไม่กี่โดนใครบางคนหลอกให้ดีใจ, ไทยรัฐ, 21 พฤษภาคม 2556)

กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย บทความของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบนี้ 1 ชั้น เรื่อง สภาปฏิรูปการเมือง มีมุมมองจุดประกายด้วยการเสนอว่า ควรมีโรดแมประยะยาว มีคณะทำงานที่ไม่สังกัด รัฐบาล และสำรวจความเห็นประชาชนคู่ขนานตลอดเส้นทาง (แม่ลูกจันทร์: “กลัวจะเหี่ยวปลาย” – สภา ปฏิรูปการเมืองเพื่อนำประเทศไปสู่ความปรองดองเริ่มแล้ว เป็นโอกาสดีที่ผู้อาวุโสระดับหัวกะทิไปร่วมเสนอ แนวทาง หวังว่านายกรัฐมนตรีจะนำความคิดเห็นไปดำเนินการให้เกิดผล ไม่ใช่แค่สร้างภาพหวังผลการเมือง แม่ลูกจันทร์เห็นด้วยกับข้อเสนอของพิชัย รัตตกุลที่ต้องการให้มีโรดแมประยะยาว และเห็นว่า ควรกำหนด

กรอบเวลาของสภานี้ไม่เกิน 1 ปี ต้องมีคณะทำงานที่ไม่สังกัดรัฐบาล ถ้ารัฐบาลรับข้อเสนอไปดองไว้ก็จะโดนชาวบ้านด่า และขอเสนอให้ประชาชนมีส่วนร่วมคู่ขนานการทำงานของสภาปฏิรูปไปตลอดเส้นทาง, ไทยรัฐ, 27 สิงหาคม 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง บทความของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอกรอบย่อยการต่อสู้ทางการเมือง และการรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยกเท่า ๆ กันที่ 7 ขึ้น โดยกรอบการต่อสู้ทางการเมือง โดยส่วนใหญ่คอลัมนิสต์เสนอมุมมองว่า “พรรคประชาธิปไตยตีรวน เล่นเกมการเมือง” เช่น เรื่องสภาปฏิรูปการเมืองชูประเด็นว่า ปชป.เล่นเกมการเมืองไม่ยอมเข้าร่วม แต่ก็ไม่แน่ใจว่า รัฐบาลจะทำสภาปฏิรูปการเมืองสำเร็จหรือไม่ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอจุดประกายความคิดให้วางกรอบปฏิรูปให้ชัด (แม่ลูกจันทร์: “ปรองดองซีกเดียว” – สภาปฏิรูปการเมืองผลิตภัณฑ์ใหม่แกะกล่องของรัฐบาล โฆษณาคำโตว่าจะเห็นผลใน 1 ปี แม่ลูกจันทร์ไม่แน่ใจว่าจะเกิดผลสำเร็จอย่างที่โฆษณาหรือไม่ เพราะยังไม่รู้ว่า จะเริ่มตรงไหนและเดินอย่างไร จึงขอเสนอให้ รัฐบาลรีบบางกรอบการทำงานของสภาปฏิรูปให้ชัดก่อน กำหนดประเด็นพิจารณาเป๊ะ ๆ บางประเด็นหยิบขึ้นมาพิจารณาได้เลย บางประเด็นเปราะบางหากกลัวลืกลืมาตีแผ่ อาจเพิ่มความขัดแย้ง แต่ปัญหาคือ ปชป. ขั้วขัดแย้งสำคัญไม่ยอมร่วมเวที แม่ลูกจันทร์ชี้ว่า เท่ากับปฏิเสธการร่วมมือหาทางออกจากความขัดแย้ง ดังนั้นต่อให้เดินหน้าสภาปฏิรูปต่อก็ไม่ทำให้สังคมปรองดองเพราะเป็นเวทีปฏิรูปซีกเดียว และฟันธงว่า ต้นเหตุที่สังคมปรองดองไม่ได้เพราะคู่ขัดแย้งทุกฝ่ายไม่ได้รับความยุติธรรมเท่าเทียม เช่น ฝ่ายหนึ่งแก้รัฐธรรมนูญได้ แต่อีกฝ่ายถูกขวางทุกวิถีทาง ฝ่ายหนึ่งโดนยุบพรรคซ้ำ ๆ แต่อีกฝ่ายรอดทุกที จึงมั่นใจว่า วันใดทุกขั้วขัดแย้งได้รับความยุติธรรมในมาตรฐานเดียวกัน ความปรองดองจะเกิดขึ้นเอง แต่กว่าจะถึงวันนั้นคงต้องรอกันชัวยานเป็นลูกกาแฟ, ไทยรัฐ, 15 สิงหาคม 2556)

เรื่องการประชุมรัฐสภาพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีมุมมองตำหนิพรรคประชาธิปัตย์ว่า “ขัดขวาง เตะถ่วงในสภา” (แม่ลูกจันทร์: “ยุ่งงักไม่ทัน” – กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา การอาละวาดกลางสภาของส.ส.ปชป.เพื่อเตะถ่วงขัดขวางการแก้ไขรัฐธรรมนูญสำเร็จตามแผน เพราะอาละวาดจนที่ประชุมเดินหน้าไม่ได้อย่างสิ้นเชิง แต่ความสำเร็จนี้ทำให้ปชป.เสียหายหนัก แม่ลูกจันทร์วิเคราะห์ว่า ที่ปชป.ทำแบบนี้เพราะไม่เห็นความหวังที่จะชนะเลือกตั้ง ความหวังเดียวจึงต้องอาศัยตัวช่วยคือองค์กรอิสระและศาลรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามก็ดี ขอตำหนิประธานที่ประชุมทั้ง 2 คน แม้จะมีส.ส.ว.บางคนขอแปรญัตติผิดหลักการ แต่ก็ควรผ่อนหนักผ่อนเบาให้ใช้สิทธิ เพราะโดยหลักการส.ส.ว.ทุกคนใช้สิทธิอภิปรายได้ทุกมาตรา เมื่อประธานไปตัดสิทธิ 57 คนจึงสร้างเงื่อนไขให้ฝ่ายค้านใช้เป็นเหตุอาละวาด ยังฟันธงว่า วาระ 2 จะยืดเยื้ออีกนานเพราะฝ่ายค้านสั่งส.ส.อภิปรายโดยไม่จำกัดเวลาทุกคน ทุกมาตราเพื่อถ่วงเวลา คาดว่าคงจะอภิปรายราว 800 ชั่วโมง ประชุมวันละ 10 ชั่วโมงจะตก 80 วัน ประชุมอาทิตย์ละ 2 วันจะตก 10 เดือน แสบไส้ตั้งมัยละท่านประธาน, ไทยรัฐ, 23 สิงหาคม 2556)

บางชิ้นนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยอันมีทศนะสนับสนุนว่า “แก้มาตรา 190 ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหาร” มาประกอบ (แม่ลูกจันทร์: “อย่าบิดเบือน” – เมื่อมีอุปสรรครัฐบาลมีแนวโน้มลากยาว รัฐบาลก็เปิดเวทีสภาเพื่อลดความร้อน แต่ฝ่ายค้านเจ้าประจำก็นำเรื่องผลคำพิพากษาศาลโลกเรื่องปราสาทพระวิหารที่ยังไม่ชัดเป็นเงื่อนไขโจมตีรัฐบาลว่า ทำให้เสียดินแดน แคมโยงการแก้มาตรา 190 มาปลุกระดมว่าเป็นแผนรัฐบาลเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กัมพูชา ก็ไม่รู้คิดกันได้อย่างไร เพราะการแก้มาตรานี้เกิดก่อนศาลโลกตัดสินหลายเดือน ข้อสำคัญการแก้มาตรานี้ไม่ได้ให้อำนาจรัฐบาลไปเจรจาตามอำเภอใจอย่างที่ขาประจำบิดเบือน แต่กำหนดชัดว่า สัญญาใดมีผลเปลี่ยนแปลงอาณาเขตต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ที่แก้คือแทนที่ต้องเสนอกรอบเจรจาให้สภาเห็นชอบล่วงหน้าซึ่งทำให้คู่เจรจารู้แต่ แก้เป็นเจรจาก่อนแล้วขอความเห็นชอบจากรัฐสภา, ไทยรัฐ, 15 พฤศจิกายน)

มีบางชิ้นเสนอการวิเคราะห์การ “รุก-รับ” ของพรรคฝ่ายค้านและรัฐบาล โดยมีกรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยกมาประกอบ (ลมเปลี่ยนทิศ: “รอฟลิกเกมลงมติวาระ 3 แก้ม.291” – ตลอด 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ร่างแก้ไขที่มาส.ว.มีผู้ขอแปรญัตติไว้มากถึง 200 คน จึงทำให้การพิจารณาแต่ละมาตราเป็นไปด้วยความล่าช้า ตลอดระยะเวลาการอภิปราย พรรคประชาธิปัตย์มักจะทำท่าว่า จะยื่นศาลรัฐธรรมนูญตีความ และยังมีปัจจัยบางอย่างซ่อนแฝงที่พรรคเพื่อไทยหัวนเกรงและหากเกิดเป็นจริงก็หมายความว่า ร่างอีก 2 ฉบับต้องแท้ง ซึ่งผมเองก็เชื่อเช่นนั้น เพราะปมปัญหาการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยมีเยอะเหลือเกิน โน้มไปทางที่จะทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องปิดฉาก ดังนั้นหากแก้รายมาตราไม่ได้ ทางออกสุดท้ายในเกมของพรรคเพื่อไทยคือ ลงมติวาระ 3 มาตรา 291 ถ้าการทำชนอานาฉลักษณะนี้แน่นอนเป้าใหญ่คือรื้อองค์กรอิสระ ความวุ่นวายจะกลับมาอีกระลอก ปัญหาเศรษฐกิจหนักพอแล้วมาเจอซ้ำปัญหาการเมือง เป็นเวรกรรมของคนไทยจริงๆ !!!, ไทยรัฐ, 16 กันยายน 2556; สัปดาห์วันอาทิตย์ <ลิขิต จงสกุล>: “หมู่มือกั๊กน้ำร้อน” – รัฐบาลเพื่อไทยเปิดเกมเสี่ยงเดินหน้าฝาด่านศาลรัฐธรรมนูญแบบว่าออกหัวออกก้อยมีได้มีเสีย หากรอดก็หายหัว ถ้าไปไม่ได้ก็ยุบสภา ความขัดแย้งยากจะคลี่คลาย คนไทยต้องทำใจและเตรียมพร้อม รัฐบาลบริหารมา 2 ปีกว่า แม้จะเสี่ยงข้างมากแต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้อย่างใจชอบ ถึงวันนี้มีข้อสรุปแล้วว่า ต้องฝาด่านสำคัญแม้จะต้องเผชิญกับอะไรก็ตามเห็นได้จากนายกฯ เดินหน้าทุลเกล้าฯ พ.ร.บ.แก้ไขรัฐธรรมนูญว่าด้วยที่มาส.ว.ทั้งที่อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ฝ่ายกฎหมายคงมั่นใจว่าจะรอด แต่หากเป็นลบก็ยังมีช่องแก้ไขด้วยการยุบสภา ขณะที่มวลชนเสื้อแดงก็พร้อมปลุกขึ้นมา เรียกว่าพร้อมเดินหน้าลุยและตั้งรับไปพร้อมกัน พรรคเพื่อไทยยังเตรียมการให้ ส.ส.ลงพื้นที่วัดคะแนนนิยมนั้นเป็นสัญญาณการเตรียมพร้อมเพราะไม่มีอะไรแน่นอนสำหรับการยุบสภา ส่วนขป.หืดขึ้นคอแน่ถ้ายุบสภาเร็ว, ไทยรัฐ, 6 ตุลาคม 2556)

ยังมีการชุมนุมมองตำหนินักการเมืองรัฐสภาทุกฝ่าย แต่ใช้กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เรื่อง “เสี่ยงข้างมากลากไป” มาประกอบด้วยเพื่อให้น้ำหนักในการตำหนิพรรคเพื่อไทยมากกว่า (สัปดาห์วันอาทิตย์ <ลิขิต จงสกุล>: “คนเราก็กั๊กน้ำ” – หากสภาไทยใช้น้ำลายอย่างสร้างสรรค์ เวทีนี้จะประตุสำคัญแก้ไขปัญหาชาติ จริง ๆ พอกันทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐไม่ทำให้เข้าหลักเกณฑ์ คิดอย่างเดียวว่าเสี่ยงข้างมากจะทำอะไรก็ได้ ฝ่ายค้านก็พยายามหาเงื่อนไขโค่นล้ม ฉิบหายกันทั้งประเทศ แต่วาระ 2 ใช้เวทีสภาน้ำขมเขย แม้ฝ่ายค้านสงวนคำแปรญัตติไว้จำนวนมาก แต่เมื่อรัฐบาลให้ออกาส การประชุมก็เดินหน้าไปได้ หากสภาไทยนักการเมืองรักษามาตรฐานแบบนี้ ประชาธิปไตยจะเดินหน้าไปอย่างดี, ไทยรัฐ, 22 กันยายน 2556; ลม เปลี่ยนทิศ: “40 ปี 14 ตุลาคมมหาวิปโยค จากเผด็จการทหารสู่เผด็จการประชาธิปไตย” – จาก 14 ตุลาคม 2516 ถึงวันนี้ประชาธิปไตยไทยยังล้มลุกคลุกคลาน มีการหันไปยึดเอาการ “เลือกตั้ง” เป็น “สรณะ” จึงได้ “นักการเมืองไม่ดี” หมุนเวียนมาครองอำนาจ โกงกินจนนำไปสู่การปฏิวัติของทหารครั้งแล้วครั้งเล่า พอร่างรัฐธรรมนูญใหม่ก็ไม่เคยได้เห็นประชาธิปไตยที่แท้จริงสักที ก็เพราะไม่เคยพัฒนาพฤติกรรมนักการเมือง สิ่งที่เกิดคือวิญญูณศรัทธาสูญ ทำให้นักการเมืองในสภาพล้นปล้นจนเจ้าเล่ห์ เชื่อถือไม่ได้ แม้แต่รัฐธรรมนูญ นักการเมืองในสภาก็ไม่ให้ความเชื่อถือต้องส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความทุกเรื่อง 40 ปีเราเสียเลือดเนื้อเพื่อแลกประชาธิปไตย สุดท้ายเปลี่ยนจาก “เผด็จการทหาร” มาเป็น “เผด็จการรัฐสภา”, ไทยรัฐ, 14 ตุลาคม 2556)

กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก เสนอภาพความขัดแย้ง และคาดการณ์ความขัดแย้งที่เกิดจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะนำไปสู่ “สงครามกลางเมือง” (สัปดาห์วันอาทิตย์ <ลิขิต จงสกุล>: “เผือกร้อนๆในมือใคร?” – การเมืองเมษายนนี้ยังไม่น่าจะร้อนแรงแม้มีรังสีแผ่ซ่านมากก็ตาม เพราะปมต่าง ๆ ยังไม่ถึงเวลาขึ้นขี้ต่าย เรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญไปคาไว้ที่ศาลรัฐธรรมนูญ เล่นกันแบบยุบพรรค กวาดต้อน ส.ส.

รัฐบาลและส.ว.เข้าไปอยู่จุดหมิ่นเหม่ อีกเรื่องคือเงินกู้ 2 ล้านล้านอยู่ในมือป.ป.ช. หากทั้ง 2 องค์กรโยนเผื่อกร้อนออกมาเมื่อไหร่แน่แหละร้อนแน่ๆ, ไทยรัฐ, 7 เมษายน 2556; “ก่อนจะถึงสุดซอย” – ระเบิดหน้ารามฯ เป็นสัญญาณเตือนการเมืองจะเข้าจุดคิปลิงโชน เริ่มต้นจากศาลรัฐธรรมนูญตีความมาตรา 68 เหตุระเบิดแบบนี้ในสถานการณ์ที่กำลังจะเดินเข้าสู่โซนความขัดแย้งอีกรอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ พ.ร.บ.นิรโทษกรรมล้วนเรียกแขกอย่างดีเป็นเงื่อนไขไปสู่ความขัดแย้ง หากเรื่องมาตรา 68 ผลออกมาบวกคงทำให้ทุกอย่างเบาลง แต่ถ้าลบก็เตรียมรบกันได้เลย!!!, ไทยรัฐ, 2 มิถุนายน 2556; “4 คนในร่างเดียว” – พลิกจากหน้ามือเป็นหลังเท้า การเมืองลูกกลม ๆ ประมาทได้ชะที่ไหน ก่อนหน้านี้ยามใจเห็นมือบจุดไม่ติดเลยส่งซิกสั่งลูกหาบลุยสุดซอย วันนี้มือบไหลออกมามืดฟ้ามัวดิน ถอยสุดซอยยังไม่พอยังโดนต้อนจนตรอกสถานการณ์ไหลเข้าเงื่อนไข ตามคิวศาลรัฐธรรมนูญนัดฟังธงปม 312 ส.ส.ว.แก้รัฐธรรมนูญขัดมาตรา 68 หรือไม่ ถ้าหวยออกว่าผิดก็เหมาแข่ง เกิดสัญญาณกาศ ตามจิ้งหะปะป.ยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจล็อกนายกฯ ยุบสภาไม่ได้ ถ้ายุบได้ก็ต้องลุ้นมุกที่กต.มีเหตุให้จัดเลือกตั้งไม่ได้ บีบเงื่อนไขไหลเข้าเหลี่ยมแข้งแห่งประเทศไทย แต่ทักษิณอ่านได้ขาดระดมคนเสื้อแดงชุมนุม 18-20 พ.ย.ตรงกับวันที่ศาลรัฐธรรมนูญจะตัดสิน กต.ดันวัดใจซึ่งหน้า แต่อย่าลืมนัยลักษณ์ มีจุดแข็งนิ่งเหมือนป่าเปรม พลัวเหมือนน้ำชาติ คิดไวทำไวเหมือนพีแอมว มีเสน่ห์แบบตนเอง ไม่แน่จริงไม่ยืนระยะมาได้, 17 พฤศจิกายน 2556)

ยังมีการสร้างภาพความน่ากลัวให้คนเสื้อแดงว่า “ก่อสงคราม” ไม่ให้ความชอบธรรมในการชุมนุม เคลื่อนไหวทางการเมืองในช่วงที่ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องและมีคำวินิจฉัย (สัปดาห์วันอาทิตย์ <ลิขิตจงสกุล>: “สัญญาณเตือน ‘ผู้นำ’” – เสรีภาพที่ไม่คุกคามคือหลักสำคัญของระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่ใช้กฎหมายข่มขู่ คุกคาม ทุกวันนี้การปกครองของไทยเกิดปัญหาเนื่องจากความขัดแย้ง แบ่งสีแบ่งฝ่าย ต่างเอาคำว่าประชาธิปไตยมาอ้าง ใช้พวกมากลากไป ไม่ยอมรับกฎหมาย ไม่ยอมรับคำตัดสินของศาลยุติธรรมแล้วสังคมจะสงบสุขได้อย่างไร ไม่พอใจใครก็ใช้กำลังไปชุมนุม ข่มขู่ คุกคาม นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นซึ่งน่ากลัวและอันตรายยิ่ง เอากันให้สุดซอยเริ่มจากเงินกู้ 2 ล้านล้าน แก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ร.บ.นิรโทษกรรม พ.ร.บ.ปรองดอง ใครขวางต้องจัดการจนศาลรัฐธรรมนูญตกเป็นเหยื่อในขณะนี้ ขณะเดียวกันปัญหาเศรษฐกิจรุนแรง นี่คือนสัญญาณเตือนที่ผู้นำประเทศต้องพึงสังวร!!!, ไทยรัฐ, 5 พฤษภาคม 2556)

2) หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทความจำนวน 17 ชิ้น มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (5 ชิ้น = 29.41%) 2.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (3 ชิ้น = 17.68%) 3.กรอบรื้ออารมณณ์เรื่องความแตกแยก (3 ชิ้น = 17.68%) 4.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (2 ชิ้น = 11.76%) 5.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (2 ชิ้น = 11.76%) และ 6.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (2 ชิ้น = 11.76%)

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 7 ชิ้น (41.18%) ส่วนกลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบรื้ออารมณณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 10 ชิ้น (58.82%)

ตารางที่ 4-11 การกำหนดกรอบบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

กรอบบทความ	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รธน.กับประชาธิปไตย	-	1 14.28%	-	1 20%	-	1 50%	-	3 17.68%
บทบาทและอำนาจ ของศาลรธน.	-	2 28.57%	-	-	-	-	-	2 11.76%
เทคนิคการแก้ไขรธน.	-	-	-	1 20%	-	-	1 50%	2 11.76%
รวมกลุ่มรอบเชิง อำนาจ	-	3 42.86%	-	2 40%	-	1 50%	1 50%	7 41.18%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	1 14.28%	1 100%	2 40%	-	1 50%	-	5 29.41%
การรื้อารมณั เรื่องความแตกแยก	-	3 42.86%	-	-	-	-	-	3 17.68%
การเบียดเบียน ประเด็นข่าวของสื่อ	1 100%	-	-	1 20%	-	-	-	2 11.76%
รวมกลุ่มรอบเชิง การเมือง	1 100%	4 57.14%	1 100%	3 60%	-	1 50%	-	10 58.82%
รวมทั้งหมด	1 100%	7 100%	1 100%	5 100%	-	2 100%	1 100%	17 100%

หนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบกลุ่มเชิงการเมืองมากกว่ากลุ่มรอบเชิงอำนาจเล็กน้อย (58.82% ต่อ 41.18%) หมายถึงให้ความสำคัญสนใจหลักไปที่นักการเมืองมากกว่าเนื้อหาสาระการแก้ไข

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีส่วนสูงสุด (17.68%) คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกชุมนุมมองคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้แก่ เรื่องที่มาจากส.ว.ในช่วงที่มีการพิจารณาวาระ 2 ว่า “**ทำให้เป็นสภาผู้เมื่อย**” (สมถวิล เทพสวัสดิ์: “จับตา ทบพทวนที่มาสภาผู้เมื่อย เสียเวลาไม่ว่า เสียหน้าเรื่องใหญ่!” – การเลือกแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.ก่อนน่าจะมึนัย แอบแฝง พรรคเพื่อไทยประกาศเดินหน้าแก้รัฐธรรมนูญเนื่องจากได้หาเสียงไว้ แต่สำหรับเรื่องส.ว. มีการ ปลดล็อกข้อห้ามบุพการี คู่สมรส บุตรของผู้ดำรงตำแหน่ง ส.ส. รวมถึงพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองมาไม่น้อยกว่า 5 ปีทิ้ง เท่ากับเปิดให้ส.ว.เลือกตั้งชุดปัจจุบันลงสมัครได้หมดจึงมีเสียงวิจารณ์ว่า จะทำให้เป็นสภาผู้เมื่อยสภาเครือญาติ เมื่อเจอกระแสด้านกมธ.จึงมีข่าวออกมาว่าจะทบทวน แต่กมธ.ของพรรคเพื่อไทย ปฏิเสธและบอกว่า ต้องให้ประชาชนตัดสิน ทั้งนี้หากนับเครือญาติก็มีกันทุกพรรค เมื่อฟังน้ำเสียงแล้วน่าจะพอเดาทิศทางได้ว่ากมธ.จะทบทวนออกมาในแบบไหน ถ้าแก้ไขเท่ากับไปใช้ของเก่า นอกจากเสียเวลาแล้วคือเสียหน้า!, คมชัดลึก, 4 กันยายน 2556)

มีการคัดค้านการแก้ไขมาตรา 190 ว่า “**ปิดหูปิดตาประชาชน**” และ “**ขายชาติ**” โดยนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมาประกอบ (น้ำเขียวบุรพา: “มาตรา 190 ตายแล้ว...ความล้มเหลวของระบบรัฐสภาไทย” – รัฐสภาลงมติแก้ไขมาตรา 190 ตัดลดประเภทหนังสือสัญญาที่ต้องผ่านสภาให้เหลือแค่หนังสือสัญญาที่เปลี่ยนแปลงอาณาเขต และแก้ไขไม่ต้องเสนอกรอบการเจรจาให้สภาพิจารณา เรื่องนี้สะท้อนความล้มเหลวรัฐสภาที่มุ่งเอาชนะทางการเมือง ทำลายระบอบประชาธิปไตยที่เห็นหัวประชาชน มาตรานี้มีเจตนารมณ์สร้างธรรมาภิบาลในกระบวนการเจรจาและตรวจสอบฝ่ายบริหาร การอ้างว่าทำให้ดำเนินการล่าช้า แท้จริงเกิดจาก ไม่จัดทำกฎหมายลูกรองรับและใช้มาตรานี้เป็นเครื่องมือต่อสู้ทางการเมือง มากไป แต่การแก้มาตรานี้ส่งผลทำลายการตรวจสอบถ่วงดุลจากฝ่ายนิติบัญญัติและภาคประชาสังคม จึงเป็นเพียงผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างนัก (การเมือง) ประชาธิปไตยแต่ปาก กลุ่มทุนครอบครัวชาติ ขอไว้อ้าลัย แต่มาตรา 190 ระบบรัฐสภาและประชาธิปไตย, คมชัดลึก, 22 ตุลาคม 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนรองลงมา เสนอในช่วงแรก ๆ ที่ศาล

รัฐธรรมนูญรับคำร้องแก้ไขมาตรา 68 คอลัมน์นิสต์มีทัศนคติสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า **“มีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการแก้ไขรัฐธรรมนูญ”** และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองที่ชี้ให้เห็นกลยุทธ์ของรัฐบาลพรรคเพื่อไทยมาประกอบ เพื่อลดความชอบธรรม (ชนิกานต์ พุ่มทิว: “เพื่อไทยเปิดหน้าชนศาลรัฐธรรมนูญ” – มติพรรคเพื่อไทยไม่ส่งคำชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญแต่ใช้วิธีส่งจดหมายเปิดผนึกปฏิเสธอำนาจศาลแทน จุดเริ่มต้นของการดับเครื่องชนเกิดจาก ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขมาตรา โดยเฉพาะมาตรา 68 ยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญ รัฐบาลและพรรคเพื่อไทยจึงแก้เกมเดินหน้าชนศาลรัฐธรรมนูญทันที เพราะมองว่า ศาลรัฐธรรมนูญเป็นอุปสรรคขั้นโหดที่สกัดแผนการกลับประเทศของนายใหญ่ เมื่อศาลรับลูก นายห้างตราดูไบก็ออกมาส่งสัญญาณว่า ศาลรัฐธรรมนูญควรเลิกเล่นลิเกกับเรื่องบ้านเมืองได้แล้ว จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญเป็นหมากตัวสำคัญสำหรับเกมการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่รัฐบาลพรรคเพื่อไทยต้องกำจัดให้สิ้นซาก! มีการฉีกคนเสื้อแดงใช้ยุทธวิธีผลักดันเดิน แยกกันตีกดดันตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เราต่างรู้ว่า การชุมนุมของคนเสื้อแดงเป็นเพียงใบเบิกทางสู่การถดถอยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญกำลังเผชิญศึกรอบด้านแต่ประธานศาลรัฐธรรมนูญพร้อมเดินหน้าชนเต็มที น่าจับตาว่าการเปิดหน้าชนหมดหน้าตักของรัฐบาลพรรคเพื่อไทยจะลุล่วงหรือไม่? และคงต้องรอลุ้นว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะดำเนินการอย่างไร, คมชัดลึก, 1 พฤษภาคม 2556)

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนเท่ากับกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ คอลัมน์นิสต์เสนอกรอบนี้ในช่วงการพิจารณาวาระ 2 และหลังศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย โดยชี้ให้เห็นกระบวนการพิจารณาที่อาจมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็น **“เร่งรีบรวบรัดพิจารณา”** และ **“ใช้ร่างปลอมในชั้นพิจารณา”** (ศรุติ ศรุตา: “ผ่าเกมร้อนเลือกตั้งส.ว.” – ความเร่งรีบในการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับที่มาส.ว.ชนิดที่ว่า หาหลักฐานกันแทบไม่เจอ มองหาเหตุผลอื่นได้ยาก นอกเสียจากอายุของวุฒิสภาหมดสิ้นเข้ามาทุกที หมดวาระ 2 มีนาคม 2557 จึงมีการเร่งพิจารณาให้ทัน และได้สองตั้งคือ ส.ว.สรรหาคงหมดวาระไปด้วย ที่กำหนดเช่นนี้เพราะรู้อยู่แก่ใจว่า ส.ว.มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนองค์กรอิสระ ถอดถอนรัฐบาล คนบงการเกมจึงสั่งเร็วจีประชุมรวดสัปดาห์ละ 5 วันเพราะเกรงกลุ่มที่เคลื่อนไหวอยู่ 3 กลุ่มจะไหลมารวมกันการเร่งรีบนี้ร้อนรน, คมชัดลึก, 10 กันยายน 2556; ชนิษฐา เทพขจร: “เปิดร่างแก้ไขรธน.ปลอม ปมปัญหาศาลตีตก” – หลังศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยการแก้ไขรัฐธรรมนูญประเด็นที่มาส.ว.ไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แกะรอยกลับไปพบว่า 20 มีนาคม ส.ส.ส.ว.308 คนยื่นญัตติแก้ไขไป แต่เมื่อส่งร่างให้แก่ที่ประชุมร่วมรัฐสภาพบว่า มีการเติมมาตราใหม่คือ มาตรา 116 วรรคสองสาระคือ เปิดช่องให้ส.ว.ที่หมดวาระลงเลือกตั้งได้ทันทีและแก้วรรคหนึ่งของมาตรา 241 เมื่อตรวจสอบร่างที่บรรจุในระเบียบวาระวันที่ 1 เมษายน พบว่า สอดใส่มาตรา 5 ยกเลิกมาตรา 115 (9) เปิดช่องให้ส.ว.ชุดปัจจุบัน รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงสมัครได้ทันที ขณะที่ร่างเดิมกำหนดว่า ต้องพ้นมาไม่น้อยกว่า 5 ปี และร่างนี้ยังใช้คำยากต่อการตีความ เลขาธิการสภาฯ ได้เปิดความว่า เจ้าหน้าที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ ข้อบังคับการประชุมข้อ 90 ระบุว่า หากพบข้อบกพร่องในร่างให้ประธานแจ้งผู้เสนอญัตติแก้ไขให้ถูกต้อง ที่ผ่านมามีปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประธานสภาแจ้งความบกพร่องไปยังผู้เสนอญัตติ จากนั้นไปผู้เกี่ยวข้องต้องชี้แจงกับป.ช.เกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารว่า จงใจหรือแค่บกพร่องโดยสุจริต, คมชัดลึก, 27 พฤศจิกายน 2556)

กรอบกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง มีการเสนอกรอบการต่อสู้ทางการเมืองสัดส่วนสูงสุด (5 ชั้น = 29.41%) ชี้ให้เห็นถึงการต่อสู้ทางการเมืองของนักการเมืองว่า **“เล่นเกม แย่งชิงอำนาจไม่มีใครยอมใคร”** อันเป็นการลดความชอบธรรมของผู้แทนประชาชนในรัฐสภา (อมร วาณิชวิวัฒน์: “เดินทางมาไกลไม่มีใครยอมใคร” – การแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ผ่านการรับหลักการแล้ว มีข้อถกเถียงหลายประเด็นทั้งเรื่องการ

ทำหน้าที่ของประธานวุฒิสภาซึ่งฝ่ายค้านถึงกับไม่ยอมรับ มีการวอล์กเอาท์ทุกครั้ง เรื่องที่น่าสนใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือ การร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ซึ่งมีข้อถกเถียงว่า จะคล้ายหลักกฎหมายอาญาว่า หากอัยการไม่ฟ้อง ประชาชนฟ้องเองได้หรือไม่ ผมมองว่า ไม่เข้าข่าย การให้อัยการสูงสุดเข้ามามีส่วนวินิจฉัยน่าจะเป็นการกลั่นกรองคดีไม่ให้ขึ้นศาลรัฐธรรมนูญง่ายเกินไป ส่วนมาตรา 237 ที่ว่ายาแรงนั้นแรงไม่จริง เพราะหากมีการยุบพรรคก็มักตั้งพรรคใหม่ ส่วนมาตรา 190 ก็มีคนมองต่างกัน ระหว่าง เจตนาธรรมเปิดให้ตรวจสอบได้กับทำให้การตกลงสัญญาล่าช้า, คมชัดลึก, 5 เมษายน 2556; สมถวิล เทพสวัสดิ์: “การเมืองยุค ‘ผีไม่เผา เงาไม่เหยียบ’” – สภาวุฒ! ตามคาดทั้งก่อนพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาส.ว.และระหว่างเสนอคำแปรญัตติ มีการประท้วงทำให้ประธานต้องสั่งพักประชุมเป็นระยะ บางช่วงที่ดูเดือดประธานถึงกับนำค้อนมาทุบบัลลังก์พร้อมสั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสภาเข้ามานำตัวสมาชิกที่ไม่ยอมนั่งและไม่อยู่ในความสงบออกจากห้องประชุม เมื่อเปิดประชุมฝ่ายค้านแจ้งว่า มีตำรวจปราบจลาจล 1 กองร้อยอยู่หน้ารัฐสภาจนมีสมาชิกประท้วง ประธานสั่งพักประชุมตรวจสอบ ฝ่ายค้านก็นำภาพมาโชว์อีก จนประธานชี้แจงว่าได้เรียกตำรวจสภาขึ้นมาที่ห้องประชุมทั้งหมดไม่มีใครดูแลรอบนอกจึงประสานตำรวจมาดูแล ทั้งหมดนี้ถือว่าภาพลักษณ์รัฐสภาไทยตกต่ำที่สุด ตอกย้ำการเมืองแบ่งขั้วขึ้น “ผีไม่เผา เงาไม่เหยียบ” อดีตนักการเมืองตอบโต้กันในสภาแต่เมื่อออกมาแล้วยังคุยกันได้ แต่ปัจจุบันเห็นยากมากเป็นการเมืองที่คิดถึงพวกพ้องไม่มองผลกระทบคนส่วนใหญ่ ในสภามีแต่เกมชิงไหวชิงพริบ ไม่คำนึงปัญหาปากท้องของคนในประเทศที่ถดถอย, คมชัดลึก, 21 สิงหาคม 2556)

บทความของคมชัดลึกยังมีลักษณะกึ่งบทสัมภาษณ์ ใช้การอ้างอิงแหล่งข่าวมาวิเคราะห์การต่อสู้ทางการเมืองของฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญและดำเนินการทางการเมือง (สมถวิล เทพสวัสดิ์: “สังคมไทยเบื่อเหลือง-แดง อยากได้คนกล้าปฏิวัติบ้านเมือง” – ต้องยอมรับว่าคนไทยหลายคนเริ่มเบื่อหน่ายกับสถานการณ์การเมืองเพราะดูเหมือนมีตัวเลือกเพียง 2 ขั้วเท่านั้นคือ ขั้วพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และขั้วด้านพ.ต.ท.ทักษิณ ไม่มีตัวเลือกที่สามที่จะเป็นความหวัง รศ.วิทยากร เชียงกุล มองว่า หากสังคมมีเพียง 2 ขั้ว การเมืองไทยจะวนวายต่อไปเรื่อย ๆ ทั้งที่สังคมต้องการคนกลางและประนีประนอมการเมืองขั้วทักษิณเป็นการเมืองคูทิศทางลม บางครั้งดูเหมือนประนีประนอมแต่ก็ชั่วคราว เหมือนปรองดองแต่ไม่ใช่ เช่น นำร่างพ.ร.บ.ปรองดองเข้าสภา แต่เมื่อสังคมต้านก็ต้องเรื่องไว้ก่อนและนำกฎหมายฉบับอื่นเข้ามาแทนที่เหมือนที่ทำอยู่ เป็นการถอยเชิงยุทธศาสตร์ ไม่ใช่ถอยจริง นอกจากนี้ การเมืองนอกสภาก็ยังมีต่อ มีการต่อสู้ผ่านกฎหมายเป็นหลัก คนเบื่อการเมือง ตอนนี้อยากเห็นคนกลางๆ มาให้ข้อมูลร่วมปฏิรูปสังคมมากกว่า แต่เขาก็กลัวกระทบกับธุรกิจ ชีวิตประจำวัน แม้กระทั่งนักธุรกิจเองอยากได้ขั้วที่สามเพราะเริ่มไม่ชอบขั้วทักษิณที่มีปัญหาคอร์รัปชันรวบอำนาจ และไม่ชอบขั้วประชาธิปไตยเพราะบริหารล่าช้า ตอนนี้นักคิดหวังศาลและองค์กรอิสระ ประชาชนควรช่วยตรวจสอบการทำหน้าที่ไม่ให้มีการเมืองเข้าไปแทรกแซง, คมชัดลึก, 5 สิงหาคม 2556)

ยังมีบทความที่โจมตีเจาะจงไปที่พรรคเพื่อไทยว่า “ข้อเสนอตั้งสภาพัฒนาการเมืองเป็นการเล่นเกม” (ศรุติ ศรุตา และศรายุทธ สายคำมี: “ยาใกล้หมดอายุ ปฏิรูปการเมือง” – ไม่ใช่สัญญาณดีนักที่มีการปะทะกันระหว่างคนเสื้อแดงที่เดินทางกลับบ้านผ่านสถานที่ชุมนุมของกลุ่มกองทัพประชาชนโค่นระบอบทักษิณ ปัญหาคือ ขณะที่รัฐบาลพยายามขับเคลื่อนสภาพัฒนาการเมืองแต่กลับปล่อยให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น ทำไมไม่ห้ามการชุมนุมของกลุ่มสนับสนุนรัฐบาล สิ่งนี้จึงย้อนกลับไปถามรัฐบาลว่า เบื้องหลังการผลักดันสภาพัฒนาการเมืองเพราะอะไร? เพราะทีมยุทธศาสตร์แนะนำให้รีบออกมาก่อนจะเพลิงไหม้พร้อมไปกับความล้มเหลวในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจหรือไม่? มีข่าวตั้งแต่วันแรกตั้งแต่เทียบเชิญแต่ละฝ่ายแล้วว่า บรรหาร ศิลปอาชา จะนั่งหัวโต๊ะ บรรหารที่เคยได้ฉายาว่า หลงจู้ การปฏิรูปการเมืองจะเกิดได้

อย่างไร ส่วนรายอื่นถ้าไม่ผูกพันรัฐบาลก็มุ่งหวังจะได้เครดิตทางสังคม รวมๆ แล้วล้วนเป็นยาใกล้หมอดอายุ หรือ รถไฟเหี่ยวสุดท้าย หลักการคือจะให้นักการเมืองมาปฏิรูปการเมืองไม่ได้เพราะยอมที่จะรักษาผลประโยชน์ของตนหรือต่อรอง ตอนรัฐธรรมนูญ 2540 ก็มีนักการเมืองออกมาต้าน งาม้างไม่ออกจากปากสุนัขฉันทใด สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นก็ฉันทนั้น! ทีมยุทธศาสตร์รู้ดีว่าเสียงจะถูกกล่าวหาว่าปาที่ แต่ในวันนี้ยังมีหมากตัวอื่นให้เล่นอีกหรือ?, คมชัดลึก, 27 สิงหาคม 2556)

กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มนี้ ทั้งหมดเสนอในช่วงแรกที ศาสตร์รัฐธรรมนูญรับวินิจฉัยการแก้ไขมาตรา 68 และมีกลุ่มคนเสื้อแดงออกมาชุมนุม เสนอมุมมองว่า ฝ่ายการเมืองสั่งให้ออกมาชุมนุมต่อต้านศาสตร์รัฐธรรมนูญ “ทำให้ชาติแตกแยก” “อาจทำให้เกิดการปะทะกันระหว่างฝ่ายหนุนและต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” และ “อาจเกิดเป็นสงครามกลางเมือง” (ศรุตี ศรุตดา: “มาเป็นแสน-เดินให้สุดทาง” – วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทยบอกว่าเพิ่งไปพบพ.ต.ท.ทักษิณ และได้รับคำสั่งให้เดินสุดทางสำหรับการแก้รัฐธรรมนูญและกฎหมายนิรโทษกรรม 8 พ.ค.จะเป็นวันแรกของการเดินสุดทางหน่วยงานความมั่นคงประเมินว่า น่าจะมากขึ้นเป็นหมื่น แม้สโลแกนของคนเสื้อแดงหน้าศาลบอกว่า 8 พฤษภาคมเป็นแสน แต่แค่เป็นหมื่นก็มากพอที่จะทำอะไรให้มันเกิดขึ้นได้ และหาก “อะไร” เกิดขึ้นมา ก็ยากจะหาองค์กรใดมาขัดขวางแม้แต่กองทัพ! หลายฝ่ายเริ่มขยับตัวเพราะอดีตกับการหลับใหลไร้สติของหน่วยงานที่เคยออกมายับยั้งการใช้กฎหมาย ข้าราชการเลยเกิดขึ้นว่า บนส่วนยอดของกองทัพที่ใครต่อใครฝากความหวังไว้ บัดนี้ฝากอะไรไม่ได้แล้ว หากมาเป็นหมื่นแล้วยังทำอะไรไม่ได้ ขึ้นต่อไปคงหลายหมื่นเพราะถ้าไม่ไหวคงยุบสภา นักการเมืองก็ต้องเดินหน้ารวมมวลชนในพื้นที่ คำว่าลงพื้นที่เร่งหาเสียงคือ สร้างฐานมวลชนให้แข็งแกร่ง ร่วมแรงร่วมใจต่อสู้ให้บรรลุจุดหมายเดียวกัน แล้วอย่างนี้ลานหน้าศาสตร์รัฐธรรมนูญจะพอให้คนเสื้อแดงตะโกนขับไล่ตุลาการศาสตร์รัฐธรรมนูญได้หรือ? แต่ก็มีกลุ่มที่อดีตกับคนเสื้อแดงนัดหมายชุมนุมด้วย สัญญาณความรุนแรงที่ใครต่อใครหวังว่าจะเกิดขึ้นน่าจะเสี่ยงไม่ได้แล้ว คงต้องลุ้นกันอีกครั้งว่าชาติจะรอดไหม, คมชัดลึก, 7 พฤษภาคม 2556)

กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ “ลดความน่าเชื่อถือของนักการเมือง” มีผลในการลดความสำคัญกรอบอื่น ๆ ที่มีการถกเถียงกันในสาระการแก้ไขรัฐธรรมนูญ คอลัมน์นิสต์เสนอมุมมองโจมตีนายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ที่ลงชื่อในญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมว่า ไม่มีมารยาททางการเมือง (สมถวิล เทพสวัสดิ์: “ถ้าจะเสียสละ ท่าน (นิคม) จะเป็นพระเอก” – นิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภาทำหน้าที่ประธานการประชุมร่วมรัฐสภา แต่ร่วมลงชื่อเสนอญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปชป. มองว่า ทำให้ประธานไม่มีความเป็นกลางและเสนอให้ถอนชื่อออกจากญัตติหรือลดหน้าที่ประธาน แต่นายนิคม ยืนยันยืนยันจุดยืนการทำหน้าที่ ปชป.จึงวอล์กเอาท์ เสรี สุวรรณภานนท์ อดีตรองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เห็นว่า ถ้าเป็นตนจะประกาศถอนชื่อตนเองออกจากญัตติ แต่เป็นการถอนแบบไม่เต็มใจ เป็นการทำให้ส่วนรวมให้สามารถเดินหน้าต่อไปได้และยังคงจุดยืนสนับสนุนญัตติดังกล่าวเหมือนเดิม, คมชัดลึก, 3 เมษายน 2556; อมร วาณิชวิวัฒน์: “ประทุษร้ายกันถึงในห้องประชุมสภา” – ภาพความวุ่นวายในการประชุมร่วมรัฐสภาแพร่ไปทั่วโลกบนสื่อสังคมออนไลน์ ผมหวังสาระสำคัญของการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กังวลว่า จะเกิดการรวมตัวของกลุ่มทุนผู้มีอิทธิพล หรือเครือข่าย แต่การทำหน้าที่ของ ส.ส.ในสภาที่มีข้อบังคับการประชุม จึงต้องติติงฝ่ายค้านที่ใช้หลายยุทธวิธีกดดันสร้างแรงกระเพื่อมให้การประชุมกลายเป็นเวทีสร้างความขบขัน ขวนขวาย นำอับอาย มีการโน้มตัวกดคอกระแทกจนตำรวจสภาระเด็น ภาพลักษณ์ต่างพร้อยสร้างความมัวหมองให้รัฐสภา แม้ไม่อาจลดทอนความดีงามที่สั่งสมมาแต่ก็ไม่มีผลทางบวก, คมชัดลึก, 23 สิงหาคม 2556)

3) หนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนเสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทความจำนวน 61 ชิ้น มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกระบุเป็นกรอบหลัก 5 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (23 ชิ้น = 37.70%) 2.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (18 ชิ้น = 29.51%) 3.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (15 ชิ้น = 24.59%) 4.กรอบเรื้อารมณเรื่องความแตกแยก (3 ชิ้น = 4.92%) และ 5.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (2 ชิ้น = 3.28%)

ตารางที่ 4-12 การกำหนดกรอบบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์มติชน

กรอบบทความ	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลตัดสิน	รวม
รณ.กับประชาธิปไตย	1 100%	7 43.75%	7 50%	-	2 40%	1 8.33%	-	18 29.51%
บทบาทและอำนาจของศาลรณ.	-	3 18.75%	1 7.14%	4 40%	1 20%	5 41.67%	1 33.33%	15 24.59%
เทคนิคการแก้ไขรณ.	-	-	-	1 10%	1 20%	-	-	2 3.28%
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	1 100%	10 62.5%	8 57.14%	5 50%	4 80%	6 50%	1 33.33%	35 57.38%
การต่อสู้ทางการเมือง	-	5 31.25%	6 42.86%	5 50%	1 20%	4 33.33%	2 66.67%	23 37.70%
การเรื้อารมณเรื่องความแตกแยก	-	1 6.25%	-	-	-	2 16.67%	-	3 4.92%
การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	-	6 37.5%	6 42.86%	5 50%	1 20%	6 50%	2 66.67%	26 42.62%
รวมทั้งหมด	1 100%	16 100%	14 100%	10 100%	5 100%	12 100%	3 100%	61 100%

กรอบหลักทั้ง 5 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 35 ชิ้น (57.38%) กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 2 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง และกรอบเรื้อารมณเรื่องความแตกแยก รวม 26 ชิ้น (42.62%) ทั้งสองกลุ่มสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (57.38% ต่อ 42.62%)

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีสัดส่วนสูงสุด (29.51%) คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนที่เสนอกรอบนี้ได้แก่ ผู้บริหาร บรรณาธิการ (เสนอในคอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12) และคอลัมน์นิสต์ประจำจากภายนอกที่เป็นนักวิชาการ และคอลัมน์นิสต์ไม่ประจำจากภายนอกที่ส่งเรื่องให้ตีพิมพ์ เกือบทุกชิ้นมีทัศนะสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นประเด็นภาพรวม เนื้อหารายมาตรา และการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง ได้แก่ มีทัศนะต่อภาพรวมว่า “รัฐธรรมนูญ 2550 มาจากรัฐประหาร” และ “รัฐธรรมนูญร่างขึ้นเพื่อประโยชน์คนบางกลุ่ม” (วีรพงษ์ รามางกูร: “อลงกรณ์กับประชาธิปไตย” – คณะที่ปรึกษาปชป.ตำหนิอลงกรณ์ พลบุตร ที่เสนอการปฏิรูปพรรคต่อสาธารณชนซึ่งไม่มีประโยชน์ จุดยืนปชป.เดิมต้านรัฐประหาร แต่ 5-6 ปีมานี้กลับมารวมมือหนุน ปัจจุบันยังมีการคัดค้านขัดขวางถ่วงเวลาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2550 ที่มีรากฐานจากคณะรัฐประหาร คมช. เป็นการแสดงจุดยืนขัดขวางการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างตรงไปตรงมาต่างกับเมื่อก่อน, มติชน, 25 เมษายน 2556; สมเกียรติ ชาติธีรธ: “ฮิตเลอร์ยังไม่ตาย” – ประธานศาลรัฐธรรมนูญไปพูดที่ม.รังสิตว่า ความ

พยายามแก้รัฐธรรมนูญเปรียบเหมือนที่ฮิตเลอร์เคยทำและอ้างฮิตเลอร์ชนะเลิศเลือกตั้ง แก้กฎหมายรักษาอำนาจตัวเองนำประเทศสู่หายนะ และบอกว่า ศาลรัฐธรรมนูญเยอรมันมีอำนาจตั้งประเด็นพิจารณาเอง การพูดแบบนี้ผิดฝาผิดตัวทำให้ประชาชนไขว้เขว เพราะความเป็นจริงฮิตเลอร์เทียบเคียงได้กับรัฐประหาร 2549 สร้างรัฐธรรมนูญ 2550 นำประเทศสู่หายนะ ผู้เปลี่ยนแปลงหักหาญเอาด้วยอาวุธ การแก้รัฐธรรมนูญและกฎหมายเผด็จการเป็นสิ่งจำเป็น แก่ความเป็นฮิตเลอร์ไม่ให้ฮิตเลอร์, มติชน, 18 มิถุนายน 2556)

ในทัศนะแบบนี้ยังมีการนำกรอบเรื่องบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีทัศนะว่า “ศาลรัฐธรรมนูญละเมิดอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญ” เข้ามาประกอบเพื่อเพิ่มความชอบธรรมการแก้ไข (ฐาภิกร บุนปาน: “หมัดตรงนายกฯ” - ไม่บ่อยครั้งที่นายกฯจะพูดเรื่องการเมืองแบบตรงประเด็นและยาวๆ จนมาในงานประชาคมประชาธิปไตยที่มองโกเลีย ขอดตัดตอนที่มันส์มันส์มาบางส่วน...มีความชัดเจนว่า ผู้มีปฏิริยาต่อต้านประชาธิปไตยยังคงอยู่ รัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นภายใต้คณะรัฐประหารใส่กลไกตีกรอบจำกัดความเป็นประชาธิปไตย เช่น ครึ่งหนึ่งของวุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้ง องค์กรอิสระใช้อำนาจเกินขอบเขต แทนประชาชนเจ้าของอำนาจที่แท้จริง เป็นการดำเนินการเพื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมากกว่าคนส่วนใหญ่ของสังคม ดังนั้นขอให้ทุกคนสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยเพื่อเสรีภาพของมนุษย์ ทั้งนี้ปาฐกถานี้เกิดขึ้นหลังผลักดันกฎหมายนิรโทษกรรมและพร้อม ๆ กับการเผชิญหน้าระหว่างสมาชิกครึ่งหนึ่งของรัฐสภากับศาลรัฐธรรมนูญ, มติชน, คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12, 1 พฤษภาคม 2556)

ทัศนะแบบนี้ยังมีการวิพากษ์ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญประกอบ (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์: “อุทาหรณ์เรื่องปาฐกถา” - ผลสะท้อนจากปาฐกถามองโกเลียดูที่จะไม่จบลงง่าย ๆ ที่น่าสนใจคือการพูดถึงพลังต่อต้านประชาธิปไตยที่นายกฯ ย้ำถึง 2 ครั้ง คือรัฐประหาร และพลังดังกล่าวยังคงอยู่ และเปิดศึกชัด ๆ กับวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งจากคนกลุ่มเล็ก ๆ และบรรดาองค์กรอิสระที่ดูแลอำนาจซึ่งควรจะเป็นของประชาชน และได้อำนาจนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์กับคนกลุ่มเล็ก ๆ มากกว่าสังคมไทย มีปฏิริยาต่ออย่างลักษณะแบบใส่ไม่ยิ่งไปกว่าตัวการทำรัฐประหาร พลังต่อต้านประชาธิปไตยพิสูจน์ได้ใหม่ว่า ข้อกล่าวหาที่มีต่อประชาธิปไตยจะแก้ด้วยวิธีการอื่นนอกจากอ้างว่าแก้ไม่ได้เพราะพลังทักษิณและขึ้นด้วยการสร้างจริยธรรมการเมืองในแบบที่ตนเองเชื่อว่าสำเร็จ เอาเข้าจริงผมรับได้หากพลังต้านประชาธิปไตยจะเชิดชูการปกครองแบบอื่นโดยไม่ต้องวิจารณ์แบบไม่เป็นธรรมกับประชาธิปไตย ข้อวิจารณ์ที่มีต่อประชาธิปไตยนานาชาติจะรับฟังต่อเมื่อกระทำในประชาธิปไตย ใ้อัประเทวิจารณ์แล้วปล่อยรัฐประหารเขาไม่ถือว่ามึนน้ำหนัก, มติชน, 7 พฤษภาคม 2556)

คอลัมน์นี้ก็ยังเสนอมุมมองสนับสนุนในภาพรวมการแก้ไขว่า “การแก้รัฐธรรมนูญเป็นการลบล้างผลพวงรัฐประหาร” (วรศักดิ์ ประยูรศุข: “ปฏิวัติไม่รู้จบ” - รัฐประหาร 2549 ไม่เหมือนรัฐประหารอื่นเพราะที่มกฎหมายของคณะปฏิวัติวางหมากทุ่นระเบิดไว้เกลื่อน ผลคือสภาพเสมือนหนึ่งว่ารัฐประหารยังอยู่ทั้งที่นายโรงบอกเลิกไปแล้วแต่ผู้แสดง ผู้ชมบางส่วนยังไม่ยอมเลิก ภายใต้สภาพแบบนี้คนชนะก็ชนะไม่ได้ แพ้ก็แพ้ไม่ได้ ผิดธรรมชาติยิ่งนานยิ่งขัดแย้งอารมณ์ของสังคมไปสู่สภาพใหม่คือสภาพปกติของสังคมประชาธิปไตยทั่วไป การเมืองไทยถูกขังในหม้อดินรัฐธรรมนูญ 2550 มีคนติดใจอยากอยู่และไม่อยากอยู่ทั้งที่ความจริง ถ้าทุบหม้อใบนี้ทั้งผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยคือทุก ๆ คน, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 6 มิถุนายน 2556) “พรรคเพื่อไทยมีความชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพราะเป็นพันธะสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชน” (เรื่องชัย ทรัพย์นรินทร์: “คือความต้องการของประชาชน” - รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายหลักในการจัดระเบียบการปกครองประเทศ 80 ปีที่ผ่านมา กลุ่มอำนาจนิยมเผด็จการฉีกรัฐธรรมนูญแล้วร่างเพื่อพวกพ้องตนเอง เสี่ยงจากประชาชนจึงพยายามขจัดด้วยวิถีทางประชาธิปไตยจากการเลือกตั้ง การ

เลือกตั้งเป็นการเข้าไปใช้อำนาจแทนประชาชน ก่อนเลือกตั้งพรรคการเมืองจึงต้องแจ้งว่า จะเข้าไปทำอะไรบ้าง หนึ่งในกรหาเสียงที่ผ่านมาคือทำรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยเท่าที่จะทำได้ รัฐธรรมนูญไม่ว่าจะยกร่างโดยใครเมื่อใช้ไปแล้วต้องได้รับการแก้ไข ดังนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาจากรัฐประหารรัฐสภาแล้วแล้วแต่ต้องการให้ประเทศมีกฎหมายที่ทันสมัยตามความต้องการของประชาชน, มติชน, 18 ตุลาคม 2556)

มีการจุดประกายด้วยการวิพากษ์ภาพรวมการแก้ไข (นิธิ เอียวศรีวงศ์: “ปฏิรูปต้องการมากกว่าสองล้านล้านบาท” – โครงการลงทุนด้านคมนาคมขนส่ง 2 ล้านล้านบาทเปลี่ยนประเทศแน่นอน แต่ถ้าไม่ทำอะไรมากไปกว่าตัวโครงการ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น บางเรื่องก็ดีขึ้น บางเรื่องก็ยิ่งแยกลง โครงสร้างพื้นฐานดีเยี่ยมไม่ทำให้การกระจุกตัวของรายได้และทรัพย์สินกับคนจำนวนน้อยเปลี่ยนแปลงและยิ่งจะกระจุกมากขึ้น แต่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำเป็น แต่ต้องปรับแก้พื้นฐานอีกหลายอย่างเพื่อประโยชน์ระยะยาว เช่น รัฐธรรมนูญต้องแก้ทั้งฉบับไม่ใช่เพียงเพราะเพิ่งทำในเทคนิคการเขียนกฎหมาย แต่ต้องเริ่มจากการมองเห็นปัญหาบ้านเมืองอย่างชัดเจนแล้วคิดว่า จะจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจอย่างไรจึงจะทำให้แก้ปัญหามาได้ด้วยกัน เป็นประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายมีอำนาจต่อรองได้ แต่รัฐบาลก็มุ่งแก้รายมาตราทำให้คำถามในการร่างรัฐธรรมนูญหดเหลือเพียงคำถามเดียวว่า รัฐธรรมนูญปัจจุบันเป็นประชาธิปไตยไหมซึ่งไม่พอ เพราะต้องมากับคำถามว่า ประเทศกำลังเผชิญกับปัญหาอะไร และทางออกที่เป็นประชาธิปไตยของปัญหานั้นจะเป็นไปได้ได้อย่างไร, มติชน, 1 เมษายน 2556)

มีการจุดประกายวิพากษ์ภาพรวมทั้งกระบวนการและเนื้อหาการแก้ไข (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์: “สังคมไทยกับความเป็นรัฐธรรมนูญนิยม” – งานวิจัยของมหาวิทยาลัยชิคาโกและเท็กซัสระบุว่า ร่างรัฐธรรมนูญที่จะประสบความสำเร็จประกอบด้วย 1.การสร้างกระบวนการขึ้นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดความเป็นสาธารณะ คนรู้สึกหวงแหน 2.การสร้างการมีส่วนร่วมให้พลเมือง 3.รูปแบบตรวจสอบควบคุมรัฐบาลอย่างเป็นอิสระ ส่วนบ้านเราสนใจหลายมิติ 1.ทั่วไปเชื่อว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด จัดสรรอำนาจการเมืองต่างๆ แต่พบว่าไร้ความศักดิ์สิทธิ์จนมีมาแล้ว 18 ฉบับ 2.รัฐธรรมนูญไม่ใช่แค่กฎหมายสูงสุดแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เพราะเป็นผลรวมของสัมพันธภาพในสังคม สนใจว่ามีที่มาอย่างไร เกิดมาจากอำนาจชนิดไหน การตีความการขัดรัฐธรรมนูญจึงไม่ใช่ขัดหลักการทั่วไปแต่ขัดความมุ่งหมายของผู้มีอำนาจที่สถาปนารัฐธรรมนูญขึ้นมา จึงไม่น่าแปลกที่ผู้ต้องการแก้แม้มีจำนวนมากแต่ไม่สามารถแก้ได้เพราะอาจต้องประนีประนอมกับกลุ่มอำนาจอื่น ๆ มากกว่าเปลี่ยนแปลงที่นำมาซึ่งความตึงเครียด 3.เอกสารอื่นที่สะท้อนความสัมพันธ์ทางอำนาจมากกว่าตัวรัฐธรรมนูญ เช่น ม.112 หรือรัฐธรรมนูญฉบับวัฒนธรรม กระทั่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคำพิพากษามีสภาพบังคับอย่างไร 4.สถาปนารัฐธรรมนูญนิยมฐานนิติธรรมด้วยการทำให้กฎหมายเป็นหลักทางปกครองรองรับสิทธิเสรีภาพประชาชน แนวคิดนี้เข้ามาตอนร่างฉบับปี 2540 ดังนั้นจะเข้าใจได้ต้องเข้าใจว่ากฎหมายไม่ใช่แค่เครื่องมือ แต่มีระบบคุณค่าของมันบางประการที่มีรากฐานความเป็นประชาธิปไตย ส่วนของเราจะเป็นรัฐธรรมนูญนิยมจริง ๆ มากหรือน้อยก็อีกเรื่องหนึ่ง, มติชน, 9 เมษายน 2556)

ส่วนประเด็นการแก้ไขรายมาตรา คอลัมน์นิสต์มีทัศนะสนับสนุนการแก้ไข อาทิ “ผู้แทนประชาชนต้องมาจากการเลือกตั้ง” (จำลอง ดอกปิก: “ส.ว.ต้องมาจากเลือกตั้ง” – ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะเข้าสู่สภามีหลักการคือ โละระบบสรรหามาเป็นเลือกตั้งทั้งหมด ตามร่างยังปลดล็อกส.ว.เลือกตั้งชุดปัจจุบันลงสมัครได้ ตัดข้อห้ามเดิมเช่นเครือญาติสามารถสมัครได้ กลุ่มส.ว.สรรหาประกาศจงกฐินขอคัดค้านทุกช่องทางก็เข้าใจได้ อย่างไรก็ตาม หากว่ากันถึงที่สุด ยากจะหาเหตุผลวิชาการมาได้แย้มมิให้แก้ไขคงระบบแต่งตั้งเอาไว้ต่อ ทุกคนเห็นพ้องว่า การแต่งตั้งสวนทางประชาธิปไตยจำต้องแก้ไข นอกจากขัด

หลักการอย่างแรง การสรรหาปัจจุบันยังได้สมาชิกชุดความคิดเดียว ตัวแทนการต่อสู้แบบหนึ่งที่แผ่มา แทนที่จะได้ตัวแทนหลากหลาย ยังไม่นับรวมอำนาจวุฒิสภาจากการแต่งตั้งที่สามารถแต่งตั้งถอดถอนก็เป็น อีกปมที่ขัดแย้งประชาธิปไตย วิญญูชนน่าจะตอบได้ว่า สุกอมเพียงพอจะแก้ไขแล้ว, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 19 สิงหาคม 2556)

มีการจุดประกายวิพากษ์การแก้ไขมาตราว่าด้วยส.ว. ว่า ก่อนที่จะแก้ไขเนื้อหา ควรมองหน้าที่ ของสถาบันวุฒิสภาก่อน และจากนั้นค่อยมาดูเรื่องการยึดโยงกับประชาชน (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์: “ข้อถกเถียง เรื่องการปฏิรูป” – ถ้าจะเถียงเรื่องการมีอยู่และที่มาของส.ว.คงต้องแยกเรื่องที่จะเถียงกันก่อนคือ หน้าที่ ของสถาบันการเมืองที่เรียกว่าวุฒิสภา และการยึดโยงกับประชาชนของวุฒิสภา จะพูดสองประเด็นนี้ได้ต้อง ตรวจสอบจุดยืนและอคติที่มีในใจก่อนว่า เรามีมุมมองว่าด้วยประชาธิปไตยและประชาชนเช่นไรไม่เช่นนั้น สิ่งที่เราถกเถียงมันจะเป็นเรื่องการถกมากกว่าเถียง เพราะต้องเป็นการที่เราต้องคิดกันก่อนว่า ต้องมีหรือไม่มี ต้องมี แล้วค่อยไปหาเหตุผลที่มารองรับสิ่งที่เราต้องการ, มติชน, 27 สิงหาคม 2556; วัลลภ ตั้งคนานุรักษ์: “ส.ว.ควรมาจากการเลือกตั้งแต่...” – รัฐสภากำลังพิจารณาร่างแก้ไขที่มาส.ว. ในฐานะอดีตส.ว.เลือกตั้ง และสนช. ตนเห็นด้วยกับการให้ส.ว.มาจากเลือกตั้ง เพราะอำนาจหน้าที่ถอดถอนแต่งตั้ง กลั่นกรอง กฎหมายและตรวจสอบการบริหารมาจากประชาชน แต่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกการเว้นวรรค และเปิดให้ ลูกเมียลงได้เพราะเป็นการแก้เอื้อประโยชน์ให้ตนเองในกรณีส.ว.เลือกตั้งชุดปัจจุบัน และโยงโยกับการถอด ถอนได้, มติชน, 12 กันยายน 2556)

มีการจุดประกายวิพากษ์มาตรา 68 ประกอบ (นฤตย์ เสกธีระ: “ม.68” – ไม่เห็นด้วยกับการ แก้รัฐธรรมนูญรายมาตรา เพราะรากเหง้าของการแก้ไขคือการไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญปัจจุบัน วิธีการที่เห็น ด้วยคือให้มีส.ร.มา ยกร่างใหม่ทั้งฉบับหาจุดลงตัวระหว่างฉบับ 2540 ที่ฝ่ายการเมืองมีอำนาจล้น ขั้วเก่า หมดอำนาจ ส่วนฉบับ 2550 ลิดรอนอำนาจประชาชนไปเยอะ คินอำนาจราชการจนประชาชนไม่มีที่ยืน แต่การยกร่างใหม่เป็นหมันเพราะการแก้ไขมาตรา 291 ถูกตีความว่าสุ่มเสี่ยงขัดมาตรา 68 ทั้งที่มาตรา นี้ ป้องกันการก่อกบฏจึงต้องให้อัยการสูงสุดกลั่นกรอง แต่เมื่อศาลรัฐธรรมนูญตัดสินออกมาแบบนี้ใครก็ สามารถร้องความผิดอุกฉกรรจ์ได้ และศาลรัฐธรรมนูญ 9 คนตัดสินได้เต็มที่ จะกำหนดกติกาอย่างนี้จริง หรือ? มีข้อเสนอแปลก ๆ ว่า ถ้าให้ร้องอัยการสูงสุดได้ทางเดียวเท่ากับตัดสิทธิประชาชน ถามว่าสิทธิ ประชาชนที่ถูกร้องละ ไม่มีใครถ่วงดุลเลยหรือ ฉะนั้นขอให้คิดถึงสิทธิผู้ถูกกล่าวหาด้วย, มติชน, คอลัมน์ สถานีคิดเลขที่ 12, 9 เมษายน 2556)

ประเด็นการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง มีมุมมองว่า “เป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม” (วีร พงษ์ งามางกูร: “เวทีปฏิรูปการเมือง” – เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม นายกษเป็นประธานเวทีปฏิรูป เห็นรายชื่อ ผู้ใหญ่ที่เคารพยอมรับเข้าร่วมก็น่าจะเป็นผลดีมากกว่าออกไปยืนชุมนุมฟังคนพูดฝ่ายเดียว 70 กว่าคนที่เข้า ร่วมสายตาก็มีความหวัง ลีชิต ธีระเวคิน ระบุว่า ปัญหาที่ผ่านมาก่อเกิดจากอำนาจรัฐไม่ทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพด้วยจิตวิญญาณประชาธิปไตย นายกษมรภานันระบุว่า ความขัดแย้งเป็นเรื่องปกติ เลือกตั้ง แพ้ 4 ปีต่อไปก็เลือกตั้งใหม่ ประชาธิปไตยเป็นแบบนี้ ส่วนอุทัย พิมพ์ใจชน ระบุว่าไม่ได้มาแก้ปัญหารัฐบาลแต่ มาแก้ปัญหาประเทศ การประชุมวันนั้นทุกคนเห็นร่วมกันว่าต้องแก้บนพื้นฐานประชาธิปไตย ดังนั้นเมื่อ เริ่มต้นดีก็น่าช่วยกันสานต่อ, มติชน, 29 สิงหาคม 2556)

จุดประกายวิพากษ์กระบวนการการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง มีการนำกรอบการต่อสู้ทาง การเมืองที่โจมตีความเคลื่อนไหวของฝ่ายคัดค้านมาประกอบ (จำลอง ดอกปิก: “เวทีแก้ขัดแย้ง” – รัฐบาล เสนอแนวคิดปฏิรูปการเมือง การจุดประเด็นช่วงที่มีกฎหมายร้อนและมีอบเป็นเรื่องธรรมดาโดยเฉพาะอีก ฝ่ายที่กำลังต่อสู้ทางการเมืองว่า เป็นเกมการเมือง อย่างไรก็ตามการเปิดเวทีระดมความเห็นให้เป็นที่ยอมรับ

ทุกภาคส่วน การบ้านของรัฐบาลคือจะอย่างไรให้ขยายแนวคิดนี้ให้ได้รับการยอมรับกว้างขวาง แม้ไม่ง่าย เพราะแค่เสนอก็มีผู้จ้องล้มเนื่องจากมีมุมมองเมืองเป็นหลักแต่หากขยายแนวคิดให้สังคมยอมรับวิธีการ พูดคุยก็จะไม่สูญเปล่า เป็นอีกก้าวที่ปูทางไปสู่การยุติกันที่การเจรจาทางออกร่วมกัน, มติชน, คอลัมน์ สถานีคิดเลขที่ 12, 5 สิงหาคม 2556)

จุดประกายวิพากษ์กระบวนการและเนื้อหาสภาปฏิรูป (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์: “เอาอีกแล้ว... ปฏิรูปประเทศ” – จำไม่ได้ว่ามีความพยายามปฏิรูปประเทศกี่หน แต่บ้านนี้เมืองนี้ชอบเพราะคำมั่นดูดี แต่อาจเข้าใจไม่ตรงกัน ทั้งนี้ควรตั้งคำถามก่อนปฏิรูปคือ 1.เคยสรุปบทเรียนใหม่ว่า ปฏิรูปแต่ละครั้งสำเร็จอย่างไร อะไรทำไม่ได้หรือมีผลที่ไม่ได้คาดหมายนำไปสู่ปัญหาใหม่ 2.โครงสร้างการเมืองไม่เอื้อให้ผู้ใหญ่จำนวนหนึ่งมาเล่นการเมืองแบบปฏิรูปได้แล้ว 3.แก่นสาระ ประกอบด้วย ไม่ควรเป็นคำถามสำเร็จรูป น่าจะตั้งคำถามว่า จะแปรเปลี่ยนความขัดแย้งที่มีแนวโน้มทำลายล้างให้มาอยู่ในกระบวนการสันติได้อย่างไร ยอมรับการมีส่วนร่วมและทำงานที่มีอยู่เดิมแต่ทำให้ข้อจำกัดเดิมลดลง อาทิ เลือกลง การทำงานในสภา การเมืองบนท้องถนน การเมืองในสื่อทางเลือกใหม่ ๆ ว่า จะอย่างไรให้สอดคล้องกัน ผลักดันกระบวนการแต่เดิมที่คิดว่าติดขัดและกำหนดเวลางานที่มีเงื่อนไขชัดเจน ความยุติธรรมที่ยอมรับกันได้ และไม่ควรมีลักษณะเน้นความสามัคคีหนึ่งเดียวแต่ส่งเสริมความหลากหลาย คำว่าปฏิรูปมีเสน่ห์ตรงที่ไม่ว่าจะทำอะไร, มติชน, 13 สิงหาคม 2556)

อย่างไรก็ดี มีการคัดค้านเนื้อหาการแก้ไขที่มาส.ว.อยู่เล็กน้อย โดยมองว่า แม้จะควรแก้แต่เพื่อลดความขัดแย้งขอให้ผู้แก้ฟุ้งแนวทางจากผู้คัดค้านด้วย (เรื่องชัย ทรัพย์นรินทร์: “ปชต.ต้องอดทนอดกลั้น” – ประชาธิปไตยคือการมีส่วนร่วมของประชาชน เสียข้งมากตัดสินใจ ส่วนเสียข้งน้อยต้องนำมาเป็นเหตุผล เช่น การแก้ที่มาส.ว.เรื่องสภาผู้-เมีย กรณีปลัดย่อยแม้ขัดหลักสิทธิมนุษยชน แต่เพื่อขจัดความขัดแย้ง ป้องกันการเอื้อประโยชน์ นั่นก็จำเป็นในขณะนั้นกว่าประชาชนจะเข้าใจประชาธิปไตยใกล้เคียงกัน ประการสำคัญต้องอดทนอดกลั้นต่อความเห็นต่าง ต้องฟังข้งมากและข้งน้อยแล้วนำมาตรองให้รอบคอบ, มติชน, 6 กันยายน 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ (24.59%) คอลัมน์นิสต์ที่เสนอกรอบนี้ เกือบทั้งหมดเป็นผู้บริหาร และระดับบรรณาธิการ (คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12) จะมีระดับหัวหน้าข่าวหน้า 1 และนักวิชาการที่ส่งเรื่องเข้ามารวมเพียง 3 ชิ้น (หน้า 6-7) กรอบนี้เกือบทุกชิ้นเสนอมุมมองคัดค้านศาลรัฐธรรมนูญที่รับเรื่องและวินิจฉัย ได้แก่ “**อำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ ศาลรัฐธรรมนูญล่วงล้ำอำนาจนิติบัญญัติ ผิดหลักการแบ่งแยกอำนาจ**” (สมหมาย ปาโรจน์: “จดหมายเปิดผนึก” – เหตุการณ์ที่ประธานและรองประธานรัฐสภาพร้อมลงชื่อในจดหมายเปิดผนึกยืนยันอำนาจรัฐสภาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญน่าสนใจเพราะเป็นการปะทะเกี่ยวกับขอบเขตอำนาจระหว่างรัฐสภากับศาลรัฐธรรมนูญ ฝ่ายตุลาการแม้โต้แย้งว่าไม่ได้ทำเกินหน้าที่เพราะใช้อำนาจตามมาตรา 291 (1) และมาตรา 68 ประเด็นคือผู้ลงชื่อในจดหมายและผู้ถูกกล่าวหามีส่วนได้เสียทั้งคู่ต่างยืนยันว่าตนมีอำนาจแล้วใครจะตัดสิน ถ้าตามกลไกคือป.ช. ก่อนหน้านี้กลุ่ม 40 ส.ว.ยื่นศาลรัฐธรรมนูญให้ตรวจสอบผู้เสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรมก็ควรยื่นถอดถอนตุลาการหรือไม่, มติชน, 25 เมษายน 2556; พรสันต์ เลี้ยงบุญเลิศชัย: “อำนาจและศักดิ์ศรีของรัฐสภาไทย” – หลัง ส.ส.ว.ออกแถลงการณ์ไม่ยอมรับศาลรัฐธรรมนูญที่รับคำร้องนำไปสู่เสียงวิจารณ์ว่า ไม่เหมาะสม ผู้เขียนเห็นว่า ข้อโต้แย้งผู้ไม่สนับสนุนให้แก้รัฐธรรมนูญคลาดเคลื่อนไปจากหลักกฎหมาย ศาลรัฐธรรมนูญใช้มาตรา 68 หาได้เป็นฐานอำนาจที่จะทำให้เข้ามากระทำการเพราะมิใช่เสรีภาพบุคคลแต่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ เป็นการขัดหลัก “ไม่มีกฎหมายไม่มีอำนาจ” ซึ่งเป็นหลักนิติรัฐ

ตามมาตรา 3 วรรคสอง ที่ตระหนักตกใจกับการไม่ยอมรับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ก่อตัวตั้งแต่คราวแก้มาตรา 291 ที่ศาลรัฐธรรมนูญระบุถึง ระบบกฎหมายมหาชนรัฐธรรมนูญกำหนดโครงสร้าง แต่ฝ่ายมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง เป็นหลักแบ่งแยกอำนาจทั้งการใช้และการตีความ อำนาจตีความไม่ได้ผูกไว้กับศาลเท่านั้น การตีความตั้งบนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเพื่อป้องกันไม่ให้ตีความตามอำเภอใจ รัฐสภาใช้อำนาจตีความว่าการแก้รัฐธรรมนูญเป็นอำนาจรัฐสภาสอดคล้องเงื่อนไขมาตรา 291 เป็นอำนาจโดยชอบ การให้ความเคารพต่ออำนาจฝ่ายนิติบัญญัติโดยองค์กรตุลาการกลับไม่ยกมาพูดถึง สมาชิกรัฐสภาตระหนักอำนาจองค์กรตนเองไหม? “หลักอำนาจและศักดิ์ศรีรัฐสภา” เรียกร้องสมาชิกรัฐสภาไม่ทำการใดอันตัดตอนอำนาจขององค์กรตนตามระบบกฎหมายให้ด้อยลงอันลดทอนศักดิ์ศรี ฉะนั้นจึงต้องตั้งคำถามสมาชิกที่คัดค้านการแก้ไขกำลังลดทอนอยู่ไหม? การแก้รัฐธรรมนูญไม่ใช่ว่าตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ในระบบกฎหมาย แต่ปัจจุบันภายใต้รัฐธรรมนูญมิได้สถาปนากลไกตรวจสอบไว้แย่งต่างประเทศ หากยังยืนยันว่าจะเคารพหลักประชาธิปไตยและนิติรัฐก็พึงต้องยอมรับว่าการแก้รัฐธรรมนูญเป็นอำนาจรัฐสภาโดยชอบแล้ว การส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นการสนับสนุนให้มีการกระทำอันมิชอบ, มติชน, 1 พฤษภาคม 2556)

มีการนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยอันมีทศนะสนับสนุนการแก้ที่มาส.ว.ว่า “ผู้แทนต้องมาจากการเลือกตั้ง” มาประกอบการอธิบายว่า ศาลรัฐธรรมนูญแทรกแซงอำนาจนิติบัญญัติ (เรื่องชัยทรัพย์นรินทร์: “แก้แล้วก็แก้อีกได้” – ปลายสัปดาห์ก่อนการแก้รัฐธรรมนูญเรื่องที่มาส.ว.จบลงด้วยการให้มีเลือกตั้งส.ว.ใหม่ด้วยการใช้ร่างนี้โดยให้ส.ว.สรรหาสิ้นสภาพ วาระสามเชื่อว่าไหวตผ่าน ส่วนปชป.-ส.ว.ยื่นศาลรัฐธรรมนูญผลออกมาอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ประชาธิปไตยกติกาคือ เสี่ยงข้างมาก ส่วนข้างน้อยก็เป็นเสี่ยง แต่ไม่ใช่เสี่ยงตัดสินวันแต่สามารถยืนยันตัวบทว่า ข้างมากทำผิดกฎหมาย ประเทศไทยให้มีศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตรวจสอบบทบัญญัติที่ขัดกฎหมาย แต่การใช้สิทธิก็ต้องเป็นไปตามกรณีที่มีบทบัญญัติ การแก้รัฐธรรมนูญทำได้แต่เปลี่ยนแปลงรูปแบบรัฐไม่ได้ การแก้เรื่องส.ว.ไม่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว การแก้ครั้งนี้หากไม่สอดคล้องกับความต้องการก็อาจเสนอขอแก้ต่อไปได้ แม้แต่ฉีกรัฐธรรมนูญยังทำมาแล้วนับประสาอะไรกับการแก้รัฐธรรมนูญ, มติชน, 20 กันยายน 2556)

นอกจากนี้มีการเสนอมุมมองว่า “มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมืองฝ่ายตนเอง” (วรศักดิ์ ประยูรศุข: “ลงหลังเสือ” – วสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ลาออกจากตำแหน่ง ผลงานเป็นอย่างไร ท่านพยายามออกมาชี้แจงบ่อยๆ ลีลาหน้าฟังแต่โดยรวมยิ่งแก้ยิ่งเข้าเนื้ออย่างที่ออกมาเล่าเบื้องหลังการตัดสินบางคดีที่ทำให้คำว่า “สุกเอาเผากิน” ฮิตอยู่พักใหญ่ หรือล่าสุดที่รับคำร้องร่างแก้มาตรา 68 และ 237 ไว้ก็มีปัญหา การเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในสภาพการเมืองอย่างที่ผ่านมาและอย่างที่คนบางกลุ่มคาดหวังไม่ต่างจากนั่งบนหลังเสือ บางคนอาจมองให้ลึกอีกว่าเป็นเรื่องของคนเสือขี่คนก็ได้ การลาออกทำให้น่าสนใจ อีก 8 ตุลาการที่เหลือกับภาระตัดสินคดีร้อนๆ อีกหลายเรื่อง ร้อนถึงขนาดมีคนรอดตัดสินศาลอยู่ อีกต่อหนึ่งเหมือนกัน, มติชน, คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12, 18 กรกฎาคม 2556)

ที่ศนะดังกล่าวยังมีการนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองชี้ให้เห็น “กลยุทธ์การยื้อเวลาของฝ่ายคัดค้าน” มาประกอบ (ฐาตุร บุนปาน: “สุดชอย-สุดตลก” – สุรนนท์ เวชชาชีวะ ยืนยันไม่มีทางเลือก นอกจากทูลเกล้าฯ ขณะทีปชป.-ส.ว.ที่มาจาก การแต่งตั้งยื่นศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องเสียด้วย ส.ว.ชุดเดิมยังยื่นราชเลขาธิการ ชูนิติ ๑ ว่า หากคือทูลเกล้าฯ เจออาญามาตรา 157 และ 112 ว่า เข้าไปนั้น จะเข้าชายฝั่งสถาบันลงมาหรือไม่วันนี้วัดด้วยเหตุผลไม่ได้เสียแล้ว ต้องมองว่ามองจากมุมไหน ถ้าไม่ชอบรัฐบาล ก็มองปชป.-ส.ว.ทางดงามยิ่ง ถ้ามองจากฝ่ายหนุรัฐบาลก็มีเรื่องให้ตำสวนกลับไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถาบัน การข้ามขอบเขตอำนาจ เล่นไม่เลิกเป็นเกมป่วน วันนี้คำประกาศสุดชอยสะท้อนอารมณ์ร่วม

ของคนจำนวนหนึ่งที่รู้สึกว่าจะต้องเดินหน้าต่อให้รู้เรื่องกันไม่อย่างนั้นผ่านมติสภาก็ยังใช้ไม่ได้เพราะศาลรับเรื่องไว้ เล่นด้วยวิธีพิเศษบ่อย ๆ ฝ่ายที่ต้องถอยรู้สึกหลังพิงฝาเป็นสุนัขจวนตรอก สำคัญว่าอีกฝ่ายพร้อมจะกัดด้วยหรือไม่ หรือสุดท้ายต่างฝ่ายต่างแยกเขี้ยว?, มติชน, คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12, 2 ตุลาคม 2556; วรศักดิ์ ประยูรศุข: “ทะเลาะกันต่อ” – จะเรียกครึ่งชอยก็ได้สำหรับผลคดีแก้รัฐธรรมนูญให้ส.ว.มาจากเลือกตั้ง ผลออกมาว่า กระบวนการมิชอบ ประโยชน์ทับซ้อน ความไม่เป็นกลางของประธาน เนื้อหาการแก้ไขที่ทำให้ได้มาซึ่งอำนาจอย่างไม่เป็นประชาธิปไตย แต่ไม่ยุบพรรค หลังจากนั้นฝ่ายค้าน-ส.ว.สรรหาคงไปขยายผลเอง ตอนต้นตุลาการเลคเชอร์เรื่องประชาธิปไตย เสียงข้างมาก นิติธรรม ฟังแล้วได้ความรู้ที่ว่า ท่านมีมุมมองอย่างไร และเมื่อเป็นพรรคนะย่อมมีคนเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย เพื่อไทย-นปช.หลังลั่นรอดยุบพรรคคงเฮไม่เต็มปากเพราะศาลทั้งปมขัดรัฐธรรมนูญ เส้นทางเป็นทุนระเบิดแต่ยืนยันเดินหน้าต่อปิดฝุ่นมาตรา 291 โหวตวาระ 3 ที่ต้องไว้เป็นปีหลังศาลรัฐธรรมนูญเคยเบรก ฝ่ายส.ว.สรรหาคงสกัดเต็มที่ สรุปว่า ให้ทะเลาะกันต่อไป, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 21 พฤศจิกายน 2556)

อย่างไรก็ดี มีอยู่ 1 ชิ้น แม้จะเหมือนเป็นเพียงบอกเล่า คาคตาเหตุการณ์ มีการนำกรอบเกมการเมืองที่วิเคราะห์การ “รุก-รับ” ของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านมาประกอบ แต่ก็มีทัศนะว่า “**อำนาจการตัดสินใจสุดท้ายแล้วอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ**” (จำลอง ดอกปิก: “ปู รอดยาก?” – ฝ่ายรัฐบาลยืนยันเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญให้นายกฯ ทูลเกล้าฯ ห่างวาระสาม 2 วัน ซึ่งเหลื่อมคว้นเวลากับฝ่ายค้าน ไม่ทำตามข้อเรียกร้องให้รอผลของศาลรัฐธรรมนูญที่ฝ่ายค้านยื่นเรื่องประธานวุฒิสภาให้ส่งไปศาลรัฐธรรมนูญทันทีที่รัฐสภาเห็นชอบวาระสาม รัฐบาลระบุงการยื่นตามมาตรา 154 เคยมีบรรทัดฐานวินิจฉัยไว้แล้ว ฉะนั้นไม่ต้องชะลอทูลเกล้าฯ เหมือนร่างพ.ร.บ.ปัญหาตอนนี้ น่าจะอยู่ที่ผลคำวินิจฉัยมากกว่าว่าจะกระเทือนระดับใด อนาคตรัฐบาลฝากไว้กับคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญ ความรุนแรงมีตั้งแต่สั่งยกเลิกการกระทำจนถึงยุบพรรค แต่เมื่อยื่นร่างในฐานะสมาชิกรัฐสภาก็เป็นอีกแง่มุมว่า จะเอาผิดยุบพรรคได้ไหม ซึ่งมองแล้วอย่างไร้ายคือสั่งเลิกและร่างตกไป แต่เอาแน่เอานอนไม่ได้)

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มี 2 ชิ้น มีมุมมองว่า “**รัฐบาลใช้เสียงข้างมากในการเดินหน้าตามที่ตนเองต้องการ**” (สุรพล สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา: “โหมดย่ามใจ” – เหตุการณ์สภากลุ่มเป็นบทเรียนสำคัญของพรรคเพื่อไทย สะท้อนว่าเริ่มประมาท ย่ามใจ คิดว่ามีเสียงข้างมากโหวตชนะวันยันคำพรรคเพื่อไทยล้มอดีตเพราะย่ามใจ ลุแก่อำนาจ ฝ่ายค้านไม่มีศักยภาพถ้าไม่มีอำนาจพิเศษคงยากชนะเลือกตั้งและออกทะเลเรื่องพฤติกรรมในสภาไม่ควรสอนลูกหลานให้เอาเยี่ยงอย่าง แต่เมื่อเหตุสภากลุ่มล่าสุดเกิดก็นึกย้อนสมัยทักษิณถูกยึดอำนาจที่มีข้ออ้างว่าใช้อำนาจครอบงำส่วนต่าง ๆ ตอนนี้เริ่มมีเค้าลางเพราะเพื่อไทยย่ามใจ โชคดีตอนนี้ยังไม่มีเรื่องลุแก่อำนาจหรือความไม่โปร่งใส แต่สะท้อนว่าไม่ยอมเรียนรู้อดีตแบบที่โคลงโลกนิติระบู้ว่า สนิมเหล็กเกิดแต่เนื้อในตน, มติชน, คอลัมน์เดินหน้าชน, 10 กันยายน 2556; วลีษฐ เดชกุญชร: “ประชาชนปฏิรูปประเทศไทย” – ผมเข้าร่วมสภาประชาชนปฏิรูปประเทศไทยเพราะรัฐบาลยิ่งลักษณ์ที่มีทักษิณเป็นนายกฯ ตัวจริงทำความเสียหายการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ยึดสภาด้วยเสียงข้างมาก ฉวยโอกาสใช้ข้างมากแก้ไขรัฐธรรมนูญ ออกกฎหมายนิรโทษกรรมเพื่อกำจัดหรือทอนอำนาจตรวจสอบของศาล-องค์กรอิสระ เอื้อประโยชน์อันมิชอบให้ตนเองและพรรคพวก ใช้นปช.คุกคามศาลรัฐสภาถูกรวบครองโดยนักการเมืองทำให้ประชาธิปไตยเป็นเผด็จการ รัฐธรรมนูญต้องได้รับการปฏิรูปไม่ให้มีการเมืองใช้ทุนซื้อเสียงและซื้อสภาตั้งรัฐบาลได้ ขอเชิญชวนคนไทยให้เข้าร่วมองค์กรภาคประชาชนมิเช่นนั้นเมืองไทยอาจล่มสลายเพราะคนสามานย์, มติชน, 24 กันยายน 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง คอลัมน์นี้สัปดาห์นี้สื่อพิมพ์มติชนเสนองกรอบย่อยเรื่องการ

ต่อสู้ทางการเมืองมากที่สุด (37.70%) คอลัมน์นิสต์ที่เสนอกรอบนี้คือ ผู้บริหาร บรรณาธิการ (คอลัมน์สถานี คิดเลขที่ 12) หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่ง (คอลัมน์เดินหน้าชน) และมีคอลัมน์นิสต์ประจำจากภายนอกกอง บรรณาธิการ 1 ชิ้น โดยในกลุ่มนี้ เสนอมุมมอง 2 ด้าน ระหว่างการชี้ให้เห็น “การเล่นเกมคัดค้านของ พรรคฝ่ายค้าน” กับ ชี้ให้เห็น “เกมการเมืองของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน” แต่ส่วนใหญ่จะเป็นแบบแรก อาทิ วิจารณ์พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นฝ่ายค้านในสภาว่า เล่นเกมการเมืองโดยไม่มีเหตุผล ตีรวน ยื้อเวลา การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ชี้ให้เห็นเหตุผลเบื้องหลังกลยุทธ์ของฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (สุริวงค์ เอื้อ ปฏิภาณ: “ห้วงมุกท้ายมังกร” – สารการอภิปรายคัดค้านมาตรา 68 อย่างเอาจริงเอาจังของส.ว.-ฝ่ายค้าน ประสานเสียงถล่มอัยการสูงสุดทำนองถ้าปล่อยให้อยู่เรื่องผ่านอัยการสูงสุดทางเดียวจะไม่มีหลักประกัน ความเป็นธรรม มีการเปรยขำ ๆ ว่า อัยการไม่สั่งฟ้องแบบมีเงื่อนไข ญาติจึงไปฟ้องเอง ทำให้คนฟังสับสน เพราะเป็นกฎหมายคนละฉบับ คนละศาล ถ้าเอามาปนกับการค้านแก้รัฐธรรมนูญเพื่งเพื่อทำลายความ น่าเชื่อถือของอัยการสูงสุดจะทำให้คนงง ระบอบประชาธิปไตยเปิดให้ถกเถียงได้มุมมองที่ต่างกัน จะเห็น ด้วยหรือไม่ก็แสดงเหตุผล แต่ไม่ควรจับแพะชนแกะ ห้วงมุกท้ายมังกร หยิบพฤติกรรมตัวบุคคลซึ่งพิสูจน์ ไม่ได้ว่า การไปมีตำแหน่งในบริษัทเอกชนจะเป็นเครื่องยืนยันความไม่ชอบมาพากล ยกมาสรุปเองเพื่อหวัง ทำลายความน่าเชื่อถือของอัยการทั้งหมด, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 5 เมษายน 2556; สุรพล สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา: “ปชป.โปรดฟังอีกครั้ง” – แม้หลายฝ่ายค่อนข้างวิตกกังวลปฏิรูป แต่ก็ขอสนับสนุนให้ เดินหน้าต่อดีกว่าปล่อยความโกรธเกลียดลูกหลานบานปลาย ปชป.บอกว่าเป็นการสร้างภาพลักษณ์กลบ เกลือ่นพ.ร.บ.นิรโทษกรรมก็ว่ากันไปตามสไตล์พรรคเก่าแก่ที่ซ้ำของเป็นฝ่ายค้าน อย่ายไปเครียดเพราะปชป. เนื่องจากข้อเสนอปฏิรูปพรรคตัวเองยังไม่เห็นด้วยเลย พิชัย รัตกุล อดีตหัวหน้าพรรคออกมาตอบรับเทียบ เชิญยังโดนเด็กเมื่อวานขึ้นถอนหงอก คงได้รับไฟเขียวไม่เช่นนั้นคงไม่กล้าออกมาปิ่นเกลียว ขอเอาใจช่วย ปชป.เร่งปรับกลยุทธ์การทำงาน เปลี่ยนสไตล์ให้สมกับคนรุ่นใหม่ไม่ใช่ดีแต่พูด, มติชน, คอลัมน์เดินหน้าชน, 15 สิงหาคม 2556)

มีการนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่มีทัศนะสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญมา ประกอบการวิจารณ์เกมของฝ่ายคัดค้าน (ทรงพล ศรีสุวรรณ: “ตรวจสอบคนไม่ดี” – ปัจจุบันความขัดแย้ง ไม่คลี่คลาย ความหวาดระแวงเพิ่มเติม ไม่ใช่แค่หวาดระแวงฝ่ายตรงข้ามกลั่นแกล้ง ยังต้องระวัง รักษา ผลประโยชน์ของพรรคด้วย ปชป.วนเวียนอยู่กับทักษิณ การแก้รัฐธรรมนูญ 2550 ที่เพื่อไทยทำตาม นโยบายหาเสียง และเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าควรแก้เพราะหลายมาตรามีปัญหา ปชป.ก็คัดค้านว่า รัฐธรรมนูญไม่มีปัญหา แต่ปัญหาอยู่ที่นักการเมือง แม้ขอแก้รายมาตราปชป.ก็ไม่เห็นด้วย แก้มตรา 68 ก็ มองว่าจะนำไปสู่การแก้ทั้งฉบับ ถึงรัฐบาลจะปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่าทักษิณไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ปชป.ต้อง ก้าวข้ามให้ได้ ต้องปฏิรูปพรรค พร้อมตรวจสอบด้วยเหตุผลที่สร้างสรรค์ สังคมมีคนดีและไม่ดีปะปนกัน ต้องใช้ระบบตรวจสอบเพื่อไม่ให้คนไม่ดีกล้าทำชั่ว อย่าค้านด้วยความหวาดระแวง, มติชน, คอลัมน์เดินหน้า ชน, 5 เมษายน 2556; ชาญชัย กายพันธ์: “จะอ้างเมื่อได้ประโยชน์” – ตลอดสัปดาห์มีการประชุมบ 2557 และร่างแก้รัฐธรรมนูญที่มาส.ว. ทำให้เห็นพฤติกรรมส.ส.ส.ว.บางกลุ่มที่เรียกตัวเองว่าเป็นผู้แทนว่า เป็นอย่างไร แม้แต่ต่อลงกรณ พลบุตร ยังบอกว่า สื่อต้องพาดหัวว่า อภัยคนแพ้ พฤติกรรมปชป.-ส.ว.สรรหา ทายาทเผด็จการแสดงออกบ่งบอกการกลัวตกจากอำนาจ ปชป.ประท้วงถูกประธานสั่งห้ามพูดจนเกิดความ วุ่นวาย ปชป.ตะโกนว่าเป็นตัวแทนปวงชน การอ้างแบบนี้เพื่อตัวเอง มีการยื่นเรื่องไปศาลรัฐธรรมนูญทั้งที่ มาตรา 68 ระบุว่า ต้องยื่นผ่านอัยการสูงสุด ฝ่ายค้าน-ส.ว.สรรหาอ้างว่าลิดรอน แต่เมื่อจะแก้ให้ส.ว.มาจาก เลือกลงกลับบอกสภาผู้เฒ่า จึงอยากให้ปชป.พิจารณาว่า ส.ส.เป็นสภาผู้เฒ่าใหม่ นครศรีธรรมราช สุ ราชฤทธิ์ธานี ฟังกานีกรูปใหม่ ส.ว.สรรหามาจากกรรมการ 7 คน แล้วอ้างว่าตัวเองเป็นผู้แทนอย่างไม่อายน

ใครติดตามการประชุมจะอนุมานได้ว่า คำว่าผู้แทนปวงชนที่ฝ่ายค้าน-ส.ว.สรรหามาอ้างก็เมื่อกลุ่มตัวเองได้ประโยชน์ ดุติขึ้นเท่านั้น, มติชน, คอลัมน์เดินหน้าชน, 27 สิงหาคม 2556)

หรือนำกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ให้มุมมองว่า “มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมืองของฝ่ายตนเอง” ประกอบการชี้ให้เห็นเกมคัดค้านของประชาธิปไตย (สุวพงศ์ จันฝังเพ็ชร: “เกม-แทคติก เต็ม” – ปชป.ค้านไม่เต็มคำทั้งที่โชว์ความเชี่ยวชาญระหว่างถกแก้รัฐธรรมนูญวาระแรกเพราะย้อนดูสมัยปชป.เป็นรัฐบาลแก้ระบบเลือกตั้งส.ส.และมาตรา 190 ก็ไม่เกี่ยวกับประโยชน์ของชาวบ้าน เพราะเหตุนี้หรือเปล่าจึงต้องไปพึ่งวิธีพิเศษอื่นมาช่วยเมื่อฟลุคว่า กรรมการจะทำให้ชนะพาวล์ จึงเห็นความยินดีของปชป.หลังศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องของสมชาย แสวงการ ส.ว.สรรหาไว้พิจารณา เชื่อว่าส.ว.สรรหา-แนวร่วมนอกสภา-ปชป.หวังว่าจะชำระมาตรา 291 จึงร่วมกันขยายทุกเงื่อนไขให้กรรมการจับแพะพาวล์ การใช้แทคติก-เล่นเกมเต็มรูปแบบทำให้เรื่องนิคม ไวยรัชพานิช ลงชื่อญัตติด้วยเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย แต่นิคมก็อึดเกินคาด แคมป์ใช้ไพร่ใหม่แจ่มก่อนส.ว.ปทุมธานีเสนอปิดอภิปรายตื้อๆ จนปชป.ทำตาปริบๆ เลยส่งวิรัชและวัชรมาประท้วงเป็นจำอวด แต่ปชป.ยอมเป็นปชป.ใช้ความเชี่ยวชาญของนักบงกชประชุมเมื่อประธานรัฐสภาเร่งรัดสรุปวันแปรญัตติ 15 วัน ซอกกล่าวหาตั้งกมธ.เป็นโมฆะกระหึ่มท่าจะจับที่ศาลรัฐธรรมนูญตามเคย นี่คือค้านไม่เต็มคำแต่เกม แทคติกการเมืองเต็ม, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 7 เมษายน 2556)

ส่วนการชี้ให้เห็นการต่อสู้ทางการเมืองของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน อาทิ วิเคราะห์การตัดสินใจใด ๆ ให้เห็นการ “รุก-รับ” ทางการเมืองของนักการเมืองฝ่ายคัดค้านและสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (พันธศักดิ์ รักพงษ์: “กรม.ป. 5 ตอบโจทย์ใคร” – เหตุผลการปรับกรม.คือตอบโจทย์การเมืองไม่ได้ตอบโจทย์ประเทศชาติเพราะมุ่งแก้ภาพลักษณ์ติดลบเรื่องจำนำข้าวแต่ไม่ได้เปลี่ยนทีมเศรษฐกิจและทำให้เกิดแรงกระเพื่อมภายใน ฝ่ายค้านบอกว่าเปิดสภารอบนี้นายกฯกำลังถดถอย 5 ลูก ลูกที่ 5 คือเรื่องแก้รัฐธรรมนูญ แต่ระเบิดลูกแรก ๆ นายกฯยังไม่ยอมปล่อย แคมป์กุมกุมกันในสภา-นอกสภากำลังบกร่องจากการปรับกรม. เปิดสภาสิงหาคมนี้นายกฯได้เห็นการเมืองของจริงแน่, มติชน, คอลัมน์เดินหน้าชน, 4 กรกฎาคม 2556; สรวุฒิ สิงห์เอี่ยม: “มีอบติด-ไม่ติด” – บ้านเมืองปรับโหมดเข้าสู่ความร้อนแรงและสุ่มเสี่ยง ไกลวันเปิดสภามีการปลุกกระแสปล่อยข่าวโดยเฉพาปฏิวัติ ดังนั้นนายกฯ จึงต้องรีบออกแถลงข่าวผ่านทีวีประกาศเป็นเจ้าภาพตั้งสภาปฏิรูปการเมืองออกแบบประชาธิปไตยและทาบตามฝ่ายต่างๆ แม้มีเสียงวิจารณ์ว่ารัฐบาลซื้อเวลา เบรกมีอบตั้นพ.ร.บ.นิรโทษกรรม แต่อีกมุมอาจต้องการส่งสัญญาณให้ส.ส.เพื่อไทยถอนร่าง เพราะการตั้งสภาปฏิรูปเพื่อลดความขัดแย้ง หากปล่อยให้เดินหน้าในสภา ก็ยากที่จะได้รับความร่วมมือ ปชป.-กลุ่มตรงข้ามรัฐบาลจึงตั้งแง่เรียกร้องให้ถอนร่างก่อนจึงจะร่วมวงคุยด้วย วรชัย เหมะ ผู้เสนอร่างพอจะรับรู้สัญญาณจึงบอกพร้อมที่จะถอนแต่ตั้งแง่บอกรัฐบาลต้องออกเป็นพ.ร.ก. ดูแลการเดินทางสภาปฏิรูปคงหืดขึ้นคอ เพราะแต่ละฝ่ายตั้งแง่กันไปมา, มติชน, คอลัมน์เดินหน้าชน, 7 สิงหาคม 2556; จำลอง ดอกปิก: “กล้าในสิ่งที่พึง” – เพื่อไทยมีสิ่งที่รักษาไว้คือนโยบายที่ประกาศแล้วทำ อาทิ แก้รัฐธรรมนูญ แต่ตอนนี้เหมือนท่าลายจุดแข็งตัวเองคือเอาร่างนิรโทษกรรมล้างผิดหมด การตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวจะได้รับการยอมรับเมื่อกล้าทำสิ่งที่ประนีประนอมกับคนส่วนใหญ่หรือหลักการสำคัญ เช่น โหวตวาระ 3 มาตรา 291 ยืนยันอำนาจรัฐสภา ยืนยันการแก้ไขขยายสิทธิเสรีภาพ เมื่อเรื่องใหญ่สมควรสู้กลับถอย คิดทำแต่เรื่องไม่เป็นเรื่อง กล้าคิดกล้าทำแบบนี้มีคำถามว่าถูกต้องเหมาะสมเพียงไร, มติชน, สถานีคิดเลขที่ 12, 28 ตุลาคม 2556)

มีการนำกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อมาประกอบเรื่องเสียบัตรแทนกัน (วรศักดิ์

ประยูรศุข: “ความคิดที่ต่างกัน” – ตรรกะยอดเยี่ยมเกี่ยวกับเสียงข้างมากข้างน้อยคือโงมตีว่า ข้างมากลากไป เผล็ดจัดการรัฐสภา อันที่จริงเรื่องข้างมากข้างน้อยเป็นพื้นฐานประชาธิปไตยไม่เช่นนั้นระบบจะไม่มีทางออกจากความเห็นที่แตกต่างอย่างสันติได้เลย แต่ก็มีพยายามหักล้างความชอบธรรมของเสียงข้างมากกว่า ประชุมโจรข้างมากลงมติที่ไรชวนไปปล้นทุกที แต่ความจริงกว่าจะมานั่งในสภาทุกคนผ่านเลือกตั้ง ผ่าน กกต. จะมาเอาข้างน้อยเป็นหลักด้วยเหตุข้างมากเป็นโจรคงไม่ไปไหน เวลาเลือกตั้งคงแย่งเป็นฝ่ายแพ้วจะได้ ไม่ต้องเป็นโจร ดังนั้นถ้ายืนกับหลักและกติกา ทุกอย่างจะเดินไปได้อย่างปกติ ข้างมากเองคะแนนเสียงท่วม ้นอยู่ ๆ ไปเสียบัตรแทนกัน ้อที่ควรปกติเลยไม่ปกติ เห็นๆ กันอยู่, มติชน, คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12, 26 กันยายน 2556; กล้า สมุทวณิช: “เกมประสานงา” – การเมืองไทยเข้าสู่ทางตัน มีภาวะคนสองกลุ่ม ใหญ่ไม่ยอมรับกันได้ ฝ่ายต้านรัฐบาลเหยียบคันเร่งสุด รัฐบาลแสดงสัญญาณไม่หลบ ทางเบี่ยงพอมือคือ รัฐบาลขอโทษประชาชนเรื่องกฎหมายนิรโทษกรรม และอธิบายความบกพร่องผิดเพี้ยนในกระบวนการแก้ รัฐธรรมนูญเรื่องที่มาส.ว. ข้อโต้แย้ง ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหรือไม่เถียงกันทางวิชาการได้ แต่ในเรื่อง ข้อเท็จจริงหากเป็นไปตามศาลก็ควรรับผิดชอบ ส่วนฝ่ายต้านรัฐบาลก็ต้องยอมรับว่า รัฐบาลมาจากเสียง ข้างมาก การต่อต้านควรพอสมควร ไม่เช่นนั้นเหมือนรถบัส 2 คันชนกัน, มติชน, 29 พฤศจิกายน 2556)

นอกจากชี้ให้เห็นการรุก-รับทางการเมือง มีการวิพากษ์กระบวนการตั้งสภาปฏิรูปการเมือง และจุดประกายถึงกระบวนการทำงาน (วรศักดิ์ ประยูรศุข: “ถกโต้-ถกปฏิรูป” – นายฯ เสนอตั้งสภา ปฏิรูปการเมืองให้แวดวงต่าง ๆ ร่วมวงวิพากษ์วิจารณ์ บางคนเสนอทำนองออกแบบประเทศไทย ระดม องค์กรต่าง ๆ ตั้งเป้าผลักดันให้มีคนติมาก ๆ วิธีการประชุมเดินสายทั่วประเทศใช้บัก่อนใหญ่จบด้วย เอกสารปีกใหญ่ ซึ่งโบราณไม่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพราะไม่ได้แตะโครงสร้าง เป็นแนวคิดเก่า ๆ ที่ บอกว่าปฏิรูปนักการเมืองให้ดีกว่า ดังนั้นโจทย์ต้องเปลี่ยนวิธีการที่ล้มเหลวมาแล้ว ถ้าเป้าหมายที่ประชาธิปไตย ต้องคิดถึงประเด็นสิทธิเสรีภาพ ต้องมุ่งแก้ข้อจำกัดไม่ใช่สร้างข้อจำกัด กฎหมายต้องให้หลักประกันสิทธิ เสรีภาพโดยผู้รักษากฎหมายไม่ใช่แข่งแซ่ด้วยคำว่าเลือกปฏิบัติ ถ้าผู้คนได้รับบรรทัดฐานเดียวกัน เงื่อนไข การแตกแยกจะลดลง แต่คนที่อยู่องค์กรนี้ต้องทำงานตามเนื้อผ้าไม่เลือกข้าง ไม่มีธง แต่ปัญหาคือจะไปถึง ได้อย่างไร มีอุปสรรค เช่น มีคนที่เชื่อว่าปลายทางปฏิรูปมีทักษิณ แคนนี้ก็เรียกแขกเป่านกหวีด อย่างเบาๆก็หู ตึงตึงป้อมไม่เล่นด้วย การสร้างสภาปฏิรูปเพื่อให้เกิดการพุดจาเห็นมุมมองของอีกฝ่าย ตอกย้ำว่า ถ้าอคติ ขวางการอยู่ด้วยความเป็นธรรม ก็ต้องยกกันอย่างนี้, มติชน, คอลัมน์สถานีคิดเลขที่ 12, 15 สิงหาคม 2556)

กรอบเร้าอารมณ์เรื่องความแตกแยก (3 ชิ้น) มีวิสิษฐ เดชกุญชร คอลัมน์นิสต์ประจำระดับ ผู้บริหารเขียนทั้งหมด เสนอมุมมองลดความชอบธรรมการชุมนุมของคนเสื้อแดง และคาดการณ์ว่า การ แก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ “เกิดการปะทะกันระหว่างกลุ่มคัดค้านและกลุ่มสนับสนุนการแก้ไข” และ “จะทำให้ลูกกลมเป็นสงครามกลางเมือง” (วิสิษฐ เดชกุญชร: “กำลังบายหน้าไปสู่ความพินาศ?” – กวป. สวมเสื้อแดงปักหลักชุมนุมหน้าศาลรัฐธรรมนูญ 14 วันแล้วบังคับ 9 ตุลาการยุติบทบาท และอ้างชุมนุมโดย สงบแต่เมื่อดูพฤติกรรมยากจะเชื่อเพราะข้อเรียกร้องเป็นเชิงบังคับ ยังประกาศให้ผู้ชุมนุมแต่งดำ จะนำ กระตุกวิญญานไปลอยอังคาร และจะมาเรื้อนแสนซบไล่ อีกด้านเครือข่ายประชาชนแนวร่วมคนไทยรักชาติ เข้ากทม.ชุมนุมบ้างปกป้องศาลรัฐธรรมนูญ ที่น่าห่วงคือทั้งสองกลุ่มหากเคลื่อนใกล้เข้ากันหรือฝ่ายใดใช้ กำลังรังควานอาจเกิดบานปลายสู้กัน ขณะที่ไม่ได้ยินข่าวสดช.เตรียมกำลังเพื่อสองกลุ่มสู้กัน ถ้าเป็นเจตนา ของผู้ใดให้เกิดปะทะจลาจลเพื่อใช้กำลังเข้าปราบปรามถือโอกาสยึดอำนาจจะได้เขียนรัฐธรรมนูญใหม่ นิร โทษ ความพินาศจะเกิดแต่บ้านเมือง, มติชน, 7 พฤษภาคม 2556; “กลางแห่งความพินาศ” – รัฐบาลและ เสียงข้างมากภายใต้บงการทักษิณ สมคบเดินหน้าให้รัฐธรรมนูญได้รับการแก้ไขและประกาศใช้.ร.บ.นิร

โทษกรรม แม้มีผู้ร้องศาลรัฐธรรมนูญเรื่องร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญและมีการรับคำร้อง นายกฯ นำร่างขึ้นทูลเกล้าฯ หากลงพระปรมาภิไธยจะเกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง คือ เมื่อเปิดให้บุพการี คู่สมรส บุตรลงได้ จะเท่ากับเป็นฐานกำลังของเพื่อไทยให้แกร่งยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน คปท. กปท. ระดมคนต่อต้าน แต่นปช. ก็ระดมคนมาเช่นกัน เกรงว่าจะปะทะกันบานปลายจลาจล รัฐบาลอาจชนะแต่แค่ชะลอความพินาศ, มติชน, 22 ตุลาคม 2556)

4) หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านบทความจำนวน 57 ชิ้น มีการกำหนดกรอบข่าวผ่านพาดหัวข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลัก 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1. กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (24 ชิ้น = 42.10%) 2. บทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (21 ชิ้น = 36.84%) 3. กรอบเจ้าอากรมณ์เรื่องความแตกแยก (6 ชิ้น = 10.53%) 4. กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นของข่าวสื่อ (3 ชิ้น = 5.26%) 5. กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (2 ชิ้น = 3.51%) และ 6. กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (1 ชิ้น = 1.75%)

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 47 ชิ้น (82.46%) กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบเจ้าอากรมณ์เรื่องความแตกแยก กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ และกรอบการต่อสู้ทางการเมือง รวม 10 ชิ้น (17.54%) เท่ากับเน้นเสนอกรอบเชิงอำนาจ (สัดส่วน 82.46% ต่อ 17.54%) คือ ที่มาของอำนาจอธิปไตย ความสมดุลของอำนาจในโครงสร้างการเมือง และการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ตารางที่ 4-13 การกำหนดกรอบบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์

กรอบบทความ	วาระ 1	กมธ.วิสามัญ	ก่อนวาระ 2	วาระ 2 ที่มาส.ว.	วาระ 3 ที่มาส.ว.	ศาลาตัดสิน	หลังศาลาตัดสิน	รวม
รธน.กับ ประชาธิปไตย	2 100%	8 53.33%	5 83.33%	3 60%	1 20%	5 45.45%	-	24 42.10%
บทบาทและอำนาจ ของศาลรธน.	-	2 13.33%	-	-	3 60%	5 45.45%	11 84.62%	21 36.84%
เทคนิคการแก้ไข รธน.	-	-	-	2 40%	-	-	-	2 3.51%
รวมกลุ่มกรอบเชิง อำนาจ	-	10 66.67%	5 83.33%	5 100%	4 80%	10 90.91%	11 84.62%	47 82.46%
การเจ้าอากรมณ์ เรื่องความแตกแยก	-	2 13.33%	1 16.67%	-	1 20%	-	2 15.38%	6 10.53%
การเบี่ยงเบน ประเด็นข่าวของสื่อ	-	3 37.5%	-	-	-	-	-	3 5.26%
การต่อสู้ทาง การเมือง	-	-	-	-	-	1 9.09%	-	1 1.75%
รวมกลุ่มกรอบเชิง การเมือง	-	5 33.33%	1 16.67%	-	1 20%	1 9.09%	2 15.38%	10 17.54%
รวมทั้งหมด	2 100%	15 100%	6 100%	5 100%	5 100%	11 100%	13 100%	57 100%

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละกรอบ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีสัดส่วนสูงสุด (42.10%) คอลัมน์นิสต์ประจำที่เป็นคนในกองบรรณาธิการ คอลัมน์นิสต์ประจำภายนอก และผู้เขียนที่ส่งบทความเข้ามาเป็นครั้งคราว เสนอมุมมองคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกชิ้น ทั้งภาพรวมการแก้ไขและ

การแก้ไขรายมาตรา ได้แก่ เสนอมุมมองว่า “เป็นการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เอื้อประโยชน์ให้คนบางกลุ่ม” (แก้วสรร อติโพธิ: “การปกครอง 2 ชั้นของระบอบทักษิณ” – บ้านเมืองกำลังประสบปัญหาทุกด้าน มองภาพการเมืองเหมือนไม่มีนายกฯ-ส.ส.ที่คอยดูแล เพราะเอาแต่ทุ่มเทแก้รัฐธรรมนูญ 5 วัน 5 คืน เร่งร่างนิรโทษฯ ปลดอัยการปฏิรูปเป็นมานานควั่นคลังไปหมด ตัวการคือระบอบทักษิณสร้างการปกครอง 2 ชั้นคือชั้นทำงานและชั้นทำอำนาจ ชั้นแรกคุมการได้อำนาจ-ใช้อำนาจ ดันกฎหมายล้างผิด-รื้อรัฐธรรมนูญใหม่ และทักษิณบงการมุ่งครองอำนาจระดับสูงเป็นชั้นทำอำนาจ ดังนั้นนายกฯต้องประกาศอิสรภาพจากคนบงการมาทุ่มเททำงาน บ้านเมืองจะสงบโดยไม่ต้องตั้งสภาปฏิรูป หากระบอบทักษิณไม่หยุดหน้าด่านแก้ไขกฎหมายล้างผิดและรัฐธรรมนูญ คูบ้านเมืองล้มเหลว การแข็งข้อของพลเมืองไทยจะตั้งสังคมออกจากกรอบระบอบทักษิณได้หรือไม่เป็นคำถามที่จะได้คำตอบในไม่กี่เดือนแน่, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 4 กันยายน 2556)

มีที่คนจะว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร โดยยกการคัดค้านการแก้มาตรา 68 ว่า “ล้มสถาบันศาลและสถาบันเบื้องสูง” รวมถึงนำกรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยกที่ลดความชอบธรรมของคนเสื้อแดงมาประกอบ (เปลว สีเงิน: “ด้วยความเจ็บปวดครบครัน” – ยิ่งลักษณ์นำประเทศตัวเองไปประจานในโลกด้วยข้อมูลที่บิดเบือนว่าเป็นประชาธิปไตยเท่ากับตบหน้าประเทศไทย พ.ศ.นี้ไม่มีอะไรในประเทศที่ทักษิณทำ แล้วประชาชน องค์กรไหนกล้าหือในเมื่อทุกสถาบันพร้อมเพื่อวงศ์ชินวัตร? นายกฯ ตาใสชื่อพูดขณะที่คนไทยฟังแล้วตาชุ่นตาขวางอยากตะโกนบอกว่า การแยกแผ่นดิน ปล้นชาติ มุ่งล้มระบอบ ล้มสถาบันคือความเจ็บปวดของคนไทย อุจจาระราทของยิ่งลักษณ์สะท้อนวันเผด็จศึกแนวรบเพื่อไทยพร้อม นปช. รัฐสภา ทำเนียบ ไพร่ นอกประเทศ มะเขือเทศ แดงโม สี้อ อาจารย์มหาวิทยาลัยพร้อม ประเทศและสถาบันตุลาการอยู่ใต้วงล้อมกองทัพพร้อมทักษิณตั้งค่ายตีโอบ มีการประกาศไม่อยู่ใต้อำนาจสถาบันตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นปช.ปิดล้อมศาลรัฐธรรมนูญ กองกำลังผสมกเขวราก อาจารย์ สี้อวิทย์ได้รับคำสั่งให้ตริ่งไว้ไล่ล่าตัวตุลาการไว้รอสมทบทัพใหญ่ดันกฎหมายล้างโทษพร้อมตะลุยแก้รัฐธรรมนูญให้ราบเป็นหน้ากลอง คำพูดยิ่งลักษณ์ที่จริงคือ มันจะเป็นความเจ็บปวดของครอบครัวดิฉันขนาดไหนถ้าไม่ช่วยพี่ชายยึดประเทศไทยให้สำเร็จ?, ไทยโพสต์, 1 พฤษภาคม 2556)

แสดงการคัดค้านภาพรวมและคัดค้านการแก้ไขรายมาตรา โดยให้เหตุผลไปพร้อมกันว่า การแก้ไขมาตรา 68 เป็นการ “ล้มศาล” “ตัดทอนอำนาจประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ” นำไปสู่การ “ล้มสถาบันและยึดประเทศ” มาตรา 190 เป็นการ “ขายชาติหาประโยชน์ให้ตนเอง” การแก้ที่มาส.ว. เป็นการ “แลกเปลี่ยนผลประโยชน์กับการแก้มาตรา 237” (เปลว สีเงิน: “ใกล้ถึงขั้นหักด่านประชาชน!” – ทักษิณกำลังใช้แผนบันได 3 ชั้นไล่ยึด 3 สถาบันหลักของชาติก่อนยึดหมดทั้งชาติ ตอนนี้อยู่ฝ่ายบริหาร รัฐสภาเรียบร้อยแล้วเหลือแต่สถาบันตุลาการที่ยังร่องแรง จึงสั่งทัพรุกไล่บดขยี้ต่อเนื่อง! แนวรบด้านคลังแตกแล้วปล้นไป 2 ล้านล้านไพร่พลหมดห่วงกองทัพเดินด้วยท้อง หัวหน้าใหญ่ฝ่ายวุฒิสภาผู้นิยมความเป็นกลางข้างทักษิณนำกำลังบางส่วนสวมมีกั๊ด คนเดียวใช้แมง 2 สิทธิ 2 อำนาจลงชื่อถอดถอนและขึ้นไปนั่งใช้อำนาจเป็นกลางแบบที่ไม่มีมนุษย์ผู้มีจริยธรรมที่ไหนทำกัน ทพนปช. เพื่อไทย วุฒิสภาตะลุยแก้รายมาตรา ยึดอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ยึดอำนาจการมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรา 68 จะเปลี่ยนประเทศหลังจากนี้หลังแก้มาตรานี้สำเร็จ สถาปนาระบอบทักษิณ! และยิ่งตัดสิทธิการรับรู้ตามมาตรา 190 เอาประเทศไปลงทุนสนองประโยชน์ตน ส่วนรัฐสภาไปไกลๆ มึงอย่าเสือก และยิ่งร่วมมือปล้นบนประโยชน์ต่างตอบแทนแก้มาตรา 237 ให้ส.ส.ไม่มียุบพรรค ส่วนส.ส.แก้ให้ส.ว.มาจากเลือกตั้ง ไม่จำกัดวาระ นี่คือการขยี้หวังชิงอำนาจในกำมือแดงทั้งแผ่นดิน เป็นสภาพกตัญหากร่วมเพศ การแก้รายมาตรายังเปิดช่องเขียน

ใหม่ทั้งฉบับ ทักษิณมีชีวิตอยู่ไม่นานจำเป็นต้องใช้แผน 3 ชั้นเผด็จศึกเบ็ดเสร็จก่อน 2558 ประเทศจะตกในกำมือทักษิณ ถามพวกกูยยัง ? ว่ายอมมัย, ไทยโพสต์, 3 เมษายน 2556)

การคัดค้านภาพรวมการแก้ไขยังนำกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เสนอทัศนะว่า เป็น “เสียงข้างมากลากไป” มาประกอบ (พิทยา ว่องกุล: “ประชาธิปไตยทางตรง” – การต่อสู้ทางการเมืองมุ่งสู่การยึดอำนาจสูงสุดผ่านระบอบประชาธิปไตยเสียงข้างมากที่อุปถัมภ์โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลใด ๆ นอกจากช่วงชิงโอกาสยึดอำนาจให้มากและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีเป้าสำคัญที่กลไกอำนาจรัฐสู่เผด็จการประชาธิปไตยสมบูรณ์แบบ ได้แก่ ยึดอำนาจรัฐผ่านกฎหมายที่ใช้ควบคุมบังคับประชาชนนั้นคือรัฐธรรมนูญ การเมืองที่มีแนวโน้มรุนแรงแตกหักจึงขึ้นกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญหลายมาตรา ขจัดมาตราที่เป็นอุปสรรคและไม่เอื้อประโยชน์ให้นักการเมืองออกไป การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นกลไกที่ถูกวางแผนไว้หรือไม่? คงพิจารณากันได้ ดังนั้นประชาธิปไตยทางตรงจะเป็นทางออกที่รู้เท่าทันและระดมมวลชนออกมาคัดค้านอย่างกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม “ทักษิณคิดเพื่อไทยทำ” จึงฉวยโอกาสรุกหนักสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในภาวะกลียุคประชาธิปไตยทางตรงจะเกิดขึ้นและเป็นทางออก, ไทยโพสต์, คอลัมน์เตือนภัยโลกไร้พรมแดน, 1 เมษายน 2556)

การคัดค้านรายมาตราตามแต่ละช่วงที่รัฐสภาพิจารณา ได้แก่ คัดค้านการแก้ไขมาตรา 68 โดยเห็นว่า เป็นการ “ล้มศาล” “ตัดทอนอำนาจประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ” และ “หวังแก้รัฐธรรมนูญทั้งฉบับเพื่อช่วยทักษิณ” (ดอน ลูกตาปี: “พูดกับทำไม่เหมือนกัน” – เวลานี้เพื่อไทยกำลังเร่งผลักดันการแก้ไขรัฐธรรมนูญหลังจากไม่สำเร็จในครั้งที่แล้ว มาตราที่ขอแก้ไขมีมาตรา 68 ที่หมายมั่นว่า หากแก้ไขสำเร็จหมายถึงต่อไปต้องร้องศาลรัฐธรรมนูญผ่านอัยการสูงสุดเท่านั้น เพื่อไทยย้าจุดยืนการแก้ไขว่า รัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย ถามการตัดสิทธิประชาชนร้องศาลรัฐธรรมนูญในมาตรานี้เป็นประชาธิปไตยหรือไม่? ปากพูดว่าเพื่อประชาธิปไตย แต่ที่กำลังทำนั้นกลับตรงกันข้าม, ไทยโพสต์, 11 เมษายน 2556; สมจิตต์ นวเครือสุนทร: “ทศลักษณ์ทักษิณมิกส์” – เอนจอนาสือเป็นขี้ข้าให้ผู้นำประเทศดองย้า คำโกหกด้วยการนำคำว่าประชาธิปไตยมาบังหน้าเผด็จการทุนสามานย์ สมเพชผู้หญิงคนหนึ่งไม่เคยแสดงวิสัยทัศน์ประชาธิปไตยผ่านกลไกสภา ไม่กล้าแม้แต่จะอธิบายความคิดแก้รัฐธรรมนูญ เมื่อร่างเข้าสภาก็ไม่เคยเห็นหัวแถมสารภาพงๆ ว่า ไม่เข้าใจว่าแก้มาตรา 68 ตัดสิทธิประชาชนตรงไหน ทั้งที่คนทั้งประเทศรู้กันหมดว่า ต้องการตัดทอนช่องทางให้เหลือเพียงช่องทางเดียวที่รัฐบาลคุมได้ จะไม่เรียกสิทธิไม่ได้ไป สมเพชที่เธอบอกว่า ปรับสมดุลประชาธิปไตยแต่เธอและพี่ชายคือคนที่ทำลายเอง อ้างว่า สิ่งที่มีมนุษย์ชั่ว ๆ กลุ่มหนึ่งพยายามทำคือรวบอำนาจ 3 ฝ่ายอยู่ภายใต้อุ้งตีนฝ่ายบริหารชั่วชาติเป็นการสร้างสมดุล ทั้งที่คือสร้างรัฐไทยใหม่รองรับตระกูลชินให้เป็นใหญ่โดยไม่มีใครตรวจสอบถ่วงดุล เป็นเหตุผลว่าทำไมคนถึงหมดความอดทน อุลันบาตอแหลจนนำมาซึ่งวสิกะหรีฯแม้ไม่เอียนนามก็รู้เลยว่าเป็นใคร, ไทยโพสต์, คอลัมน์วันอาทิตย์สไตส์สมจิตต์, 5 พฤษภาคม 2556; เปลาว สีเงิน: “วันที่จะสุดขอยของประชาชน” – พ.ร.บ.เงินกู้ 2 ล้านล้านผ่านรัฐบาลก็จะมีเงินให้เล่น เอชชงลากระบอบทักษิณก็ไม่อยู่เว้นแต่กรณีเดียวคือสะดุดตีนประชาชน! เหลืออีกภารกิจเดียวทักษิณจะหียบประเทศไทยใส่ปากเคี้ยวได้คือ แก้รัฐธรรมนูญเพื่อตั้ง.ส.ร. เขียนรัฐธรรมนูญใหม่ตามใจชอบ, ไทยโพสต์, 13 สิงหาคม 2556)

คัดค้านการแก้ไขที่มาส.ว.ให้มาจากเลือกตั้งทั้งหมด โดยเห็นว่า “เป็นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กันระหว่างส.ส.ว.” “สภาผู้เมียม” และ “กินรวบประเทศ” (เปลาว สีเงิน: “เมื่อเคี้ยวขันไกล้เป็นเกลียว” – ดาวอังคารที่กรกฎทำมุมตั้งฉากเสาร์ที่ราศีตุล มีชานานจะมันส์ยกกรงจากผลคำตัดสินศาลเรื่องกฎหมายในสภานิมที่บ่มจากเนื้อในตัวเอง ไกล่กันนี้คือร่างรัฐธรรมนูญที่คาอยู่ จะโหวตมาตรา 291 ไปเลยตั้งส.ร.สร้างระบอบทักษิณหรือค่อย ๆ ไปทีละมาตรา อย่างเรื่องส.ว.เลือกตั้งเป็นการต่างตอบ

แทนพวกส.ว.นิยมทักษิณ ให้เลือกตั้งทั้งหมดผู้สมัครสายนิยมทักษิณคงได้รับเลือกมากกว่าครึ่งก่อน ถ้าอำนาจไม่พลิกทักษิณคงยึดประเทศเกือบเบ็ดเสร็จ เหลือศาลแต่ก็มีอำนาจบริหารจะออกกฎหมายอะไรก็ตามใจปรารถนา ตอนนี้ 2 สภาเป็นของเขาเท่ากับประเทศไทยทักษิณเป็นประมุข ส.ว.สรรหาคั้งนี้ยังขนาดนี้ ประธานวุฒิสภาประกาศสวามีภักดีไม่ยอมรับอำนาจศาลร่วมกับ 312 ส.ส.ส.ว. ถ้าให้ส.ว.เลือกตั้งทั้งหมดไม่มีส.ว.สรรหาคะคนประเทศจะเหลืออะไร, ไทยโพสต์, 19 สิงหาคม 2556)

คัดค้านการแก้ไขมาตรา 190 โดยเสนอทศนะว่า “**ขายชาติ**” มีผลประโยชน์ทับซ้อน และ “**ปิดหูปิดตาประชาชน**” (เปลว สีเงิน: “เพื่อฟุ้งนี้ต้องมีนิติธรรมาลื้อ” – รัฐบาลขยายพ.ร.บ.ความมั่นคงออกไปเรื่อย ๆ ถึงวันนี้ระบอบทักษิณล้าพองสุด ๆ ไม่มีอะไรที่รัฐบาลยังลักษณะอยากได้อีกจะทำแล้วจะทำไม่ได้ ล่าสุดแก้มาตรา 190 วาระ 2 เรียบร้อยแล้ว จะผ่านวาระ 3 วันที่ 2 พ.ย.หมายถึงอำนาจประชาชน-รัฐสภาถูกระบอบทักษิณยึดไปเป็นอำนาจของตัวเองในการไปทำข้อตกลงกับต่างประเทศด้านเศรษฐกิจพลังงาน ทรัพยากรโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐสภา ประเทศจะเป็นแค่บริษัทของทักษิณ ทักษิณสามารถไปตกลงธุรกิจพลังงาน ทรัพยากรกับประเทศไหนได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐสภาและประชาชนเจ้าของประเทศ รัฐสภาคอยรับทราบอย่างเดียว ทักษิณจะตกลงกับประเทศไหนก็ส่งยังลักษณะไปเยือนเซ็นสัญญาตราขายตามที่มีผู้จัดการใหญ่ประเทศไทยตกลงผลประโยชน์ไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว เหมือนกับแก้รัฐธรรมนูญสถาปนาสภาผู้เฒ่า แก้มาตรา 291 ฉีกทั้งฉบับแล้วเขียนใหม่ตามใจทักษิณซึ่งใครก็ต้านไม่ได้, ไทยโพสต์, 18 ตุลาคม 2556; วิวัฒน์ชัย อุตถากร: “ปล้นอธิปไตยไทย” – รัฐบาลถือโอกาสช่วงยุ่ง ๆ ด้านนิรโทษกรรมร่างรัฐธรรมนูญแก้มาตรา 190 เพื่อนิรโทษกรรมพวกที่เล่นละครตบตาว่าไปสู้เขมรในศาลโลกเต็มที่แล้วแต่ความจริงคือเสียพื้นที่แล้ว มาตรา 190 รวบอำนาจนิติบัญญัติมาอยู่ในมือฝ่ายบริหาร เป็นกฎหมายปล้นกลางแดด ร่างแก้ก่อนศาลโลกตัดสินไม่กี่วัน สมรู้ร่วมคิดวางหมากล่วงหน้า ต่อไปนี้ขั้นตอนการเจรจาไม่จำเป็นต้องให้ประชาชนรู้ ไม่ต้องมาขอจากสภา ปิดหูปิดตาประชาชนทำลายหลักตรวจสอบการใช้อำนาจรวบอำนาจในระบอบเผด็จการรัฐสภา แก้มาตรา 190 น่ากังวลกว่าพ.ร.บ.นิรโทษกรรมเพราะให้ปล้นพลังงานกลางทะเล ซีอีโอบริษัทน้ำมันยินดียิ่งที่เห็นมาตรา 190 ผ่าน แก้มาตรา 190 เปิดทางอธิปไตยไทยมีไว้ขาย อนาคตอาจเปิดทางคนไทยใจเขมรไปงุบงิบทำสัญญา นำพื้นที่อุดมด้วยทรัพยากรทางทะเลให้ตกอยู่ในมือทุนต่างชาติ ขอให้ร่วมกันคัดค้านล้างขบวนการทรราชทุนสามัญปล้นอธิปไตยไทย, ไทยโพสต์, คอลัมน์เศรษฐศาสตร์เพื่อชีวิต, 15 พฤศจิกายน 2556)

คัดค้านการตั้งสภาปฏิรูปการเมืองโดยมองว่า “**มีวาระซ่อนเร้นเพื่อช่วยพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร**” และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมาร่วมวิเคราะห์ว่า “**เป็นเกมของรัฐบาลหวังลดกระแสกดดัน**” (เปลว สีเงิน: “ปฏิรูปการเมือง คำเท็จก่อนฟัง” – นายกฯ เล่นบทนางเอกแกล้งการณ์ปฏิรูปการเมือง ปี 52-53 นางปลาแรดตัวไหนสวมเสื้อแม่ยกนั่งกลางวงนปช.กระตุ่นใช้ความรุนแรงล้มรัฐบาลเลือกตั้งถึงขั้นฆ่าทหาร-เผาเมือง คนเดียวกันหรือเปล่าที่ยกพฤติกรรมที่เคยทำมาอ้างในวันนี้ว่าใช้ความรุนแรง การตั้งสภาปฏิรูปเป็นกลวิธีเล่นไพ่ 2 หน้า เก็บเอาไปเล่นกับไพร่สุลุล ประชาชนรู้เช่นเห็นชาติไม่บริสุทธิ์ใจไปปฏิรูปกันเองในคอกควายไป หน้าหนึ่งเผด็จการรัฐสภาหักดิบออกกฎหมายล้างโทษ อีกหน้าประชาธิปไตยบอกปฏิรูปการเมือง ใครจะเอากะมึง ถ้ารักจะระดมความเห็นต้องจริงใจไม่ใช่เป็นเจ้ามือห่วยใต้ดินกินรวบแมงคนเดียว ทุกฝ่ายเขาเห็นอยู่แล้วเรื่องปรองดอง ไม่ใช่พอนายใหญ่ครวญก็รีบออกกฎหมายสุดซอย ปรองดองแบบนี้รับไม่ได้เพราะต้องมาจากคนทุกฝ่ายไม่ใช่คนมีส่วนได้เสีย ถอนพ.ร.บ.ล้างโจรจะมีคนมาร่วมปฏิรูป, ไทยโพสต์, 3 สิงหาคม 2556; พิทยา ว่องกุล: “สภาปฏิรูปหรือสภาปฏิวัติ?” – การปฏิรูปการเมืองเป็นวาระแห่งชาติของทุกคน นพ.ประเวศ วะสี พุดไว้ ขณะที่ของรัฐบาลทำนั้นเริ่มต้นก็ผิดพลาดคือ ฝ่ายที่มีปัญหาเป็นฝ่ายจัดให้มีสภาปฏิรูป กำหนดบุคคลเข้าร่วมอย่างคับแคบจากการเสนอของรัฐบาล คนที่มาก็

พวกเดียวกันสังคมไม่ยอมรับ สื่อ-นักวิชาการต่างประณามว่าปาที่หลอกประชาชน รัฐบาลไม่จริงใจเล่นเกม เบี่ยงเบนปัญหาลดความร้อนทางการเมือง แนวโน้มปฏิรูปไม่ได้เพราะเผด็จการข้างมากในสภาเอาทักษิณ เป็นเป้าหมาย ตลอดเวลาทุ่มกับกฎหมายปรองดองและแก้รัฐธรรมนูญเขียนกฎหมายช่วยทักษิณ หากจะ ปฏิรูปได้นั้นควรจะทำคือ ตั้งระเบียบวาระสภาปฏิรูปการเมือง มีขบวนการสังคมมหาชนทุกฝ่ายเข้าไป เสนอ ร่างต่อเวทีประชาชนต่าง ๆ ทำเป็นวาระแห่งชาติผ่านเวทีแลกเปลี่ยนทุกฝ่าย ปัญหาคือรัฐบาลจะนำไป ปฏิบัติใหม่เพราะมักปฏิเสธผลที่ออกมาแล้วไม่สอดคล้องกับประโยชน์ของตน ต้องลงสภาปฏิวัติประชาชน แทนผู้นำรัฐบาลที่ไม่ทำหน้าที่ในสภา, ไทยโพสต์, คอลัมน์เตือนภัยโลกไร้พรมแดน, 19 สิงหาคม 2556)

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ มีสัดส่วนรองลงมาในกลุ่มนี้ (36.84%) คอลัมน์ นิสต์ประจำในกองบรรณาธิการและจากภายนอก รวมถึงผู้ที่ส่งบทความเข้ามาตีพิมพ์ ทุกชิ้นให้มุมมองว่า **“ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการแก้ไขรัฐธรรมนูญ”** ส่วนใหญ่เสนอในช่วงก่อนและหลัง ศาลรัฐธรรมนูญตัดสิน (เปลว สีเงิน: “รัดอีกเปลวที่ล่าคดียังลักษณ์” – ตุลาการเขียนคำวินิจฉัยได้เพริศ แพรวทั้งสอนให้ความรู้ ซึ่ผิด-ถูก ส่วนนปช.ระดมคนมาเอาเข้าจริงหอมแหมเป็นสัญญาณตาย ชาวบ้าน ผละหนีรู้แล้วว่าทักษิณกินเมือง คำวินิจฉัยนี้บรรลุประโยชน์แก่บ้านเมืองออกมาว่า 6 ต่อ 3 แก้มิชอบ และ 5 ต่อ 4 เนื้อหาแก้แล้วได้อำนาจไม่ไปตามวิถีทางประชาธิปไตย ร่างพ.ร.บ.แก้รัฐธรรมนูญสภาผู้เมียง ตายโหงตายเป็นตายสนิทกระบอบทักษิณ ดังนั้นตอนนี้ควรประสานราชเลขาฯขอร่างพ.ร.บ.ผิดกฎหมายคืน มา ยิ่งลักษณ์ต้องรับผิดชอบ ตามสปีริตมนุษย์ใจประเสริฐเขาจะลาออกทันที ยิ่งลักษณ์มีจิตสำนึกบริสุทธ์ หรือ? 2 ประธานสภาฯต้องรับผิดชอบใหม่? หนึ่งหน้าหน้าด้าน ส่วน 312 ส.ส.ว.ที่ไม่รับอำนาจศาล รัฐธรรมนูญมีคนไปฟ้องข้อหากบฏแล้ว อาทิตย์ 24 พ.ย.นี้มากันเป็นล้านโล่มันลงไป, ไทยโพสต์, 2 พฤศจิกายน 2556; สกล หาญสุทธีวารินทร์: “ศาลรธน.มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยร่างแก้ไขเพิ่มเติมรธน. หรือไม่” – 20 พ.ย.ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า กระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาส.ว.มิชอบ ไม่ใช่ฉบับ เดียวกับที่ยื่นยุติ สอดใส่เอื้อประโยชน์ให้ส.ว.เลือกตั้งชุดปัจจุบันลงสมัครคราวหน้าได้เลย กำหนดวันแปร ญัตติมิชอบ ไม่เปิดให้สมาชิกอภิปราย เนื้อหากลับไปสู่จุดบกพร่องของรัฐธรรมนูญก่อนหน้า ส่วนผู้ไม่เห็น ด้วยระบุว่า ศาลไม่มีอำนาจ เรื่องนี้ประเทศประชาธิปไตยเขาแยก 3 อำนาจ ไทยมีศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจ ตามมาตรา 197 ประเด็นหลักคือ ร่างที่ยื่น วันแปรญัตติ การกดบัตร และเนื้อหาที่แก้ไข เป็นไปตามวิถี ประชาธิปไตยใหม่ ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ หากไม่ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วจะให้ฝ่าย ไตพิจารณา ฉะนั้นคดีอยู่ในอำนาจ การทำหน้าที่ของศาลไม่ใช่ก้าวล่วงเพราะทำหน้าที่วินิจฉัยไม่ได้ออก กฎหมาย ความเห็นของตุลาการยังมีข้อยุติและผูกพันตามมาตรา 216 การที่มีผู้ประกาศไม่รับอำนาจศาล รัฐธรรมนูญเท่ากับไม่รับอำนาจรัฐ-ศาล-กฎหมายสูงสุด, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 25 พฤศจิกายน 2556)

บางชิ้นนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่มีทัศนะว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการ **“ล้ม ศาลล้มสถาบันเบื้องสูง”** มาประกอบ (เปลว สีเงิน: “เมื่อเหิมหึกสถาบันก็คือวันจบ” – การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้งฉบับ ทั้งรายมาตราที่แน่ใจว่าเป็นของตายเอาเข้าจริงตัวเองนั่นแหละที่จะตาย ศาลเป็นด่านสุดท้ายที่ อำนาจระบอบทักษิณซื้อไม่ได้ รัฐบาลและรัฐสภาในอาณัติทักษิณแค้น ทักษิณเป็นบ้ำสั่ง 312 ส.ส.ว. ขบถ รัฐธรรมนูญไม่ยอมรับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ ส่งสมุนแดงล้อมศาลรัฐธรรมนูญประกาศจับตัวตุลาการขึ้น ศาลเตี้ย! แค้นนี้ก็จบแล้ว ถือว่าตายแล้วจากประชาธิปไตย อ้างเทิดทูนประชาธิปไตยกลับสร้างเลวกบฏกลไก ประชาธิปไตยเสียเอง อะไรที่ไช้กลไกประชาธิปไตยทำให้ตนเองได้ประโยชน์ก็บอกว่าประชาธิปไตย อะไรที่ ทำให้ตัวเองเสียกลับบอกว่าไม่เป็นประชาธิปไตย จนเป็นตลกโลกที่ปฏิเสธอำนาจศาล ศาลตัดสินได้พระ ปรมาภิไธย ฉะนั้นรัฐบาล 312 ส.ส.ว.คิดได้แค่นี้ก็ควรคุกเข่าควานท้องตัวเองขออภัยในความบังอาจกบฏ อำนาจ การแก้ไขรัฐธรรมนูญมีเป้าหมายยึดประเทศ เหมิเกริมขนาดไม่ขึ้นต่ออำนาจกฎหมายไทยใช้กำลังผสม

นปช.-ไม่ทราบฝ่ายหักหาญ สวรรค์ให้หน้าตาสะสวยแต่เสียดายไม่ได้ให้ความคิดคนมาด้วย, ไทยโพสต์, 3 พฤษภาคม 2556)

บางชิ้นชี้ประเด็นเรื่องเนื้อหาการแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.ที่จะทำให้เป็น “สภาผู้เฒ่า” “กินรวบอำนาจ” เทคนิคการแก้ไขที่ใช้ “เสียงข้างมากลากไป” “รวบรัดตัดความ” และ “กบฏทรราช” มาประกอบการให้น้ำหนักสนับสนุนอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ (เปลว สีเงิน: “วันเพื่อไทยทำรบศาลรัฐธรรมนูญ” – 28 ก.ย.สองสถาบันรัฐบาลระบอบทักษิณ-นิติบัญญัติสายส.ว.นิยมทักษิณผนึกกำลังหักด่านศาลรัฐธรรมนูญโหวตวาระ 3 ร่างแก้ส.ว.สภาผู้เฒ่าสุดหมายยึดอำนาจเบ็ดเสร็จ วันเสาร์ยังเรียกประชุมสภาโหวตให้ทันปีหน้าเลือกตั้งส.ว. มีคนบอกว่าอย่าผลิผลามอหังการเสียงข้างมากให้จะได้ทุกอย่างเพราะศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องไว้ กรณีเสียบัตรแทนกันเห็นได้จางๆ ร่างแก้ที่มาส.ว.สารพัดที่จะขัดกฎหมาย แล้วยังผลิผลามเข้าหักหาญ นายกฯ อยู่ในที่นั่งอันตรายเพราะต้องทุลเกล้าฯ หากไม่ชอบมาพากลต้องรับผิดชอบข้อหากบฏล้มล้างรัฐธรรมนูญ แต่ที่ม.น.กฯ ก็บอกให้เดินหน้าหักด่านลุยโหวตและทุลเกล้าฯ ได้เลย เมื่อพ้นจากระงับขนาดนี้จะเดินตามรอยพี่ชายเข้าเรือนจำก็แล้วแต่, ไทยโพสต์, 28 กันยายน 2556)

บางชิ้นยกเหตุผลว่า เป็นการระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท มาสนับสนุนอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ (เปลว สีเงิน: “นำขึ้นทุลเกล้าฯ มิเจตนา...แต่จงใจ” – ไม่รู้สึกอื่นใดมากไปกว่าเวหนานายกฯ ที่เดินหน้าโหวตร่างแก้ส.ว. สถาปนาสภาผู้เฒ่าปูทางระบอบทักษิณยึดประเทศ ช่างกล้าสวรรค์มีทางโยไม่เดิน แต่แถมประตุนรก 358 เสียงที่โหวตผ่านต้องรับผิดชอบในพิธีกรรมประโยชน์ต่างตอบแทน ซึ่งต้องคอยฟังตุลาการวินิจฉัย นอกจากนี้ยังมีความผิดทางสังคมเพราะเหิมเกริมแยกไม่ออกจากพฤติกรรมหยาบทางการเมืองปี 52-53 กับที่กำลังจะทำต่อสถาบันขณะนี้ด้วยการบังอาจทำทลายพระราชอำนาจ รู้ว่าโหวตแล้วต้องทุลเกล้าฯ ใน 20 วันก็ยังทำ ชัดแล้วว่าระบอบทักษิณประกาศศึกพร้อมแตกหักทุกสถาบัน เนื่องจากไม่บังควรนำสิ่งไม่บริสุทธิ์ทุลเกล้าฯ แต่ยิ่งลักษณะทำ ถึงที่สุดแล้วมีแต่ประชาชนไม่ยอมให้ใครมากระทำต่อสถาบัน นำกฎหมายมีปัญหาให้กษัตริย์เท่ากับจงใจตั้งลงมาเป็นผู้ขัดแย้ง ถ้าลงพระปรมาภิไธยก็จะมีประชาชนส่วนหนึ่งไม่พอใจ ถ้าไม่ลงรัฐบาลก็จะไปพูดในมุมไม้ปรดเกล้าฯ ก็จะมีประชาชนอีกส่วนไม่พอใจเท่าดับตั้งสถาบันเป็นเกราะให้ตนเอง มีความเป็นไปได้ที่ทีมงานระบอบทักษิณจงใจทำให้สถาบันกับประชาชนเผชิญหน้ากัน เป็นแผนระบอบทักษิณหวังก่อกองสถาบัน, ไทยโพสต์, 30 กันยายน 2556; แก้วสรร อติโพธิ: “โง่?...หรือเลว?...หรือทั้งเลวทั้งโง่?” – พลพรรคเพื่อไทยดาหน้าประกาศศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจตรวจสอบร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กำลังจะรื้อที่มาส.ว. และแข็งแช่ให้นายกฯ นำขึ้นทุลเกล้าฯ อย่าไปรื้อศาลรัฐธรรมนูญที่คร่อมเลน ที่จริงเรื่องนี้ไม่ใช่สภา-ศาลใครใหญ่กว่ากัน แต่เป็นเรื่องแบ่งงานในอำนาจในคดีความ ศาลมีอำนาจชี้และผูกพันทุกองค์กรตามมาตรา 216 ถ้ามว่าตอนนี้ทุลเกล้าฯ ได้ใหม่ ตอบได้ว่าในหลวงทรงมีพระบรมราชโองการโดยคำแนะนำของสภา ฉะนั้นเรื่องต้องหมดปัญหาทุกอย่างก่อน ถ้าค้างศาล ก็ต้องรอศาลตัดสินก่อน จะให้ในหลวงเป็นศาลตัดสินศาลรัฐธรรมนูญอีกทีหรือมันเป็นไปได้ ท่านดูแลคดีถั่วแล้วหรือยัง ดังนั้นเรื่องนี้ทุกฝ่ายต้องยอมอยู่ใต้กฎหมาย อำนาจอันเป็นที่สุดอยู่ที่ศาล ศาลอยู่ในแดนกฎหมายคอยรักษากฎหมาย กำกับการใช้อำนาจทางการเมือง กฎหมายไม่ได้โง่บังคับให้นายกฯ พาบ้านเมืองไปสู่ทางตัน เธอทำไปเพราะโง่หรือเลว อาจจะทำทั้งเลวทั้งโง่, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 2 ตุลาคม 2556; สมจิตต์ นวเศรษฐ์: “เอาประชาธิปไตยคืนจากรบอบทักษิณ (6) ฟันธงตระกูลชินสืบลั่นดาหน้าทลายพระราชอำนาจ” – ยิ่งลักษณะถวายนกฎหมายที่มีปัญหาในวันเดียวกับทักษิณทุลเกล้าฯ กฎหมายมีปัญหา คุณกษัตริย์แล้วคงเป็นการจัดข้อศาลรัฐธรรมนูญ กัดต้นสถาบัน ดังนั้นมีอาจเรียกว่าจงรักภักดีรัฐธรรมนูญบอกทุลเกล้าฯ ใน 20 วัน ฉะนั้นชะลอเรื่องได้ แต่นี่กลับรีบส่ง การทุลเกล้าฯ ขณะศาลรัฐธรรมนูญยังวินิจฉัยไม่แล้วเสร็จเป็นการมิบังควร นี่โง่ถาวรหรือแกล้งโง่เพื่อทำทลาย นอกจากนี้ หากไม่

พระราชทานคืนหากให้สภาใช้เสียง 2 ใน 3 ก็เป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้น จะเท่ากับไม่ยอมรับพระราชอำนาจทักษิณอำมหิตต่อประเทศ ส่งน้องสาวสู่แดนประหารด้วยการบีบศาลรัฐธรรมนูญ กดดันเบื้องสูง, ไทยโพสต์, คอลัมน์วันอาทิตย์สไตส์สมจิตต์, 6 ตุลาคม 2556)

บางชิ้นจุดประกายให้ถกเถียงว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” เพราะไทยถือหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไม่ใช่หลักความมีอำนาจสูงสุดของรัฐสภา (บรรเจิด สิงคะเนติ: “ศาลรัฐธรรมนูญกับระบบเสียงข้างมาก” – ศาลรัฐธรรมนูญในโลกมี 2 รูปแบบคือ ออสเตรียโมเดลที่ควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย กับ เยอรมนีโมเดลที่พิทักษ์กติกาสเสรีประชาธิปไตย คุ่มครองฝ่ายข้างน้อย ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญ คุ่มครองสิทธิเสรีภาพประชาชน ไม่ปล่อยเสียงข้างมากตามลำพัง ถ่วงดุลเสียงข้างมาก ศาลรัฐธรรมนูญไทยได้รับอิทธิพลจากเยอรมัน ซึ่งไทยและเยอรมันต่างใช้ระบบรัฐสภามีข้อจำกัดคือข้างน้อยถ่วงดุลไม่ได้ กฎหมายทั้งหลายออกแบให้ข้างน้อยเสนอเรื่องไปศาลรัฐธรรมนูญได้ กรณีแก้รัฐธรรมนูญของไทยกับเยอรมันก็เหมือนกันคือ แก้ไปกระทบหลักการพื้นฐานไม่ได้ ของเยอรมันมี 2 หลักคือ แก้ไปกระทบการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพประชาชนกับกระทบหลักพื้นฐานไม่ได้เช่นเดียวกับมาตรา 291 (1) ศาลไทยและเยอรมันมิได้เขียนอำนาจนี้ไว้โดยตรง แต่ของเยอรมันเขียนบนพื้นฐานการถ่วงดุลเสียงข้างมากดังนั้นจึงเขียนช่องทางให้องค์กรตามรัฐธรรมนูญร้องศาลรัฐธรรมนูญได้ ส่วนรัฐธรรมนูญไทยไม่ได้บัญญัติ แต่มีมาตรา 214 กรณีเกิดความขัดแย้งระหว่างองค์กร สรุปคือศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสิทธิมาตรา 68 รวมถึงสิทธิประชาชนยื่นตรงต่อศาลด้วยมีนัยให้ศาลรัฐธรรมนูญเข้ามาควบคุมตรวจสอบอำนาจรัฐสภาในการแก้รัฐธรรมนูญ ไทยไม่ได้ถือหลักความมีอำนาจสูงสุดของรัฐสภาแต่ถือหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการตีความของศาลรัฐธรรมนูญที่จะนำมาสู่การปกป้องกฎหมายสูงสุดเพื่อถ่วงดุลระบบเสียงข้างมากจึงชอบด้วยรัฐธรรมนูญ, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 25 เมษายน 2556; วิชัย วิวิตเสวี ป.ป.ช.: “คำวินิจฉัยศาลรธน.ในมุมมองทฤษฎีรธน.” – คำวินิจฉัยที่กำลังวิพากษ์กว้างขวาง ข้อที่ถูกโจมตีมากคือหลักกฎหมายที่นำมาปรับใช้กรณีมิได้บัญญัติในรัฐธรรมนูญ แต่เป็นหลักที่ศาลรัฐธรรมนูญสร้างขึ้น การตีความแบบนี้เรียกโครงสร้างนิยมคือ รัฐสภาแก้รัฐธรรมนูญได้แต่ไม่สามารถทำลายโครงสร้างพื้นฐานรัฐธรรมนูญได้ คำวินิจฉัยนี้ศาลเป็นผู้ทำนุบำรุงคุณค่าของสังคม รักษาคุณค่าที่เป็นแกนกลางของสังคมได้แก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ไม่แค่ตัวอักษรแต่ค้นหาคุณค่าของรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นถือว่าไม่ผิดหน้าที่ ลงรอยกับกระแสทฤษฎีรัฐธรรมนูญโลก แม้จะนำสถาบันตุลาการไปสู่ความขัดแย้ง แต่มาตรา 216 ก็ให้คำตัดสินผูกพันทุกองค์กร การที่ไม่พอใจและอ้างว่าไม่มีผลเป็นเรื่องประหลาด, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 27 พฤศจิกายน 2556)

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เสนอ 2 ชิ้น ในช่วงการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ มาส.ว.ในวาระ 2 คอลัมน์สด่มุงชี้ให้เห็นกระบวนการพิจารณาว่า “ใช้เสียงข้างมากลากไป” “เร่งรีบรวบรัด” (เปลว สีเงิน: “บทเริ่มแห่งปัจฉิมกาลการเมือง” – ประชุมรัฐสภาเหมือนตลาด ส.ส.ส.ว.โหวกเหวกวุ่นวาย สมศักดิ์-นิคม ใช้ธงทักษิณวินิจฉัยเรื่องแทนการใช้วุฒิภาวะ จึงลามด้วยเหตุไฟในนำออก-ไฟนอกนำเข้า นำตำรวจปราบจลาจลเข้าไปเป็นองครักษ์หวังให้ฝ่ายรัฐบาลใช้พวกมากลากเอาชนะ เหตุในสภาสรุปสั้น ๆ มาจากรัฐบาลและส.ว.แก้ที่มาส.ว.หวังยึดนิติบัญญัติให้อยู่ในมือระบอบทักษิณ ฝ่ายค้าน-ส.ว.บางส่วนไม่ยอมสงวนคำแปรญัตติแต่รัฐบาลอ้างผิดหลักจึงตัดออก 57 คน การโต้แย้งหาข้อยุติไม่ได้แต่ละฝ่ายไม่สงบ ฝ่ายค้าน-ส.ว.ไม่ยอม ตายกันไปข้าง! ไม่ยอมให้รัฐบาลอาศัยพวกมากผ่านกฎหมาย ปูทางยึดอำนาจเบ็ดเสร็จ นิคมแสดงบทบาทรับใช้ทักษิณแบบที่อ้อๆ แก้วผ้าเดินกลางตลาด สมศักดิ์ก็เช่นกัน แสดงบทเหี้ยมหาญที่ทุเรศ ยึดธงที่เขาตั้งให้ทำมากกว่ายึดธรรมเนียมในฐานะประธานเลยวินิจฉัยถือดีพวกมากหักดิบฝ่ายค้าน น่าละอายที่ สองประธานมองความเห็นต่างของสมาชิกเป็นศัตรู, ไทยโพสต์, 21 สิงหาคม 2556)

กรอบในกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง คอลัมนิสต์หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอกรอบย่อยเรื่อง ไร่อาารมณ์ความแตกแยกมากที่สุดในกลุ่มนี้ (10.53%) โดยเสนอมุมมองแบบคาดการณ์ว่า การแก้ไข รัฐธรรมนูญจะนำไปสู่ความขัดแย้ง “ลูกกลมเป็นสงครามกลางเมือง” และให้ความชอบธรรมกับกลุ่ม ประชาชนที่ขับไล่รัฐบาล (สมจิตต์ นวเศรษฐ์: “ทักษิณไม่ครบบาท วิบัติชาติจึงเกิดขึ้น” – หากทักษิณ มีความจริงใจคงไม่มีการผลักดันสารพัดกฎหมายในหลากหลายชื่อไม่ว่าจะเป็นปรองดอง นิรโทษฯ รวมไปถึง ความพยายามจะกินรวบประเทศจากการฉีกรัฐธรรมนูญปี 50 เพราะคนที่เอาชาติเป็นตัวตั้งย่อมตระหนักดี ว่า การสร้างเงื่อนไขที่จะนำไปสู่การจุดชนวนทางการเมืองจนอาจนำไปสู่การนองเลือดในชาติมิใช่สิ่งที่พึง กระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่กุมอำนาจรัฐในมือมีหน้าที่รักษาชีวิตความปลอดภัยให้ประชาชนยิ่งต้อง หลีกเลี่ยงเงื่อนไขที่จะสร้างความบอบช้ำให้ชาติบ้านเมือง, ไทยโพสต์, คอลัมน์วันอาทิตย์สไตส์สมจิตต์, 28 กรกฎาคม 2556; เพลว สีเงิน: “ล้านมหาชนบนเส้นลวดสุเทพ” – มหาประชาชนลุกขึ้น ระบอบทักษิณจง คว่าไป ทุกอย่างมันจบแล้ว ยิ่งลักษณ์ 2 ประธาน 312 ส.ส.ส.ว.ปฏิญาณจะทำตามรัฐธรรมนูญแต่ตอนนี้ทำ ผิดรัฐธรรมนูญ ทุจริตขึ้นตอนพิจารณาพ.ร.บ.แก้ที่มาส.ว. ไม่รับอำนาจศาลเป็นกบฏรัฐธรรมนูญถือว่า ตำแหน่งทั้งหลายไม่มีแล้ว เป็นนายกฯ-ประธาน-ส.ส.ส.ว.เถื่อน ประชาชนจะพิจารณาโทษจนถึงที่ คน เหล่านี้ควรอยู่คุกหรือนอกประเทศ)

ส่วนอีก 2 กรอบย่อยคือ การเปียงเบนประเด็นข่าวของสื่อเสนอในช่วงสั้นๆ ที่น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปปราศรัยที่มอโกเลียแล้วชัย ราชวัตร วิเคราะห์ด้วยถ้อยคำรุนแรง คอลัมนิสต์ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอมุมมองว่า นายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลสาธารณะจึงสามารถถูกวิจารณ์ได้ (เพลว สี เงิน: “รักษาวให้บ้าน-รักษันให้ต่อ” – ยิ่งลักษณ์ห่างชั้นทักษิณในเชิงการรับมือปัญหาการเมือง พอมาถึงเรื่อง อย่างว่ามันจืดเป็นต้องหลุดตบโตะ! วลีหญิงชู้ๆ ให้ทนายไปแจ้งจับ ถ้ามจริง ชัย ราชวัตรโพสต์ว่าอะไร ท่านเห็นด้วยไหม ไปทักทักมาด่าตัวเองได้อย่างไรหรือมีความในใจซ่อนงานต้องไปแจ้งจับ? ทำให้ชาวบ้าน พินิจมากขึ้นว่าทำไมออกอาการทุนทุราย ปัญหาบ้านเมืองมีเยอะควรใส่ใจมากกว่าเรื่องนามธรรมลอย ๆ คิดแทนนายกฯ ว่า จะไปบอกศาลว่าใจว่าคนเขียนหมายถึงตน? ฉะนั้นเหมือนเอากระดุกมาแขวนคอ เพื่อ ความเบาตัวรีบจบมันแล้วหาผลดอกใหม่ดีกว่า, ไทยโพสต์, 7 พฤษภาคม 2556; เขียน ธีระวิทย์: “กรณียิ่ง ลักษณ์ ชินวัตรฟ้องชัย ราชวัตร” – ยิ่งลักษณ์ส่งทีมกฎหมายเอาเรื่องชัย ราชวัตร ทำให้ผู้เขียนนั่งดูตาย ไม่ได้อีกเพราะปาฐกถานั้นเอาเรื่องการเมืองภายในที่อภัยศตวรรษตัวเองสร้างขึ้นไปปิดเป็น ทั้งนี้ผู้นำไทยไม่เข้าใจ ประชาธิปไตย กล่าวโทษรัฐธรรมนูญว่าแอนตี้ประชาธิปไตย แต่ตัวเองต้องการละเมิดโดยไม่ยอมให้มีการทำ รัฐประหารหรือไม่? ที่ประณามองค์กรอิสระตัวเองต้องการจะล้มล้างองค์กรอิสระโดยใช้มือบเสื้อแดงใช้ หรือไม่? คนที่หนุนรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระเป็นพวกแอนตี้ประชาธิปไตยใช่หรือไม่? รัฐบาลที่ไม่ปกป้อง ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญเท่ากับเปิดทางให้มีรัฐประหารใช้กฎป่าล่าฟันกันเองใช่หรือไม่? ใครเป็นพวกต่อต้าน ประชาธิปไตยแน่? ชัย ราชวัตร มีสิทธิปกป้องชื่อเสียงและประโยชน์ของประเทศของเขา ศาลคงพิจารณา บรรยากาศความขัดแย้งการเมือง มีส.ส.รัฐบาลและมือบแดงประสานเสียงข่มขู่ศาลด้วยวิธีอันรุนแรง นายกฯ ไม่ห้ามแต่ให้ทำด้วยคำพูดที่อุลานบาเตอร์ ถ้าเทียบ ชัย ราชวัตรโดดเดี่ยวโต้ตอบผ่านเฟซบุ๊ก เป็น พฤติกรรมที่สุภาพมากเมื่อเทียบมือบเสื้อแดง ชัยเป็นนักเขียนการ์ตูนศรีบูรพาการล้อเลียนเป็นวิธีการของ เขา นักการเมืองต้องอดทน เรื่องนี้คงเป็นกลอนพาไป แต่นักการเมืองที่ชำนาญปลุกมือบทำให้เป็นเรื่อง การเมืองเพื่อปลุกมือบ แต่จริงๆ คำพูดนี้จุดประกายให้คนไทยจับตาดูนักการเมืองชายชาติ ศาลคงวินิจฉัย ไม่เข้าองค์ประกอบ, ไทยโพสต์, บทความพิเศษ, 9 พฤษภาคม 2556)

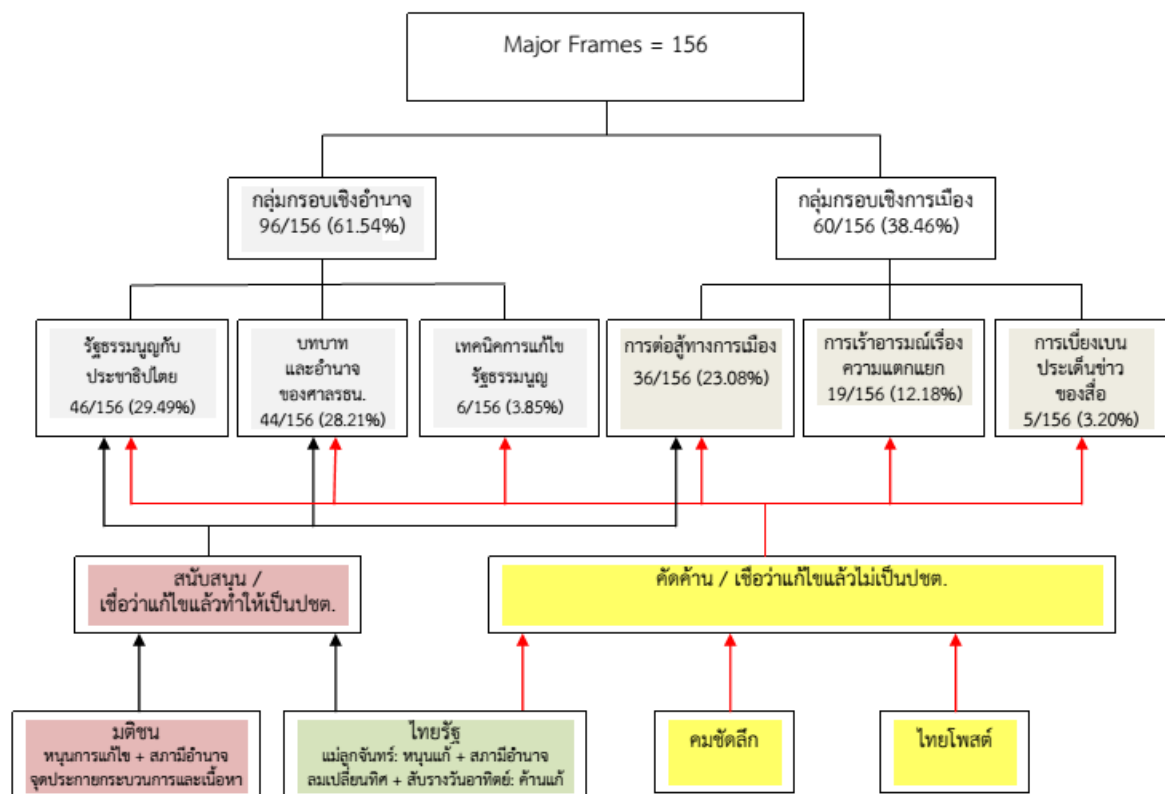
ขณะที่กรอบการต่อสู้ทางการเมืองมีเพียง 1 ชิ้น คอลัมนิสต์วิเคราะห์กลยุทธ์ทางการเมืองของ

รัฐบาลในการเอาตัวรอดในช่วงที่ถูกชุมนุมขับไล่ (พิทยา ว่องกุล: “เงื่อนไยยุบสภาล้างชั่วดี” – รัฐบาลใช้อำนาจเสียงข้างมากในสภาเบ็ดเสร็จปิดปากส.ว.-ฝ่ายค้านอย่างรวบรัดไม่ให้อภิปราย เช่นกฎหมายต่าง ๆ ที่มีปัญหาอย่างเร่งรีบ สะท้อนกลัวเสียอำนาจการเมืองจึงต้องรีบช่วงชิงเวลาเอาประโยชน์และปกป้องอำนาจรัฐของตนอย่างถึงที่สุด แต่ตอนนี้คนลุกต่อต้านและจุดติดแล้ว การออกพ.ร.บ.นิรโทษกรรมและแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างเร่งรีบ ไม่สนใจว่าเป็นถุณน้ำมันกลิ้งเข้าสู่กองไฟเพิ่มขนาดความรุนแรงสงครามกลางเมือง ดังนั้นคงมีการยุบสภาเมื่อผ่านทั้งสองร่างเพื่อหนี เพราะตอนนี้มีเงื่อนไยที่ดึงคนออกมาต่อต้าน เกิดจลาจลแพ็คดีเขาพระวิหาร ดังนั้นการกลับมาเริ่มต้นใหม่คงเป็นทางออกที่ดีที่สุดของเขาที่จะได้ประโยชน์ครบถ้วน, ไทยโพสต์, คอลัมน์เตือนภัยโลกไร้พรมแดน, 22 ตุลาคม 2556)

สรุปกรอบบทความของหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง 4 ฉบับ

จากช่วงเวลาที่ศึกษา หนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ มีบทความเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 156 ชิ้น พบกรอบข่าวที่ถูกเน้นเป็นกรอบหลักผ่านชื่อเรื่อง เนื้อหาและมุมมอง ที่บทความสื่อออกมา 6 กรอบ มีสัดส่วนเรียงตามลำดับคือ 1.กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย (46 ชิ้น = 29.49%) 2.กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (44 ชิ้น = 28.21%) 3.กรอบการต่อสู้ทางการเมือง (36 ชิ้น = 23.08%) 4.กรอบรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก (19 ชิ้น = 12.18%) 5.กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (6 ชิ้น = 3.85%) และ 6.กรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ (5 ชิ้น = 3.20%)

ภาพที่ 4-4 แสดงกรอบบทความที่สนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ

กรอบหลักทั้ง 6 กรอบ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรกเป็นกรอบเชิงอำนาจ ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ และกรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 96 ชิ้น (61.54%) แก่นความคิดของกรอบ

กลุ่มนี้ต้องการจะบอกว่า ที่มาของอำนาจอธิปไตยควรมาอย่างไร การแก้ไขเนื้อหาในรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จะนำไปสู่หรือไม่นำไปสู่ความสมดุลของโครงสร้างอำนาจการเมืองระบอบประชาธิปไตย และใครมีอำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญและตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้น

กลุ่มที่สองเป็นกรอบเชิงการเมือง ประกอบด้วยกรอบย่อย 3 กรอบ ได้แก่ กรอบการต่อสู้ทางการเมือง กรอบรื้ออารมณณ์เรื่องความแตกแยก และกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ รวม 60 ชิ้น (38.46%) แก่นความคิดของกรอบกลุ่มนี้จับจ้องไปที่การแข่งขันชิงความได้เปรียบในการดำเนินการทางการเมืองระหว่างฝ่ายผลักดันและฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตัวนักการเมือง บรรยากาศและสีสนในสภาและนอกสภา มากกว่าเนื้อหาสาระการแก้ไข

จะเห็นได้ว่า สัดส่วนระหว่างกลุ่มกรอบเชิงอำนาจมีสัดส่วนแตกต่างกับกลุ่มกรอบเชิงการเมืองไม่มากนัก (61.54% : 38.46%) แต่ก็ให้น้ำหนักการถกเถียงไปที่เนื้อหา และการตรวจสอบการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญมากกว่าการชี้ให้เห็นกลยุทธ์ การต่อสู้ทางการเมืองของฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

กรอบในกลุ่มแรก กรอบเชิงอำนาจ มีกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีสัดส่วนสูงสุด (46 ชิ้น = 29.49%) คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับ เสนอประเด็น 3 เรื่องคือ ภาพรวมการแก้ไข เนื้อหาที่เสนอแก้ไขรายมาตรา และการตั้งสภาพัฒนาการเมือง โดยมีมุมมองที่แตกต่างกัน 3 ด้านระหว่าง 1.การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น 2.การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่มีโจทย์ที่ต้องคิดมากไปกว่าข้อเสนอของฝ่ายผลักดันการแก้ไข และ 3.การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น

ทัศนะแรกที่ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น พบในบทความของหนังสือพิมพ์มติชน ที่มองว่า “รัฐธรรมนูญ 2550 มาจากรัฐประหาร” ร่างขึ้นเพื่อประโยชน์คนบางกลุ่ม การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการ “ลบล้างผลพวงรัฐประหาร” และพรรคเพื่อไทยมีความชอบธรรมในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพราะ “เป็นพันธะสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชน” บางชิ้นนำกรอบเรื่องบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีทัศนะว่า “ศาลรัฐธรรมนูญละเมิดอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญ” เข้ามาประกอบเพื่อเพิ่มความชอบธรรมการแก้ไข บางชิ้นมีการวิพากษ์ข้อโต้แย้งของฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญประกอบ ส่วนการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชน และไทยรัฐสนับสนุนการแก้ไขที่มาส.ว.ว่า “ผู้แทนประชาชนต้องมาจากการเลือกตั้ง” และสนับสนุนประเด็นการตั้งสภาพัฒนาการเมืองว่า “เป็นการเปิดให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม”

ทัศนะถัดมายังสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า จะทำให้ระบบการเมืองมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่เห็นว่า มีโจทย์ที่ต้องคิดมากไปกว่าข้อเสนอของฝ่ายผลักดันการแก้ไข พบในบทความของหนังสือพิมพ์มติชน มีข้อเสนอจุดประกายว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องแก้ทั้งฉบับโดยต้องเริ่มจากการมองเห็นปัญหาบ้านเมืองอย่างชัดเจนแล้วคิดว่า จะจัดความสัมพันธ์เชิงอำนาจอย่างไรจึงจะทำให้แก้ปัญหาไปด้วยกัน เป็นประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายมีอำนาจต่อรองได้ ขณะที่รายมาตรา ได้แก่ ที่มาของส.ว. จุดประกายว่า ก่อนที่จะแก้ไขเนื้อหา ควรมองหน้าที่ของสถาบันวุฒิสภาก่อน และจากนั้นค่อยมาดูเรื่องการยึดโยงกับประชาชน มาตรา 68 จุดประกายว่า ต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนที่ถูกร้องตามมาตรานี้ด้วย ขณะที่ประเด็นการตั้งสภาพัฒนาการเมือง มีการจุดประกายวิพากษ์กระบวนการและเนื้อหาสภาพัฒนาการเมืองว่า ต้องสรุปบทเรียนก่อนว่า การปฏิรูปแต่ละครั้งสำเร็จอย่างไร อะไรทำไม่ได้หรือมีผลที่ไม่ได้คาดหมายนำไปสู่ปัญหาใหม่ และรัฐบาลต้องขยายแนวคิดการตั้งสภาพัฒนาการเมืองให้ได้รับการยอมรับกว้างขวาง ขณะที่คอลัมน์นิสต์ของ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจุดประกายว่า ควรมีโรดแมประยะยาว มีคณะทำงานที่ไม่สังกัดรัฐบาล และสำรวจความเห็นประชาชนคู่ขนานตลอดเส้นทาง

ส่วนทัศนคติแบบที่สาม การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เป็นประชาธิปไตย เป็นเพียงผลประโยชน์ของนักการเมืองเท่านั้น ส่วนใหญ่พบในบทความของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ และคมชัดลึก โดยหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอทัศนคติต่อภาพรวมการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า “เป็นการช่วยเหลือพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เอื้อประโยชน์ให้คนบางกลุ่ม” มีการยกการคัดค้านการแก้ไขมาตรา 68 ว่าเป็นการ “ล้มสถาบันศาลและสถาบันเบื้องสูง” รวมถึงนำกรอบเร้าอารมณ์ความแตกแยกที่ลดความชอบธรรมของคนเสื้อแดง กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เสนอทัศนคติว่า “เสียงข้างมากลากไป” มาประกอบ หลายชิ้นคัดค้านภาพรวมและคัดค้านการแก้ไขรายมาตราโดยให้เหตุผลไปพร้อมกันว่า การแก้ไขมาตรา 68 ว่าเป็นการ “ล้มศาล” “ตัดทอนอำนาจประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ” “หวังแก้รัฐธรรมนูญทิ้งฉับเพื่อช่วยทักษิณ” นำไปสู่การล้มสถาบันและยึดประเทศ การแก้ไขมาตรา 190 ว่าเป็นการ “ขายชาติมีผลประโยชน์ทับซ้อน” และ “ปิดหูปิดตาประชาชน” การแก้ไขที่มาส.ว.เป็นการ “แลกเปลี่ยนผลประโยชน์กับส.ส.” ในการแก้ไขมาตรา 237 เพื่อให้ส.ว.เลือกตั้งชุดปัจจุบันที่จะหมดวาระลงสมัครได้ นอกจากนี้จะทำให้เกิด “สภาผิวเมีย” นำไปสู่การ “กินรวบประเทศ” เพราะวุฒิสภาถูกยึดโดยฝ่ายเสียงข้างมาก ทำลายดุลยภาพการตรวจสอบ และยังคัดค้านการตั้งสภาปฏิรูปการเมืองโดยมองว่า “มีวาระซ่อนเร้นเพื่อช่วยพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร” และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองมารวมวิเคราะห์ว่า “เป็นเกมของรัฐบาล” หวังลดกระแสกดดัน

ส่วนบทความของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกมองว่า การให้ส.ว.มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จะทำให้เกิด “เกิดสภาผิวเมีย” และคัดค้านการแก้ไขมาตรา 190 ว่า “ปิดหูปิดตาประชาชน” และ “ขายชาติ” ขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนพบบทความคัดค้านการแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.เพียงเล็กน้อย โดยคอลัมนิสต์มองว่า แม้จะควรแก้เรื่องที่มาส.ว.แต่เพื่อลดความขัดแย้งก็ขอให้ผู้แก้ไขฟังแนวทางจากผู้คัดค้านด้วย

กรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ (44 ชิ้น = 28.21%) บทความของหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ เสนอทัศนคติที่แตกต่างกัน 2 ด้าน ด้านแรกมองว่า “อำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ” ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจเข้ามาตรวจสอบการแก้ไข โดยคอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญแทรกแซงอำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญของฝ่ายนิติบัญญัติ มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมือง ขณะที่คอลัมนิสต์ของมติชน เห็นว่า อำนาจการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ ศาลรัฐธรรมนูญล่วงล้ำอำนาจนิติบัญญัติ ผิดหลักการแบ่งแยกอำนาจ บางชิ้นนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยอันมีทศวรรษสนับสนุนการแก้ไขที่มาส.ว.ว่า ผู้แทนต้องมาจากการเลือกตั้งซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเปลี่ยนแปลงรูปแบบรัฐหรือได้มาซึ่งอำนาจโดยมิชอบมาประกอบ และเสนอทัศนคติว่า มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมืองฝ่ายตนเอง อย่างไรก็ตาม มีอยู่ 1 ชิ้น แม้จะเหมือนเป็นเพียงบอกเล่า คาดเดาเหตุการณ์ มีการนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองที่วิเคราะห์การรุก-รับของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านมาประกอบ แต่ก็มีทัศนคติว่า อำนาจการตัดสินสุดท้ายแล้วอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ

ส่วนอีกด้านหนึ่งมองว่า “ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” โดยคอลัมนิสต์ของคมชัดลึก สนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า มีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และนำกรอบการต่อสู้ทางการเมืองที่ชี้ให้เห็นกลยุทธ์ของรัฐบาลพรรคเพื่อไทยมาประกอบ เพื่อลดความชอบธรรม ขณะที่บทความของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ทุกชิ้นสนับสนุนศาลรัฐธรรมนูญว่า มีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการแก้ไขรัฐธรรมนูญ บางชิ้นนำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยมีทัศนคติว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการล้มศาลล้มสถาบันเบื้องสูง เป็นการระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท การแก้ไขเรื่องที่มาส.ว.ที่จะทำให้เป็น

สภาผู้เฒ่า ก็นรวบอำนาจ เทคนิคการแก้ไขที่ใช้เสียงข้างมากลากไป รวบรัดตัดความ และกบฏทรราชกัน มาประกอบการให้น้ำหนักสนับสนุนอำนาจศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ บางชั้นจุดประกายให้ถกเถียงว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพราะไทยถือหลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของ รัฐธรรมนูญไม่ใช่หลักความมีอำนาจสูงสุดของรัฐสภา

กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ (6 ชั้น = 3.85%) หนังสือพิมพ์คมชัดลึก มติชน และไทยโพสต์ เสนอกรอบนี้เพียงเล็กน้อย มีที่ชนะด้านเดียวคือ เห็นว่า มีการ “**เร่งรีบบรวบรัด**” และ “**ใช้เสียงข้างมาก โดยไม่ฟังเสียงข้างน้อย**” บทความหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบนี้ในช่วงการพิจารณาวาระ 2 และหลัง ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย โดยชี้ให้เห็นกระบวนการพิจารณาที่อาจมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเร่งรีบบรวบรัด พิจารณา และการใช้ร่างปลอมในชั้นพิจารณา ส่วนบทความของหนังสือพิมพ์มติชน เห็นว่า รัฐบาลใช้เสียงข้างมากในการเดินหน้าตามที่ตนเองต้องการ ขณะที่บทความของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์เสนอในช่วงการพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาส.ว.ในวาระ 2 มุ่งชี้ให้เห็นกระบวนการว่า ใช้เสียงข้างมากลากไป เร่งรีบบรวบรัด

กรอบกลุ่มที่สอง กรอบเชิงการเมือง มีการขอต่อสู้อำนาจการเมืองสัดส่วนสูงสุด (36 ชั้น = 23.08%) มีที่ชนะ 3 ด้าน คือ 1.พรรคประชาธิปัตย์เตะถ่วงเล่นเกมการเมือง 2.พรรคเพื่อไทยเล่นเกมการเมือง 3.ทั้งสองฝ่ายต่างเล่นเกมการเมือง หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเสนอบทความที่มีมุมมองทั้ง 3 ด้าน ด้านแรกคือ “**แม่ลูกจันทร์**” ชูมุมมองหลักว่า “**พรรคประชาธิปัตย์ขัดขวาง**” เตะถ่วงในสภา ตีรวน เล่นเกมการเมืองไม่เข้าร่วมสถาปนาปฏิรูปการเมือง แต่ก็ไม่แน่ใจว่า รัฐบาลจะทำสถาปนาปฏิรูปการเมืองสำเร็จหรือไม่จึงมีข้อเสนอจุดประกายความคิดว่า รัฐบาลควรริบวงกรอบการทำงานของสภาปฏิรูปให้ชัดเจน ส่วนด้านที่สองและสาม เสนอโดย “**ลมเปลี่ยนทิศ**” และ “**สัปดาห์วันอาทิตย์**” เป็นการวิเคราะห์การ “**รุก-รับ**” ของพรรคฝ่ายค้านและรัฐบาล มีการขอริบวงเรื่องความแตกแยกมาประกอบ มีการชูนโยบายด้านนี้ นักการเมืองรัฐสภาทุกฝ่ายแต่ใช้กรอบเทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญเรื่อง “**เสียงข้างมากลากไป**” มาประกอบด้วยเพื่อให้น้ำหนักในการตำหนิพรรคเพื่อไทยมากกว่า

ส่วนหนังสือพิมพ์มติชน เสนอมุมมองในกรอบนี้ 2 ด้าน ระหว่างด้านแรกคือ ชี้ให้เห็นการเล่น “**เกมคัดค้านของพรรคฝ่ายค้าน**” กับ ชี้ให้เห็น “**เกมการเมืองของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน**” แต่ส่วนใหญ่จะเสนอด้านแรก อาทิ วิจารย์พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นฝ่ายค้านในสภาว่า เล่นเกมการเมืองโดยไม่มีเหตุผล ตีรวน ยื้อเวลาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ชี้ให้เห็นเหตุผลเบื้องหลังกลยุทธ์ของฝ่ายคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นำกรอบรัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตยที่มีที่ชนะสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาประกอบการวิจารณ์เกมของฝ่ายคัดค้าน นำกรอบบทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ที่มีที่ชนะว่า มีการใช้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์การเมืองของฝ่ายตนเองประกอบการชี้ให้เห็นเกมคัดค้านของประชาธิปัตย์ ส่วนการวิเคราะห์การ “**รุก-รับ**” ทางการเมืองของนักการเมืองฝ่ายคัดค้านและสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีการนำกรอบการเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อมาประกอบเพื่อตำหนิพรรคเพื่อไทยที่พลาดท่าเรื่องกบฏทรราชกัน นอกจากนี้ยังจุดประกายถึงกระบวนการทำงานของสภาปฏิรูปการเมืองว่า ถ้าเป่าอยู่ที่ประชาธิปัตย์ต้องคิดถึงประเด็นสิทธิเสรีภาพ ต้องมุ่งแก้ไขข้อจำกัดไม่ใช่สร้างข้อจำกัด

ส่วนหนังสือพิมพ์คมชัดลึก เสนอมุมมอง 2 ด้าน คือ “**พรรคเพื่อไทยเล่นเกมการเมือง**” โจมตีเจาะจงข้อเสนอตั้งสภาปฏิรูปการเมืองว่า “**ไม่จริงใจ**” หวังเอาตัวรอดในสถานการณ์กดดันทางการเมือง และ “**นักการเมืองในสภาต่างเล่นเกมการเมือง**” ชี้ให้เห็นถึงเกมการเมืองของนักการเมืองว่าไม่มีใครยอมใคร ลดความชอบธรรมของผู้แทนประชาชนในรัฐสภา บางชั้นมีลักษณะกึ่งบทสัมภาษณ์ใช้การอ้างอิงแหล่งข่าวมาวิเคราะห์เกมการเมืองของฝ่ายสนับสนุนและคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ส่วนหนังสือพิมพ์

ไทยโพสต์เสนอบทความในรอบนี้เพียง 1 ชิ้น คือ ด้านที่สองโดยคอลัมนิสต์วิเคราะห์กลยุทธ์ทางการเมืองของรัฐบาลในการเอาตัวรอดในช่วงที่ถูกชุมนุมขับไล่

กรอบร่ำอาารมณ์เรื่องความแตกแยก (19 ชิ้น = 12.18%) บทความของหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับเสนอทัศนะไปในทำนองเดียวกันว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะนำมาซึ่งความขัดแย้งและอาจเกิดการ “ปะทะกันระหว่างผู้เห็นด้วยและเห็นต่าง” และ “ลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง” และไม่ให้ความชอบธรรมกับคนเสื้อแดงที่ออกมาชุมนุม คอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เสนอภาพความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และคาดการณ์ว่า จะนำไปสู่ความรุนแรง สร้างภาพความน่ากลัวให้คนเสื้อแดง ไม่ให้ความชอบธรรมในการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองในช่วงที่ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องและมีคำวินิจฉัยเช่นเดียวกับบทความของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบนี้ในช่วงแรกที่ศาลรัฐธรรมนูญรับวินิจฉัยการแก้ไขมาตรา 68 และมีกลุ่มคนเสื้อแดงออกมาชุมนุม มีทัศนะว่า ฝ่ายการเมืองสั่งให้ออกมาชุมนุมต่อต้านศาลรัฐธรรมนูญ การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ทำให้ชาติแตกแยก อาจทำให้เกิดการปะทะกันระหว่างฝ่ายหนุนและต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และอาจเกิดเป็นสงครามกลางเมือง ส่วนหนังสือพิมพ์มติชน “วิเศษฐ เดชกุญชร” คอลัมนิสต์ประจำระดับผู้บริหาร เป็นผู้เดียวที่เสนอมุมมองตามกรอบนี้ แสดงทัศนะว่า ลดความชอบธรรมการชุมนุมของคนเสื้อแดง และคาดการณ์ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้เกิดการปะทะกันระหว่างกลุ่มคัดค้านและกลุ่มสนับสนุนการแก้ไข และจะทำให้ลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง ขณะที่บทความของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอมุมมองแบบคาดการณ์ว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะนำไปสู่ความขัดแย้งลุกลามเป็นสงครามกลางเมือง และให้ความชอบธรรมกับกลุ่มประชาชนที่ขับไล่รัฐบาล

ส่วนกรอบการเบียดเบียนประเด็นข่าวของสื่อ (5 ชิ้น = 3.20%) มีเพียงบทความของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกและไทยโพสต์ที่เสนอกรอบนี้ เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ มีมุมมองแบบเดียวคือ สื่อให้เห็นภาพลักษณ์ทางลบของสถาบันนิติบัญญัติ โดยบทความของหนังสือพิมพ์คมชัดลึกเสนอกรอบนี้ในการประชุมวาระแรก โจมตีนายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ที่ลงชื่อในญัตติแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มาทำหน้าที่เป็นประธานการประชุมว่า ไม่มีมารยาททางการเมือง และการพิจารณา ray มาตราในวาระที่ 2 ที่ติดฝ่ายค้านที่สร้างความวุ่นวายในที่ประชุมรัฐสภา แต่ก็ให้ข้อสรุปว่า ทำให้ภาพลักษณ์รัฐสภาทั้งหมดต่างพร้อย ขณะที่บทความของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอในช่วงที่น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีไปปราศรัยที่มอญโกเลียแล้วชัย ราชวัตร วิचारณด้วยถ้อยคำรุนแรง ให้ทัศนะว่า นายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลสาธารณะจึงสามารถถูกวิจารณ์ได้

สรุปการกำหนดกรอบของหนังสือพิมพ์ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ภาพรวมกรอบข่าวหน้า 1 บทบรรณาธิการ และบทความที่ค้นพบ ประกอบด้วย 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ กรอบเชิงอำนาจและกรอบเชิงการเมือง ซึ่งรูปแบบข้อเขียนทั้ง 3 ประเภท เสนอกรอบเชิงอำนาจมีสัดส่วนสูงกว่ากรอบการเมือง กล่าวคือ 66.59%:33.41% 77.19%:22.81% และ 61.54%:38.46% ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4-13) หมายความว่า หนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่างต้องการจะบอกว่า การแก้ไขเนื้อหาในรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จะนำไปสู่หรือไม่นำไปสู่ความสมดุลโครงสร้างอำนาจการเมืองระบอบประชาธิปไตย และบอกถึงกระบวนการใช้อำนาจแก้ไขรัฐธรรมนูญและการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจนั้น มากกว่าจะมุ่งเป้าไปที่การแข่งขันชิงความได้เปรียบในการดำเนินการทางการเมือง บรรยากาศ สีสันในสภาและนอกสภา และความน่าเชื่อถือในตัวนักการเมือง

ตารางที่ 4-14 สรุปลัดส่วนประเภทรอบข่าว บทบรรณาธิการ และบทความ เกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

กรอบหลัก	กรอบข่าว	กรอบบทนำ	กรอบบทความ	รวม
1.รัฐธรรมนูญกับประชาธิปไตย	131 (316) 31.27% (26.69%)	26 45.61%	46 29.49%	203 32.12%
2.บทบาทและอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ	121 (276) 28.88% (23.31%)	15 26.32%	44 28.21%	180 28.48%
3.เทคนิคการแก้ไขรัฐธรรมนูญ	27 (166) 6.44% (14.02%)	3 5.26%	6 3.85%	36 5.70%
รวมกลุ่มกรอบเชิงอำนาจ	279/419 (66.59%)	44/57 (77.19%)	96/156 (61.54%)	419/632 (66.30%)
4.การต่อสู้ทางการเมือง	75 (224) 17.90% (18.92%)	7 12.28%	36 23.08%	118 18.67%
5.การรื้ออารมณ์เรื่องความแตกแยก	44 (130) 10.50% (10.98%)	6 10.53%	19 12.18%	69 10.92%
6.การเบี่ยงเบนประเด็นข่าวของสื่อ	21 (72) 5.01% (6.08%)	-	5 3.20%	26 4.11%
รวมกลุ่มกรอบเชิงการเมือง	140/419 (33.41%)	13/57 (22.81%)	60/156 (38.46%)	213/632 (33.70%)
รวมทั้งหมด	419 (1,184) 100% (100%)	57 100%	156 100%	632 100%

หมายเหตุ เลขนอกวงเล็บคือ กรอบข่าวที่ถูกเน้นซึ่งแต่ละวันจะมีกรอบหลักเพียงกรอบเดียว ส่วนเลขในวงเล็บคือ กรอบข่าวทั้งหมดที่ถูกเสนอซึ่งแต่ละวันอาจมีหลายกรอบได้

อย่างไรก็ดี มีเพียงหนังสือพิมพ์มติชน ที่เสนอข่าวเน้นทัศนะแหล่งข่าวฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกับบทบรรณาธิการและบทความที่แสดงจุดยืนไปในทางที่เชื่อว่า แก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วจะทำให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น และรัฐสภามีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยที่ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจตรวจสอบการแก้ไข

ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ในส่วนของข่าวแม้จะเสนอทัศนะแหล่งข่าวฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มองภาพรวมรัฐธรรมนูญ 2550 ว่าไม่เป็นประชาธิปไตย แต่ในส่วนรายมาตราที่เน้นเสนอทัศนะแหล่งข่าวที่คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะเรื่องที่มาส.ว.ที่จะแก้ไขให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนั้นจะทำลายระบบตรวจสอบถ่วงดุล ซึ่งบทบรรณาธิการก็เสนอสอดรับทัศนะนี้ และเผยจุดยืนที่เชื่อว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบถ่วงดุลการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ส่วนบทความเสนอทัศนะสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญมากกว่าคัดค้านการแก้ไขอยู่เล็กน้อย

ขณะที่หนังสือพิมพ์คมชัดลึก และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ เสนอข่าว บทบรรณาธิการ และบทความเน้นทัศนะคัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และเชื่อว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตรวจสอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์จะเปิดเผยจุดยืนชัดเจนกว่าผ่านภาษาที่ใช้ซึ่งมีการประณาม เหยียดหยาม ตำหนอ ฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ